

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
94/C 289/01	E-822/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Turisme og Kommissionens politik	1
94/C 289/02	E-1093/93 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Nødvendigheden af at beskytte fagforeningsrettighederne og fagforeningsmedlemmer i El Salvador	2
94/C 289/03	E-1167/93 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Lovgivning om kosttilskud	2
94/C 289/04	E-1448/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Græske vine	2
94/C 289/05	E-1481/93 af Marc Galle til Kommissionen Om: Særlig ordning for elektroniske bankforretninger	3
94/C 289/06	E-1179/93 af José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada og Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: Støtte til energi eller agroindustriprojekter i Andalusien (Spanien)	4
94/C 289/07	E-1593/93 af José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada og Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: EFRU-finansierede projekter under VALOREN-programmet	4
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1179/93 og E-1593/93	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/08	E-1625/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Euronews	4
94/C 289/09	E-1629/93 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Subsidiaritet og børnepasning	5
94/C 289/10	E-1741/93 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Et fælles skolepensum i EF	6
94/C 289/11	E-1768/93 af Marlene Lenz til Kommissionen Om: Anvendelse af ordet »Heimat« i det tyske sprog	6
94/C 289/12	E-1808/93 af Rosaria Bindi til Kommissionen Om: Grækenlands manglende efterlevelse af en dom fra Domstolen	6
94/C 289/13	E-1814/93 af Johanna-Christiana Grund til Kommissionen Om: Overtrædelse af de grundlæggende rettigheder som følge af bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (bilag VIII, artikel 17)	7
94/C 289/14	E-1828/93 af Ingo Friedrich til Kommissionen Om: Planer om en liberalisering af markedet for hasard- og lykkespil	8
94/C 289/15	E-1845/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Aksiale tomografer i Grækenland	8
94/C 289/16	E-1868/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ulovlige organisationer inden for handel med landbrugsprodukter	9
94/C 289/17	E-1879/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Miljøet i Ermoupoli på Siros	9
94/C 289/18	E-1891/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Faretruende nye tilfælde af børnelammelse og difteritis i Grækenland	10
94/C 289/19	E-1945/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Belgiens manglende overholdelse af beslutning 84/508/EØF og 84/111/EØF	10
94/C 289/20	E-1972/93 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Bistand til møder mellem fagforeninger i EF — konto B3-4002	11
94/C 289/21	E-1991/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Støtte til og kontrol med legetøj	12
94/C 289/22	E-2003/93 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Program for omstrukturering af stålindustrien	12
94/C 289/23	E-2058/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Import af landbrugsprodukter fra det tyrkiske besatte Nordcypern	13
94/C 289/24	E-2122/93 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Moms på brugte varer	13
94/C 289/25	E-2128/93 af Isidoro Sánchez García til Kommissionen Om: Anvendelse af toldsatserne på De Kanariske Øer	14
94/C 289/26	E-2142/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Den græske eksport af frugt	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/27	E-2160/93 af Gianfranco Amendola til Kommissionen Om: Kommissionens interventioner i forbindelse med deponeringspladsen for affald i Baricella (Bologna, Italien)	15
94/C 289/28	E-2188/93 af José Lafuente López til Kommissionen Om: EF-medvirken ved specialiseringen af den juridiske fagpresse	15
94/C 289/29	E-2231/93 af Kirsten Jensen til Kommissionen Om: Produktforbud ifølge traktaten	16
94/C 289/30	E-2252/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Dyresundhed i regionen Tras-os-Montes	16
94/C 289/31	E-2300/93 af Jaak Vandemeulbroucke til Kommissionen Om: Klage til Rådet over overtrædelse af direktiv 90/428/EØF	16
94/C 289/32	E-2303/93 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Forklarende noter til forkortelser med henblik på større åbenhed i EF	17
94/C 289/33	E-2350/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet	17
94/C 289/34	E-2351/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv om beskyttelse af arbejdstagere, der rammes af kræft	17
94/C 289/35	E-2354/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Støtte fra Det Græske Generalsekretariat for Den Unge Generation	18
94/C 289/36	E-2369/93 af José Álvarez de Paz og Pedro Bofill Abeille til Kommissionen Om: Procentvis andel af kvinder i beskæftigelse	18
94/C 289/37	E-2388/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: EF-borgernes adgang til fællesskabsdokumenter	19
94/C 289/38	E-2409/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Garverier	19
94/C 289/39	E-2484/93 af Lode Van Outrive og Bartho Pronk til Kommissionen Om: Udsendelse af arbejdskraft inden for byggesektoren	20
94/C 289/40	E-2509/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: FN's konvention om børn af 1989 og Haag-konventionen om mindreårige børn og unge af 1961	21
94/C 289/41	E-2510/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Erstatning for arbejdsulykker	21
94/C 289/42	E-2601/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Modernisering af græske kyst- og krydstogtfartøjer	21
94/C 289/43	E-2603/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ikke-statslige institutioners tilbud af særlige uddannelseskurser i Grækenland	22

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/44	E-2632/93 af Paul Lannoye til Kommissionen Om: Oprettelse og udvikling af EF-rådgivningscentre i grænseområder	22
94/C 289/45	E-2665/93 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Udbetaling af tilskud til franske organisationer over Fællesskabernes budget i 1992	22
94/C 289/46	E-2705/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Bestjålne turister i Spanien	23
94/C 289/47	E-2738/93 af Franco Borgo til Kommissionen Om: Bedrageri over for EUGFL inden for mælkesektoren	23
94/C 289/48	E-2788/93 af John Bird til Kommissionen Om: Dyrers velfærd og subsidiaritet	24
94/C 289/49	E-2885/93 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Den Europæiske Fælles Akt: Fri bevægelighed	24
94/C 289/50	E-2925/93 af Terence Wynn til Kommissionen Om: Mere information om »fællesskabsfonden for forskning og oplysning inden for tobak« ..	25
94/C 289/51	E-3036/93 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: De uheldige virkninger, som udvidelsen af udsvingsmarginen gældende for valutakurserne har haft for lønnen til personale, der er knyttet til EF-institutioner	25
94/C 289/52	E-3045/93 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: ERASMUS-legater til universitetsstudiet i skoleåret 1992/93	26
94/C 289/53	E-3075/93 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Støtte fra strukturfondene	26
94/C 289/54	E-3084/93 af Víctor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Interinstitutional aftale om subsidiaritetsprincippet	27
94/C 289/55	E-3099/93 af Víctor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Udvidelse af subsidiaritetsbegrebet	27
94/C 289/56	E-3105/93 af Víctor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Direktiver og forordninger	27
94/C 289/57	E-3118/93 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: EF-initiativer	28
94/C 289/58	E-3191/93 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Den grænseoverskridende jernbanetrafik mellem Strasbourg i Alsace og Offenburg i Baden-Württemberg	28
94/C 289/59	E-3271/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Fællesskabets bevillinger til departementet Achaia	28
94/C 289/60	E-3278/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af det delfiske landskab	29
94/C 289/61	E-3298/93 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Sportflyvepladser	29

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/62	E-3353/93 af Paul Staes til Kommissionen Om: Støtte til den belgiske virksomhed Idealspun	30
94/C 289/63	E-3389/93 af Pedro Canavarro til Kommissionen Om: Sprogundervisning som led i gennemførelsen af Lomé-konventionen	30
94/C 289/64	E-3432/93 af Alexandros Alevanos til Kommissionen Om: Tyrkiets energipolitik og planer om anlæggelse af et atomkraftværk	31
94/C 289/65	E-3502/93 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: Forberedelse af nye handlingsprogrammer på uddannelsesområdet for 1995—1998	32
94/C 289/66	E-3503/93 af Arie Oostlander til Kommissionen Om: Den kulturelle dialog	32
94/C 289/67	E-3112/93 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Deponeringsplads i Atlanterhavet	33
94/C 289/68	E-3505/93 af Vasco Garcia til Kommissionen Om: Oplagring af radioaktivt affald i Atlanterhavet	33
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3112/93 og E-3505/93	33
94/C 289/69	E-3520/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Undersøgelsen af aftalen om det europæiske energicharter	34
94/C 289/70	E-3523/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Genopretning af miljøet i bugten ud for Thessaloniki	34
94/C 289/71	E-3557/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Strukturfondsbevillinger — Irland	35
94/C 289/72	E-3560/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene	35
94/C 289/73	E-3561/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene	35
94/C 289/74	E-3562/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Forudsigelse fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene	36
94/C 289/75	E-3563/93 af Des Geraghty til Kommissionen Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene	36
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3560/93, E-3561/93, E-3562/93 og E-3563/93	36
94/C 289/76	E-3569/93 af Manuel Medina Ortega til Kommissionen Om: Langtidsarbejdsløse på De Kanariske Øer	37
94/C 289/77	E-3594/93 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Medicinudskrivningspraksis på belgiske apoteker	37
94/C 289/78	E-3619/93 af Gérard Deprez til Kommissionen Om: Gennemskueligheden i EU-virksomhedernes regnskabssituation	38

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/79	E-3629/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Bevarelse og forvaltning af steder af kulturel værdi i Grækenland	38
94/C 289/80	E-3652/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Dumpning af radioaktivt affald i havet	38
94/C 289/81	E-3654/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Egnethedskriterier for drikkevand	39
94/C 289/82	E-3705/93 af Tom Spencer til Kommissionen Om: Forsinket refusion af skat til ikke-spanske EF-statsborgere i forbindelse med ejendomssalg i Spanien	39
94/C 289/83	E-3708/93 af Christa Randzio-Plath til Kommissionen Om: Østtyske tjenestemænd i Kommissionen	40
94/C 289/84	E-3719/93 af Alex Smith til Kommissionen Om: Erstatning for miljøskader	40
94/C 289/85	E-3736/93 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Miljø	40
94/C 289/86	E-3738/93 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Energi og miljø	41
94/C 289/87	E-3750/93 af Luigi Vertemati til Kommissionen Om: Rekruttering af personale til de nye EF-agenturer	41
94/C 289/88	E-3755/93 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Nedslagting af dyr på forsøgslaboratorier	42
94/C 289/89	E-3765/93 af John Cushnahan til Kommissionen Om: Transmission af flerkanal fjernsyn	42
94/C 289/90	E-3784/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Illoyal konkurrence fra Tyrkiets side i forbindelse med eksporten af friske landbrugsprodukter til Fællesskabet	43
94/C 289/91	E-3785/93 af Panayotis Roumeliotis til Kommissionen Om: Bidrag til ofrene for oversvømmelser i den sydøstlige del af Attika	43
94/C 289/92	E-3798/93 af Ben Visser til Kommissionen Om: Stafetsystemer i international vejtransport	43
94/C 289/93	E-3799/93 af Pol Marck til Kommissionen Om: Mælkekvoter	44
94/C 289/94	E-3804/93 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Beregning af verdensmarkedets priser	44
94/C 289/95	E-3816/93 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Grækenlands udnyttelse af den forlængede anvendelsesperiode for direktiv 90/684/EØF..	45
94/C 289/96	E-3827/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Fiskerisektoren og GATT	46

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/97	E-3828/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Medlemsstaternes anvendelse af støtte til kontrolforanstaltninger	46
94/C 289/98	E-3829/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Kontrol med kvaliteten af fiskeriprodukter importeret til Fællesskabet via luftvejen	47
94/C 289/99	E-3830/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Støtte til bevarelse af naturlige banker for skaldyr	47
94/C 289/100	E-3834/93 af José Apolinário til Kommissionen Om: Fremme af forbruget af citrusfrugter	47
94/C 289/101	E-3836/93 af Bernard Frimat til Kommissionen Om: Finansiering af foranstaltninger under mål nr. 5a) som led i planlægning i henhold til et mål nr. 1-program	48
94/C 289/102	E-3851/93 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Udbudsprocedurens uigennemskuelighed i TACIS-programmet	48
94/C 289/103	E-3864/93 af Carlos Perreau de Pinninck Domenech til Kommissionen Om: Cheysson-instrumentet	49
94/C 289/104	E-3871/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Situationen i Timor og forbindelserne mellem EF og Indonesien	49
94/C 289/105	E-3879/93 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Repræsentation af pensionerede tjenestemænd i vedtægtsbestemte organer med personale-repræsentation	50
94/C 289/106	E-3886/93 af Virginio Bettini til Kommissionen Om: Luftforurening som følge af den øgede anvendelse af blyfri benzin	50
94/C 289/107	E-3811/93 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Ikke-deltagelse i plenarmøde i Ældreparlamentet den 21. november 1993	51
94/C 289/108	E-3895/93 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Kommissionens medlemmers aktiviteter den 24. november 1993	51
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-3811/93 og E-3895/93	51
94/C 289/109	E-3913/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Beskyttelse af Den Hellige Therapons kirke i Mitilini	51
94/C 289/110	E-3941/93 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Transporttid for slagtedyr	52
94/C 289/111	E-3942/93 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Uddøen af et stort antal husdyrracer	52
94/C 289/112	E-3979/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Vådområder, der er opstået som følge af visse aktiviteter	53
94/C 289/113	E-3988/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelsen af en komité for ældre landmænd	53

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
94/C 289/114	E-3998/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Overtrædelse af direktiv 89/552/EØF med hensyn til tv-reklamer	54
94/C 289/115	E-4005/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Kulturarven på den besatte del af Cypern	54
94/C 289/116	E-4011/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Ophævelse af de beskyttelsesforanstaltninger, som iværksættes af afrikanske lande i forbindelse med søtransport	54
94/C 289/117	E-4018/93 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Oprettelse af en global humanitær mekanisme til imødegåelse af problemer i forbindelse med forsorg og hygiejne i AVS-lande	55
94/C 289/118	E-4050/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Fiskeriaftale med Argentina	55
94/C 289/119	E-4053/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Udarbejdelse af et katalog over europæiske kulturgoder	56
94/C 289/120	E-4054/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Ikrafttrædelse af unionstraktatens artikel 128	56
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-4053/93 og E-4054/93	56
94/C 289/121	E-4080/93 af Enrique Sapena Granell til Kommissionen Om: Anvendelse af samhørighedsfonden i regionen Valencia (Spanien)	56
94/C 289/122	E-4087/93 af José Vázquez Fouz til Kommissionen Om: Samhørighedsfonden i Galicia	57
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-4080/93 og E-4087/93	57
94/C 289/123	E-4109/93 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Anti-dumpingafgifter på dele til cykler fra Kina	57
94/C 289/124	E-33/94 af José Gil-Robles Gil-Delgado til Kommissionen Om: Fællesskabets cykelindustri	57
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-4109/93 og E-33/94	57

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-822/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(21. april 1993)

(94/C 289/01)

Om: Turisme og Kommissionens politik

Turismen er en vigtig støtte for opnåelsen af den økonomiske og sociale samhørighed i EF, som er en klart fremhævet målsætning i traktaterne og forskellige tekster fra EF's institutioner. Det er således blevet påvist, at turismen fremmer overførslen af økonomiske midler fra de mest udviklede medlemsstater til de stater, hvor den europæiske integrationsproces først indledtes senere; turismen har en multiplikatoreffekt i forhold til andre økonomiske sektorer i regionerne, hvor den har en fremstående økonomisk betydning. Denne betydning er forklaringen på, at flere medlemsstater som led i fællesskabsstøtterammerne (1989—1993) har anvendt en del af midlerne til projekter med tilknytning til turisme: som eksempler kan især Italien (12,5%), Det Forenede Kongerige (10,5%) og Irland 6% nævnes.

I Portugal overstiger indtægterne fra turismen 500 mia. esc. årligt. Over 50% af dette beløb hidrører fra Algarve, hvor over 40% af landets samlede værelseskapacitet findes, og hvor mere end 60% af investeringerne i turismen er koncentreret.

Imidlertid befinder turistbranchen i Algarve sig i en foruroligende situation på grund af den internationale økonomiske lavkonjunktur (navnlig i EF-landene), de høje renter, escudoens værdi og de manglende midler til at gennemføre salgsmæssige. I nogle virksomheder udbetales lønningerne endog med forsinkelse. Selv om det er de portugisiske myndigheder, der må gøre en indsats, navnlig med hensyn til salgsmæssige, må Kommissionen være særlig opmærksom på forholdene. Samtidig indebærer forberedelsen af gen-

nemførelsen af traktaten om Den Europæiske Union efter dennes ratificering, som Kommissionen har givet forrang, at der må gøres overvejelser om den fremtidige politik på turistområdet, jf. Maastricht-traktatens artikel 3, litra t).

Beklageligvis indeholder Kommissionens arbejdsprogram for 1993—1994 ingen henvisninger til turismen overhovedet.

Kommissionen bedes derfor gøre rede for den politik, der vil føre på turistområdet i indeværende embedsperiode og den planlagte foranstaltning, der er under forberedelse som led i gennemførelsen af traktaten om Den Europæiske Union.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(2. december 1993)

Kommissionens arbejdsprogram for 1993—1994 omfatter ikke nye aktiviteter, som Kommissionen skal lancere i denne periode.

Programmet for fællesskabsforanstaltninger til fordel for turismen er ikke nævnt heri, fordi Rådet allerede har vedtaget det ned til den mindste detalje i Rådets afgørelse 92/421/EØF (1).

Retningslinjerne for Kommissionens indsats til fordel for turismen i løbet af dens nuværende mandat må rent logisk være ovennævnte afgørelse truffet af Rådet.

(1) EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1093/93

af Ernest Glinne (PSE)

til Kommissionen

(10. maj 1993)

(94/C 289/02)

Om: Nødvendigheden af at beskytte fagforeningsrettighederne og fagforeningsmedlemmer i El Salvador

Til den arbejdslov, man er i færd med at ændre i El Salvador, har parlamentsmedlemmerne fra det magthavende Arena-parti, stillet en række ændringsforslag, hvoraf ét går ud på at anklage de fagforeningsmedlemmer, hvis aktioner truer de nordamerikanske interesser, for forræderi, navnlig i de »frie udviklingszoner«, der er særligt begunstigede med hensyn til skattelettelse og lave lønninger.

Teksten blev forelagt efter en uge, hvor man i massemedierne nærmest hysterisk havde kritiseret UNOC (den nationale union for arbejdere og landbrugere), fordi denne sammenslutning havde anklaget regeringen for at overtræde de internationalt fastlagte fagforeningsrettigheder.

Den 4. februar 1993 sendte Lane Kirkland, formand for AFL-CIO (American Federation of Labour merged with the Congress of Industrial Organizations) den salvadoranske præsident Alfredo Cristiani en skrivelse, hvori han protesterede meget kraftigt mod Arenas lovforslag. »Deres sag vil ikke blive fremmet gennem vedtagelsen af en lov, som udgør et meget klart angreb på ytringsfriheden«. Forretningsverdenen, støttet af Arena og det konservative parti, giver på en hel uacceptabel måde de salvadoranske fagforeninger skylden, såfremt dette overdrevne projekt, som selv USA's Kongres sætter under anklage, ikke bliver til noget.

Andre personligheder, navnlig inden for kirken, har også advaret meget kraftigt imod dette forslag.

Kan Kommissionen oplyse, om den har været, er og vil være ligegyldig over for denne klare overtrædelse af menneskerettighederne og arbejdernes rettigheder, og om den har truffet foranstaltninger desangående i samarbejde med ILO (Den Internationale Arbejdsorganisation) navnlig i lyset af listen over kendsgerninger og klager, som er blevet forelagt for selve USA's Kongres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(17. december 1993)

Kommissionen følger opmærksomt menneskerettighedssituationen i El Salvador, og myndighederne i landet ved, at EU og medlemsstaterne tillægger respekten for menneskerettighederne og El Salvadors forpligtelser på området meget stor betydning.

Kommissionen iværksætter mange foranstaltninger, som skal øge respekten for de grundlæggende regler for demokrati og menneskerettigheder i landet.

EU og medlemsstaterne har også ved mange lejligheder fordømt overtrædelserne af disse rettigheder i El Salvador og opfordret alle berørte parter til at bringe dem til ophør.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1167/93

af Bartho Pronk (PPE)

til Kommissionen

(13. maj 1993)

(94/C 289/03)

Om: Lovgivning om kosttilskud

Det fremgår af Kommissionens arbejdsprogram for 1993, at Kommissionen ikke arbejder aktivt på en lovgivning om kosttilskud.

Hvorfor arbejder Kommissionen (at dømme ud fra dens arbejdsprogram for 1993) ikke på en lovgivning om kosttilskud?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(3. september 1993)

Kommissionen er overbevist om, at en korrekt anvendelse af de gældende traktatbestemmelser samt en ansvarlig forvaltning fra myndighedernes og industriens side kan sikre den frie bevægelighed for varer. Det er ikke altid nødvendigt med en lovgivning.

Kommissionen har ikke tilstækkelig indsigt til i nær fremtid at kunne udarbejde forslag til EF-ret vedrørende dette emne. Kommissionens tjenestegrene følger overvågent udviklingen på området og skal ikke undlade om fornødent at undersøge dette standpunkt nærmere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1448/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(9. juni 1993)

(94/C 289/04)

Om: Græske vine

Den græske vineksport til ikke alene EF-markederne men også til tredjelande falder drastisk. Samtidig falder priserne

på græsk vin betragteligt, fordi der eksporteres vin fra adskillige EF-lande, (hvortil der helt klart ydes tilskud), til lavere priser end destillationsprisen. Ovennævnte oplysninger er offentliggjort af den græske sammenslutning Keosoe. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, for at standse denne omgåelse af bestemmelserne vedrørende faste mindstepriser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. november 1993)

Kommissionen er opmærksom på afsætningsproblemerne og de ikke-lønsomme priser, ikke kun for græske vine, men også for andre producentlande i EF.

Den skal først og fremmest minde det ærede medlem om det foregående svar på skriftlig forespørgsel nr. 2941/92 vedrørende lignende problemer i vinsektoren ⁽¹⁾.

Den yderligere forringelse af priserne og de mulige afsætningsmuligheder for bordvine og kvalitetsvine på forbrugsmarkedene, der siden da har kunnet konstateres, skyldes efter Kommissionens opfattelse også følgende forhold:

- Rådets enstemmige accept af nationale foranstaltninger, der er vedtaget af producentmedlemsstaterne. Denne støtte, som der blev truffet beslutning om mod Kommissionens vilje, har bevirket en forvriddning i anvendelsen af den fælles markedsordning for vins nuværende mekanismer og har givet anledning til fordrejninger af markedspriserne
- det italienske interventionsorgan har siden den 27. april 1993 ikke længere opkøbt alkohol fra såkaldt frivillig destillation (forebyggende destillation og støttestillation). Skønt der ikke findes nogen udtrykkelig forpligtelse til offentligt opkøb, bevirker dette en stærk forstyrrelse af den tilfredsstillende gennemførelse af de interventionsforanstaltninger, der træffes beslutning om på EF-niveau for det igangværende produktionsår. Endvidere medfører ophøret med opkøb af vin under destillationskontrakt en forøgelse af de disponible vinmængder på forbrugsmarkedet
- de foreløbige skøn over størrelsen af vinlagrene ved slutningen af produktionsåret 1992/93 i EF viser, at der var meget store mængder til rådighed i forhold til de foregående produktionsår.

Kommissionen skal minde om, at den nyligt har sendt en meddelelse til Rådet og Parlamentet vedrørende vinpolitikens udvikling og fremtid, hvori der redegøres for retningslinjer til reformen af den nuværende fælles markedsordning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 258 af 22. 9. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1481/93

af Marc Galle (PSE)
til Kommissionen
(14. juni 1993)
(94/C 289/05)

Om: Særlig ordning for elektroniske bankforretninger

Elektroniske bankforretninger, telebank, phone-banking eller home-banking eller hvordan reklamefolk end kalder dette, er et fænomen, som bliver stadig mere populært. Antallet af kontohavere, som kan udføre bankforretninger fra hjemmet, stiger hvert år, og der registreres en vækst uden sidestykke i antallet af overførsler.

Der findes imidlertid fortsat visse juridiske problemer. Vi kan blot nævne den nøjagtige identifikation af ordregiveren, som påfører sin elektroniske underskrift eller benytter en pinkode. Andre problemer vedrører fejlkilderne og den vanskelige bevisbyrde.

Er Kommissionen ikke af den opfattelse — på baggrund af at der i stadig stigende omfang foretages elektroniske bankforretninger — at de nævnte problemer bør afhjælpes? En særlig ordning på europæisk plan er den rette fremgangsmåde.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(9. december 1993)

»Bank i hjemmet« giver forbrugeren mulighed for at »fjernstyre« sin bankkonto fra hjemmet. Denne form for bankservice er under voldsom udvikling, dog forskelligt alt efter medlemsstat. Der findes to forskellige former for »bank i hjemmet«:

- bank pr. telefon med kontaktperson. Når forbrugeren ringer svares han af et menneske, og ikke af en maskine. Disse banker råder ikke over afdelinger, der er åbne for offentligheden. En række af disse banker har udarbejdet forskellige procedurer til kontrol af, at den person, der ringer, virkelig er indehaver af den pågældende konto. Kommissionen har ikke kendskab til særlige problemer i forbindelse med denne form for »bank i hjemmet«
- »bank i hjemmet« via elektronik. Forbrugeren anvender en computer (teletekst) eller et telefontastatur (audiotekst). Han kommunikerer ad elektronisk vej med bankens computer. Forbrugeren kan f.eks. indhente generelle oplysninger, erfare sin kontostand, bestille et checkhæfte eller foretage overførsler mellem sine forskellige konti. Hos nogle banker har forbrugeren endvidere mulighed for at foretage indbetalinger via overførsler til en fremmed konto.

»Den elektroniske bank i hjemmet« rejser tilsyneladende en lang række juridiske problemer, der i et vist omfang svarer til problemerne i forbindelse med anvendelsen af kreditkort (ansvar, sikkerhed, pålidelighed, fortrolighed).

Den eneste fællesskabstekst, hvor »bank i hjemmet« behandles og kun perifert, er Kommissionens henstilling 88/590/EØF af 17. november 1988 om betalingsordninger ⁽¹⁾ og især forbindelse mellem indehaver og udsteder af bankkortet. I denne tekst behandles de konstaterede problemer imidlertid kun meget perifert.

Kommissionen har derfor som led i sin nye treårsplan for forbrugerpolitik ⁽²⁾ bebudet, at den agter at overveje hvilken juridisk ramme, der vil være relevant for denne form for »bank i hjemmet«.

⁽¹⁾ EFT nr. L 317 af 24. 11. 1988.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 378 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1179/93

af José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada
og Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

til Kommissionen

(13. maj 1993)

(94/C 289/06)

Om: Støtte til energi eller agroindustriprojekter i Andalusien (Spanien)

Har Fællesskabet siden 1988 ydet finansiel støtte eller anden form for tilskud fra Fællesskabets forskellige programmer og fonde til energi- eller agroindustriprojekter under et eller flere af følgende selskaber eller institutioner:

- Instituto para la diversificación y Ahorro Energético (IDAE)
- Cynara Industrial Mancha SA
- Sociedad Agrícola Campo Baldío SA (Puebla de Guzmán, provinsen Huelva)
- Instituto para el Fomento Industrial (under den andalusiske regionalregering)?

Hvorledes er de pågældende projekter i givet fald udformet, og hvad beløber støtten eller tilskuddene sig til? Hvilke projekter er forelagt af de pågældende selskaber eller institutioner med henblik på finansiel støtte eller tilskud, og hvilke er eventuelt afvist?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1593/93

af José Ruiz-Mateos Jiménez de Tejada
og Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

til Kommissionen

(18. juni 1993)

(94/C 289/07)

Om: EFRU-finansierede projekter under VALOREN-programmet

Kan Kommissionen give oplysninger om de otte samfinansierede EFRU-projekter under VALOREN-programmet, der vedrører energisektoren, og hvor der som omtalt i svaret på mundtlig forespørgsel H-424/93 ⁽¹⁾ er ydet en støtte til spanske virksomheder eller organisationer på alt 273,47 mio. ecu?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr.3-430 (april 1993).

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
på skriftlig forespørgsel E-1179/93 og E-1593/93

(19. november 1993)

1. Kommissionen henviser de ærede medlemmer til dens svar på mundtlig forespørgsel H-424/93 om samme emne. Kommissionen sender oversigter med detaljerede oplysninger vedrørende de otte projekter, der er blevet samfinansieret af EFRU, og de tre projekter, der er blevet samfinansieret som led i EF-programmerne for forskning og teknologisk udvikling, direkte til de ærede medlemmer og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

2. Kommissionen er ikke i stand til at besvare det sidste spørgsmål i skriftlig forespørgsel nr. 1179/93. Årsagerne til, at visse projekter ikke indgår i medlemsstaternes ansøgninger om samfinansiering, kan kun besvares af disse medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1625/93

af Sérgio Ribeiro (GUE)

til Kommissionen

(22. juni 1993)

(94/C 289/08)

Om: Euronews

Under henvisning til at Euronews, der finansieres af Kommissionen, bestræber sig på at give et anderledes billede

af Fællesskabet og Europa, bekræfter jeg på grundlag af de nyhedsudsendelser, jeg opmærksomt har fulgt, at det kun er det, der sker i de største europæiske lande, som anses for værd at nævne.

Om Portugal, Grækenland og Irland har der ikke været nyheder i Euronews, som i øvrigt begrænser sig til at gentage, hvad alle andre tv-kanaler bringer.

Kan det passe, at der i de små og fattigere EF-lande ikke sker noget, der er værd at nævne?

Har statsborgere fra disse lande, der arbejder og lever uden for deres hjemlande og kun vanskeligt har adgang til de hjemlige massemedier — dette gælder navnlig de over én million portugisere, der lever under sådanne forhold — ikke ret til en gang imellem at få nogle beskedne oplysninger om, hvad der foregår i hjemlandet?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe, eftersom den deltager i Euronews-projektet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**
(22. november 1993)

Euronews er etableret på initiativ af European Broadcasting Union (EBU). Kanalen henhører udelukkende under de deltagende radiospredningsorganers kompetence.

Elleve offentlige stationer står bag oprettelsen af Euronews, herunder det portugisiske radio- og tv-selskab (RTP). To andre stationer har netop tilsluttet sig, nemlig SSR (Schweiz) og ERTT (Tunesien). Fællesskabet har deltaget økonomisk ved igangsætningen af Euronews, men det af budgetmyndigheden fastsatte bidrag svarer kun til ca- 5 % af kanalens årlige budget.

I Euronews indgår et redaktionsselskab, som er ansvarligt for programindholdet. Projektets igangsættere ønskede oprindeligt, at en repræsentant for Kommissionen skulle have sæde i redaktionsselskabets bestyrelse, men dette blev afvist af Kommissionen, da det er udelukket, at EF kan blande sig i en TV-kanals redaktionelle dispositioner.

Ansaret for, at der er balance mellem informationerne om små og store lande i Europa, må således tillægges Euronews' programlægningsinstanser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1629/93

af Leen van der Waal (EDN)

til Kommissionen

(22. juni 1993)

(94/C 289/09)

Om: Subsidiaritet og børnepasning

På Edinburgh-topmødet bekræftede Rådet endnu engang subsidiaritetsprincippet og placerede det udtrykkeligt i en decentral sammenhæng.

1. Har Kommissionen ud fra subsidiaritetsprincippet undersøgt de aktiviteter, som den ifølge sit svar på forespørgsel nr. 2874/92 ⁽¹⁾ om støtte til børnepasningsfaciliteter agter at gennemføre inden for rammerne af strukturfondene?
2. I bekræftende fald, hvilke argumenter vil Kommissionen da fremføre for, at en EF-indsats med støtte til vuggestuer og faglig uddannelse for personer, der arbejder på vuggestuer, er mere effektiv end en indsats fra medlemsstaternes side?

⁽¹⁾ EFT nr. C 106 af 16. 4. 1993, s. 30.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**
(10. december 1993)

De utilstrækkelige faciliteter for børn udgør en hindring for den erhvervmæssige aktivitet for kvinder, der har børn, og deres erhvervmæssige integration kræver betydelige anstrengelser for at forlige familie- og erhvervmæssige ansvar. Dette er bl.a. blevet understreget i Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Sociale og Arbejds-markeds-mæssige Rettigheder, Fællesskabets tredje handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for mænd og kvinder (1991—1995) samt Rådets henstilling af 31. marts 1992 om børnepasning ⁽¹⁾.

I de operationelle programmer, der er forelagt inden for rammerne af initiativet NOW, som tillægger børnepasningsforanstaltninger en særlig betydning, fordi de letter kvinders uddannelse og beskæftigelse, har de fleste af medlemsstaterne medtaget denne form for foranstaltninger.

Især i de mindre udviklede nationer, hvor kvinder kommer ud for specifikke problemer, kan børnepasningsfaciliteter forbedre infrastrukturen og gøre det muligt at bekæmpe befolkningens emmigration samt udvikle den økonomiske aktivitet og skabe arbejdspladser.

For så vidt angår uddannelsen af personalet til børnepasning, erkender Kommissionen betydningen af at tilbyde en passende uddannelse svarende til behovet og af at tilbyde en pålidelig børnepasning, samt »arbejdets sociale og opdragelsesmæssige værdi« for nu at citere den nævnte henstilling fra Rådet.

Som konklusion kan det siges, at strukturfondenes samfinansiering af børnepasningstjenesterne inden for rammerne af partnerskabet med medlemsstaterne fortsat er nødvendig for at tilskynde dem til at fremme politikken for lige muligheder og således give kvinderne mulighed for at forene erhvervs- og familiemæssige aktiviteter og opnå den nødvendige kompetence til at få adgang til stabile og kvalificerede arbejdspladser i de ekspanderende sektorer.

Derfor prioriterer Kommissionen inden for rammerne af den nye form af Den Europæiske Socialfond foranstaltninger vedrørende børnepasning.

(¹) EFT nr. L 123 af 8. 5. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1741/93

af sir James Scott-Hopkins (PPE)

til Kommissionen

(29. juni 1993)

(94/C 289/10)

Om: Et fælles skolepensum i EF

Har Kommissionen planer om at foreslå et fælles skolepensum i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Antonio Ruberti

(19. oktober 1993)

Kommissionen har ingen planer om at fremsætte forslag om et fælles pensum i skolerne i EF. I henhold til de traktater, der på nuværende tidspunkt er gældende, har EF ingen beføjelser vedrørende almen uddannelse. Med hensyn til situationen fremover giver artikel 126 i traktaten om Den Europæiske Union netop medlemsstaterne ansvaret for undervisningens indhold og tilrettelæggelse af uddannelses-systemerne. Kommissionen mener, at det også omfatter pensum.

Kommissionen vil imidlertid fortsat forsøge at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem de enkelte skoler for derved at støtte udviklingen af en europæisk dimension i undervisningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1768/93

af Marlene Lenz (PPE)

til Kommissionen

(2. juli 1993)

(94/C 289/11)

Om: Anvendelse af ordet »Heimat« i det tyske sprog

I en tv-udsendelse i Westdeutscher Rundfunk af 18. april 1993 (Aktuelle Stunde) blev det hævdet, at den 30. juni 1993 ville begrebet Heimat (hjemstavn) blive »afskaffet«. Endvidere blev det ordret sagt:

»... inden for rammerne af den europæiske harmonisering — det indre marked — har man i Bruxelles besluttet, at fordi ordet Heimat ikke eksisterer på andre sprog, skal det heller ikke længere eksistere i Tyskland«.

Findes der et direktiv om anvendelse af ordet »Heimat« i det tyske sprog, eller har Kommissionen på anden vis beskæftiget sig med begrebet »Heimat« inden for rammerne af europæiske sprogbrug?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(23. november 1993)

De oplysninger, der ligger til grund for de ærede parlamentsmedlemmers spørgsmål, er naturligvis fri fantasi. Spørgsmålet er derfor ikke relevant.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1808/93

af Rosaria Bindi (PPE)

til Kommissionen

(13. juli 1993)

(94/C 289/12)

Om: Grækenlands manglende efterlevelse af en dom fra Domstolen

Udvalget for Andragender har modtaget en række protester over forbudet i den græske lovgivning mod, at statsborgere fra andre medlemsstater åbner skoler for fremmedsprog-undervisning eller underviser i fremmedsprog i Grækenland på samme vilkår, som dem der gælder for græske statsborgere (andragende nr. 133/90, nr. 458/90, nr. 305/91 og nr. 605/91).

Udvalget for Andragender har fået oplyst, at Grækenland er blevet dømt for overtrædelse af EØF-traktatens artikel 52

og 59 (sag 147/86), og at Kommissionen på ny anlagde sag ved Domstolen i medfør af EØF-traktatens artikel 171, fordi Grækenland ikke efterlevede den første dom. Den 30. januar 1992 dømte Domstolen Grækenland for manglende efterlevelse af dommen i sag 147/86 om nationalitetsbestemmelser i forbindelse med oprettelse af skoler for fremmedsprogsundervisning og i forbindelse med udøvelsen af erhvervet som arkitekt, civilingeniør og landmåler (sag C-328/90).

Grækenland har imidlertid stadig ikke tilpasset sin lovgivning til fællesskabsretten.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen på denne baggrund at tage over for Grækenland for at få landet til at efterleve Domstolens domme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(8. oktober 1993)

Som anført af det ærede medlem er Grækenland ved EF-Domstolens dom af 30. januar 1992 (sag C-328/90) blevet domfældt for ikke at have efterlevet dom af 15. marts 1988 (sag 147/86) vedrørende krav om græsk nationalitet som betingelse for at kunne åbne en såkaldt »frontistirion« (herunder navnlig private sprogskoler) og dom af 14. juli 1988 (sag 38/87) vedrørende krav om græsk nationalitet som betingelse for at udøve erhverv som arkitekt, civilingeniør og landmåler. Grækenland har i mellemtiden truffet de nødvendige foranstaltninger hvad angår den sidstnævnte dom, men har endnu ikke truffet nogen gennemførelsesforanstaltninger hvad angår de såkaldte »frontistiria«.

Kommissionen deler det ærede medlems betænkeligheder hvad angår Grækenlands manglende gennemførelse af EF-Domstolens to domme i sagen vedrørende »frontistiria«. Trods disse to EF-domme og den af EF-Domstolen konstaterede overtrædelse af EØF-traktatens artikel 48, 52 og 59, der har direkte virkning, nægtes en række EF-borgere stadig — og for visses vedkommende er der tale om lang tid — at udøve deres rettigheder.

Denne holdning fra den græske regerings side er uacceptabel. Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på politisk plan, samtidig med at den undersøger mulighederne for at iværksætte retsmidler.

I den forbindelse skal det nævnes, at ifølge EF-Domstolens retspraksis ⁽¹⁾ skal en medlemsstat erstatte den skade, som privatpersoner lider som følge af manglende gennemførelse af et direktiv. Dette gælder ifølge Kommissionen så meget desto mere, når der er tale om en traktatbestemmelse. De pågældende kan således over for de græske domstole nedlægge påstand om erstatning.

Endelig skal det nævnes, at artikel 171, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, der er ved at blive ratificeret, giver EF-Domstolen hjemmel til at træffe bestemmelser om tvangsbøder over for den medlemsstat, der ikke opfylder sine forpligtelser i sådanne tilfælde.

⁽¹⁾ Dom af 19. november 1991 i de forenede sager C-6/90 og C-9/90, Francovich mod Den Italienske Republik og Bonifaci mod Den Italienske Republik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1814/93

af Johanna-Christiana Grund (NI)

til Kommissionen

(20. juli 1993)

(94/C 289/13)

Om: Overtrædelse af de grundlæggende rettigheder som følge af bestemmelserne i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (bilag VIII, artikel 17)

Medlem af Kommissionen, Karel Van Miert, har på vegne af Kommissionen den 12. maj 1993 besvaret min skriftlige forespørgsel nr. 285/93 ⁽¹⁾; i svaret beskæftiger kommissæren sig ikke med den omtalte overskridelse af de grundlæggende rettigheder som følge af artikel 4, stk. 8, i forordning (EØF) nr. 2274/87 ⁽²⁾ og artikel 17a, stk. 3, bilag VIII i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, men kun med ligeberettigelse af mænd og kvinder, uanset om der er tale om tjenestemænd eller midlertidigt ansatte.

Jeg føler mig derfor foranlediget til på ny at spørge Kommissionen, om der ikke foreligger en krænkelse af de grundlæggende rettigheder i vedtægtens artikel 17a, stk. 3, bilag VIII (ibid), ifølge hvilken der kun ydes efterladtepension til den efterladte for den tjenestemand eller den midlertidigt ansatte, der endeligt er udtrådt af tjenesten, dersom ægteskabet blev indgået, inden den pågældende udtrådte af tjenesten.

Med rette har Kommissionen i sit svar af 12. maj 1993 henvist til, at artikel 4, stk. 8, tredje afsnit i forordning (EØF) nr. 2274/87 omhandler de rettigheder, som børn i ægteskabet har, og at kravet om ægteskabets varighed her ophæves.

Det er dog uomtvisteligt, at dersom tjenestemanden eller den midlertidigt ansatte efter sin endelige udtræden af tjenesten indgår et nyt ægteskab, kan den efterladte ikke gøre krav på efterladtepension, heller ikke hvis der er børn i dette ægteskab.

Kommissionen bedes derfor oplyse, om den ikke finder, at denne bestemmelse i vedtægtens artikel 17a (ibid) bør ændres, fordi den strider mod den grundlæggende ret til menneskeværdighed, og fordi der er tale om et ekspropria-

tionslignende indgreb i erhvervede pensionsrettigheder fra myndighedernes side.

(¹) EFT nr. C 202 af 26. 7. 1993, s. 20.

(²) EFT nr. L 209 af 31. 7. 1987, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(15. november 1993)**

Det ærede medlem henviser til artikel 20 i bilag VIII i vedtægten, der med følgende ordlyd udgør en undtagelse til samme bilags artikel 17:

»Der ses bort fra den i artikel 17a, 18 og 19 nævnte betingelse om ægteskabets varighed, hvis ægteskabet med tjenestemanden, også hvis det er indgået efter, at han er trådt ud af tjenesten, har varet mindst fem år«.

I modsætning til hvad man skulle tro, hvis man kun læser artikel 17 i bilag VIII, beskytter vedtægten altså alle efterladte ægtefæller af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte efter fem års ægteskab, også når dette er indgået efter, at den pågældende er udtrådt af tjenesten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1828/93

af Ingo Friedrich (PPE)

til Kommissionen

(13. juli 1993)

(94/C 289/14)

Om: Planer om en liberalisering af markedet for hasard- og lykkespil

1. Kan det forventes, at en eventuel liberalisering af markedet for hasard- og lykkespil som følge af de nye tekniske og elektroniske muligheder vil føre til en enorm forøgelse af spilleudbudet?

2. Hasard- og lykkespil og de dermed forbundne indkomster er traditionelt altid på en vis måde blevet knyttet til kriminelle cirkler, bl.a. muligheder for hvidvaskning af penge.

Ikke mindst af denne grund er hele lykkespilsektoren genstand for en streng offentlig kontrol. Kunne liberaliseringen af markedet for hasard- og lykkespil derfor føre til, at store dele af disse spil vil falde i hænderne på kriminelle organisationer? (Lignende erfaringer fra ikke-europæiske lande viser dette.)

3. Kan en eventuel liberalisering af markedet for hasard- og lykkespil føre til en udhuling af den nationale ordensret, hvis f.eks. ordensretten i den medlemsstat med de færreste bremsemekanismer vinder indpas i alle EF-lande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi**

(28. marts 1994)

Hasardspilsektoren har, som det fremgår af rapporten »Hasardspil i det fælles marked« fra juni 1991, som Kommissionen har forlagt Parlamentet, allerede et betydeligt omfang i EF-landene. Ifølge rapporten vokser hasardspilsektoren støt i økonomisk omfang, bl.a. takket være teknologiudviklingen.

Sektoren, som har stor økonomisk betydning, er underlagt reglerne i EF-traktaten. Traktatens princip om gensidig anerkendelse muliggør en effektiv håndhævelse af de grundlæggende friheder, der knæsesættes i traktaten, samtidig med at almenvellets interesser tilgodeses. I henhold til Domstolens retspraksis er det legitimt i den nationale lovgivning at tilgodese almenvellets interesser, bl.a. i form af forebyggelse af forbrydelser og hvidvaskning af penge.

Ifølge samme retspraksis kan der på nationalt plan træffes ikke-diskriminerende foranstaltninger over for tjenesteydere, der er etableret i andre medlemsstater, forudsat bl.a. at de er begrundet i tvingende hensyn til almenvellets interesser, og at disse ikke i forvejen er varetaget af retsreglerne i den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret.

Hele denne problematik er for øjeblikket genstand for en undersøgelse i Kommissionen. Endvidere har Domstolen fået forelagt en enkeltsag om udøvelse af spillevirksomhed inden for EF (¹). Dommen i denne sag, som meget snart vil blive afsagt, vil kunne give en kraftigt fingerpeg om, hvor balancen mellem de forskellige interesser inden for hasardspilsektoren i EF befinder sig.

(¹) Sag C-275/92 — Schindler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1845/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 289/15)

Om: Aksiale tomografer i Grækenland

Grækenland er nummer et på verdensplan, hvad angår antallet af aksiale tomografer. Der er tre gange flere aksiale tomografer i Grækenland end gennemsnittet i EF's medlemsstater, og ca. tre gange flere end i New York i De Forenede Stater. Hvert år udbetaler det offentlige ifølge det græske sundhedsministerium et beløb på 100 mia. dr. til tomografier i Grækenland. Kan Kommissionen oplyse, om dette kan retfærdiggøres i forhold til antallet af syge borgere i Grækenland? Har Kommissionen mulighed for at undersøge de ansattes og generelt borgernes sikkerhed og helbred i Grækenland i betragtning af det store antal aksiale tomografer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ioannis Paleokrassas
(8. december 1993)

I artikel 4 i Rådets direktiv 84/466/Euratom af 3. september 1984 om fastsættelse af grundlæggende foranstaltninger til strålebeskyttelse af personer, der underkastes medicinske undersøgelser og behandlinger ⁽¹⁾ bestemmes det, at hver medlemsstat træffer de foranstaltninger, som den anser for nødvendig for at undgå unødvendig udbredelse af apparatur til strålebehandling, røntgenundersøgelse og nuklearmedicin. Kommissionen har fået oplyst, at de græske myndigheder siden 1. februar 1993 er ophørt med at udstede nye tilladelser til apparatur til medicinsk behandling.

Rådets direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980 om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstageres sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling ⁽²⁾ og direktiv 84/466/Euratom indeholder bestemmelser om eksponerede arbejdstageres sundhed og sikkerhed og sundhed og sikkerhed for personer, der underkastes tomografiske undersøgelser. Disse to direktiver er blevet gennemført i den græske lovgivning, og i henhold til de oplysninger, som Kommissionen råder over, har der ikke været nogen særlige problemer på dette område.

Endelig er det røntgenlægen, der afgør, hvorvidt en patient har brug for en tomografisk undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1868/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(15. juli 1993)
(94/C 289/16)

Om: Ulovlige organisationer inden for handel med landbrugsprodukter

Tyveri af en del af støtten er fortsat almindeligt for de ulovlige organisationer inden for EF's handel med landbrugsprodukter. Produkterne ligger ofte uden at blive solgt og rådner, mens mange landbrugere endog mister deres penge ved afsætningen af deres produktion til bedragerne.

Vi mener, at det på denne baggrund fremgår klart, at de hidtil indførte nationale og fællesskabsmæssige foranstaltninger ikke er i stand til at yde landbrugerne nogen effektiv beskyttelse og tilintetgøre de ulovlige handelsorganisationer. Vil Kommissionen tage initiativ til at undersøge muligheden af yderligere at skærpe foranstaltningerne imod disse bedragerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(2. december 1993)

Kommissionen tilsender det ærede medlem direkte et eksemplar af Kommissionens årsrapport af 20. april 1993 ⁽¹⁾ om bekæmpelse af bedrageri i forbindelse med fællesskabsbudgettet, som blev sendt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat den 21. april 1993. I denne rapport vil det ærede medlem ikke alene finde de fremskridt, der er gjort sidste år i denne forbindelse, men også et handlingsprogram for 1993 med 33 specifikke foranstaltninger, heraf flere inden for landbrugsområdet, der alle tilsigter en bedre beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 141 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1879/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(15. juli 1993)
(94/C 289/17)

Om: Miljøet i Ermoupoli på Siros

400 gamle neoklassicistiske bygninger i Ermoupoli på Siros ødelægges og forringer miljøet, fordi de forsømmes af deres ejere, der ikke har råd til at betale de høje omkostninger forbundet med restaurering eller vedligeholdelse af bygningerne.

På baggrund af, at der er tale om bygninger opført i perioden 1830—1870, som er enestående i Grækenland og måske i Europa, og som forener kendte kunstneres præstationer inden for arkitektur samt billedhugger- og malerkunst, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter den at tage skridt til ved hjælp af bidrag fra Fællesskabet dels at forhindre, at disse bygninger ødelægges, og dels at bevare miljøet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(19. november 1993)

Det er værd at notere sig, at medlemsstaterne er enerådende på det kulturpolitiske område, især med hensyn til forvaltningen af den arkitektoniske arv, og at Fællesskabet i overensstemmelse med nærhedsprincippet begrænser sig til at støtte og supplere medlemsstaternes foranstaltninger.

Artikel 128 i traktaten om Den Europæiske Union og Rådets konklusioner af 12. november 1992 om retningslinjer for Fællesskabets indsats på det kulturelle område indeholder en klar definition af omfanget af Fællesskabets kulturpolitiske foranstaltninger.

Kommissionen er ikke i stand til at gøre noget for de 400 neoklassicisme bygninger i Hermoupoli, også fordi de budgetmidler, der er sat af til Fællesskabets kulturelle aktiviteter, er så begrænsede, at der ikke er råd til programmer af den størrelsesorden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1891/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(15. juli 1993)

(94/C 289/18)

Om: Faretruende nye tilfælde af børnelammelse og difteritis i Grækenland

Grækenland trues af nye tilfælde af børnelammelse og difteritis, idet hundredtusind indvandrere, — som oftest fra østlandene og Albanien — ikke er vaccineret. Dette fremhævedes i det arbejde, som et hold videnskabsmænd fra Pasteur-Instituttet offentliggjorde den 7. maj 1993 i forbindelse med den 19. årlige græske lægekongres.

Kan Kommissionen oplyse, om emnet vedrørende immunisering af indvandrere, som ankommer til og tager ophold i Grækenland og generelt i EF, er blevet drøftet i EF? Har Kommissionen fremsat forslag om løsning af ovennævnte problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pdraig Flynn

(29. november 1993)

Kommissionen er klar over, at statsborgere fra tredjelande, som ikke nyder godt af det samme niveau af sundhedsbeskyttelse som Fællesskabets lande, rejser ind på Fællesskabets territorium uden at være immuniseret mod sygdomme som f.eks. polio og difteri. Udbredelsen af poliovirus og den agens, der fremkalder difteri, er imidlertid uhyre beskedne i områder, hvor vaccinedækningen mod disse sygdomme er betydelig. Derfor er kun ikke-immuniserede personer, fortrinsvis fra tredjelande, i givet fald udsat for risiko for at få disse sygdomme, og denne risiko er stadig meget lille i Fællesskabet på grund af en hidtil tilfredsstillende vaccine-dækning.

De gældende traktater giver ikke Fællesskabet nogen kompetence på området vaccination, og det tilkommer medlemsstaterne at føre den sundhedspolitik, også i denne henseende, de finder mest hensigtsmæssig. Det tillades medlemsstaterne i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, at nægte statsborgere fra Fællesska-

bet og medlemmer af deres familier fra fællesskabslande eller fra andre lande adgang til deres territorium, hvis de er bærere af en af disse smitsomme sygdomme, eller med samme begrundelse at nægte at udstede en første opholdstilladelse til sådanne personer. Derimod fastsættes i forbindelse med statsborgere fra tredjelande andre end de førnævnte beskyttelsesforanstaltninger mod disse smitsomme sygdomme ikke af fællesskabsretten, idet de henhører under medlemsstaternes enekompetence.

Generelt set er det i forbindelse med bekæmpelsen af disse betydningsfulde problemer vedrørende den offentlige sundhed til stor nytte, at der findes delvise systemer til overvågning af smitsomme sygdomme. Derfor vil, inden for rammerne af anvendelsen af Rådets og medlemsstaternes sundhedsministres resolution af 13. november 1992 om kontrol med og overvågning af smitsomme sygdomme (92/C 326/01) Kommissionen se sig foranlediget til at stille ethvert forslag, der måtte være hensigtsmæssigt i denne sammenhæng, i forbindelse med den betænkning, den skal forelægge.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1945/93

af Paul Staes (V)

til Kommissionen

(19. juli 1993)

(94/C 289/19)

Om: Belgiens manglende overholdelse af beslutning 84/508/EØF og 84/111/EØF

Den 9. april 1987 blev Belgien dømt af Domstolen på grund af manglende gennemførelse af beslutning 84/508/EØF ⁽¹⁾ (Idealspun). Den 19. februar 1991 blev Belgien for anden gang dømt i denne sag af Domstolen.

Den 21. februar 1990 blev Belgien dømt på grund af manglende gennemførelse af beslutning 84/111/EØF ⁽²⁾ (Fabelta Zwijnaarde).

I begge tilfælde har de pågældende myndigheder i Belgien i mellemtiden anlagt retssag med krav om at få den uberetiget udbetalte støtte tilbagebetalt, men disse retssager er endnu ikke indledt.

I Kommissionens niende årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten finder man i oversigt nr. 10 en oversigt »over domme, der er blevet afsagt af Domstolen indtil den 31. december 1991, men som endnu ikke er blevet efterkommet«. Heri findes ganske vist (anden) dom i Idealspun-sagen, men ikke dommen af 21. februar 1992 i Fabelta Zwijnaarde-sagen.

Hvorfor er Domstolens dom af 21. februar 1990 i Fabelta Zwijnaarde-sagen ikke omtalt i Kommissionens niende årsberetning?

Mener Kommissionen, at medlemsstaten har efterkommet denne dom ved at anlægge sag om tilbagebetaling af støtten?

Hvorfor har Kommissionen indbragt Idealspun-sagen for Domstolen for anden gang og ikke Fabelta Zwijnaarde-sagen?

(¹) EFT nr. L 283 af 27. 10. 1984, s. 42.

(²) EFT nr. L 62 af 3. 3. 1984, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(3. marts 1994)

EF-Domstolens dom i sag C-74/89 vedrørende Kommissionens beslutning af 30. november 1993 er ikke med i den oversigt over de af Domstolens domme, der ikke var efterkommet pr. 31. december 1991, som findes i niende årsberetning til Europa-Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (¹), fordi man i disse beretninger kun medtager domme i henhold til EF-traktatens artikel 169 eller artikel 171. Selv om andre domme om statsstøtte ikke er medtaget p.t., kan Kommissionen overveje at inkorporere dem i de kommende beretninger.

Belgien har endnu ikke efterkommet Domstolens dom i sag C-74/89 og dommen i sag C-375/89 om Kommissionens beslutning af 27. juni 1984.

Men de belgiske myndigheder er gået i gang med procedurer ved de nationale domstole med henblik på at indkræve den ulovligt udbetalte støtte. Sagsbehandlingen vedrørende den støtte, der var genstand for 1983-beslutningen, begyndte den 24. september 1993, og sagsbehandlingen hvad angår den støtte, der var genstand for 1984-beslutningen, begyndte den 14. december 1993.

(¹) EFT nr. C 250 af 29. 9. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1972/93
af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)
til Kommissionen
(19. juli 1993)
(94/C 289/20)

Om: Bistand til møder mellem fagforeninger i EF — konto B3-4002

Kan Kommissionen i fortsættelse af sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2656/92 (¹) oplyse, hvilke nærmere bestemte ansøgninger der er finansieret, og hvad aftalen mellem Kommissionen og arbejdstagerorganisationen indeholder?

Kommissionen bedes desuden besvare tredje del af ovennævnte skriftlige forespørgsel, som lyder:

»Kan Kommissionen ligeledes give nærmere oplysninger om styrelsesrådet for både Fagforeningsakademiet og Det Europæiske Center for Arbejdstagere, og især om dets forretningsorden, virke, sæde og sammensætning?«

(¹) EFT nr. C 185 af 7. 7. 1993, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(2. december 1993)

Aftalen med arbejdstagerorganisationerne vedrører retningslinjerne for fordeling af bevillingerne under forbehold af, at der findes passende projekter. Fordelingen ser således ud:

- 1 000 000 ecu til Det Europæiske Center for Arbejdstagere
- 1 200 000 ecu til Fagforeningsakademiet
- 1 000 000 ecu til nationale foranstaltninger
- 1 800 000 ecu til de europæiske fagforeningsudvalg på sektorplan.

Listen over støttemodtagere og udvalgte projekter i de enkelte medlemsstater fremsendes direkte til det ærede parlamentsmedlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Fagforeningsudvalgene opfordres til at overholde de kriterier, der er opstillet i et dokument, som fremsendes direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Fagforeningsakademiet ASE er beliggende Rue Fossé aux Loups 33, B-1000 Bruxelles. Vedtægterne for et non profit-selskab blev offentliggjort i det belgiske lovtidende (Moniteur belge) den 6. februar 1992.

Det Europæiske Center for Arbejdstagere EZA er beliggende Johannes Alber-Allee 3, D-5330 Königswinter 1. Vedtægterne blev offentliggjort i det luxembourgske lovtidende (Mémorial du Grand-Duché de Luxembourg) nr. C 435 af 30. september 1992.

Data vedrørende disse to organisationers drift fremsendes direkte til det ærede parlamentsmedlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1991/93af **Cristiana Muscardini (NI)**til **Kommissionen**

(19. juli 1993)

(94/C 289/21)

Om: Støtte til og kontrol med legetøj

Kan Kommissionen oplyse, om firmaet Adicom, der fremstiller legetøj, modtager støtte fra EF? Hvilke garantier er der, i bekræftende fald, med hensyn til kontrollen af produkternes farlighed, i betragtning af, at alt legetøj skal kontrolleres og være sikkert for brugerne, og hvor store er de reelle omkostninger i forbindelse med denne kontrol?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilken kontrol, der skal foretages i forbindelse med import fra Mellempøsten, navnlig i betragtning af, at man alene i Lombardiet regner med en ulovlig narkotikahandel for ca. 16 000 mia. lire i forbindelse med import af legetøj?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Christiane Scrivener**

(24. november 1993)

Kommissionen vil for det første gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at legetøjsfabrikanter normalt ikke modtager fællesskabsstøtte.

For så vidt angår spørgsmålet om vurderingen af, hvor vidt legetøjet opfylder sikkerhedskravene, er det fastsat i direktiv 88/378/EØF, at fabrikanten har valgt imellem at:

- erklære, at legetøjet er i overensstemmelse med de harmoniserede sikkerhedsstandarder for legetøj, der er vedtaget af de europæiske standardiseringsorganer CEN og CENELEC, og som lader formode, at direktivets væsentlige sikkerhedskrav er opfyldt
- forelægge en prototype af legetøjet for et godkendt organ, som vil udstede en EF-typegodkendelse, hvis direktivets væsentlige sikkerhedskrav er opfyldt.

I begge tilfælde er det fabrikanten eller dennes repræsentant i Fællesskabet, der på legetøjet eller dets indpakning forud for markedsføringen påklæber EF-mærket, hvormed han erklærer, at legetøjet er i overensstemmelse med de harmoniserede standarder eller den typegodkendte prototype, samt at alle direktivets øvrige krav er opfyldt. Det kræves ikke i direktivet, at hvert enkelt stykke legetøj kontrolleres for sig (i direktivet hedder det, at fabrikanten garanterer produktionens overensstemmelse med de harmoniserede standarder eller den godkendte prototype).

Fabrikanten eller dennes repræsentant i Fællesskabet eller enhver anden person, der markedsfører legetøjet i Fællesskabet, skal dog opbevare tekniske data til brug for de nationale tilsynsmyndigheder, og disse data skal omfatte en beskrivelse af legetøjet og godtgøre, at fabrikanten faktisk har overholdt de harmoniserede standarder eller kopieret en godkendt prototype.

De nationale tilsynsmyndigheders kontrol sker ved stikprøver af legetøj, der markedsføres på det nationale marked, og skal være tilstrækkelig til ikke alene at fjerne farligt legetøj fra markedet, men også til at afskrække mindre hæderlige fabrikanter fra at påsætte EF-mærket uden at have sikret sig, at deres legetøj opfylder direktivets krav fuldstændigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2003/93af **Mihail Papayannakis (GUE)**til **Kommissionen**

(19. juli 1993)

(94/C 289/22)

Om: Program for omstrukturering af stålindustrien

Kommissionen vedtog i november 1992 at iværksætte et program, der tager sigte på jern- og stålindustriens konkurrenceevne ⁽¹⁾, og som omfatter aktioner under EKSF og ESF med henblik på at imødegå de sociale følger af lukningen af forskellige stålvirksomheder.

I Grækenland er situationen præget af små, selvstændige virksomheder, der fordi de ikke udøver nogen differentieret produktionsvirksomhed, ikke har mulighed for at nedlægge visse afdelinger. De kommer derfor i et dilemma og må enten overleve eller lukke helt, og tabet af arbejdspladser sker derfor ikke i forbindelse med omlægningen af produktionsprocessen eller de forskellige funktioner inden for virksomheden og kan følgelig ikke omfattes af programmet for omlægning af stålindustrien (1992—1995), og de beskæftigede kan ikke få gavn af de heri indeholdte fællesskabsforanstaltninger.

Der har allerede været fremsat protester på grund af forsinkelse af boliglån og EF-støtte.

Agter Kommissionen at gøre en undtagelse for de græske stålvirksomheder, så omkostningerne i forbindelse med omstruktureringen ikke alene skal bæres af arbejdstagerne, sådan som det i øvrigt også er tilfældet for Irlands og Portugals vedkommende?

(¹) Dok. SEK(92) 2160 endelig udg.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**
(22. november 1993)

Det globale program i forbindelse med nedlukning af produktionskapacitet inden for jern- og stålindustrien, der gennemføres af Kommissionen med henblik på at styrke denne industris konkurrenceevne, omfatter adskillige aspekter, herunder det sociale aspekt, der blev vedtaget ved udgangen af april måned af Kommissionen ⁽¹⁾. Dette sociale aspekt er ligesom de andre aspekter snævert knyttet til gennemførelsen af et tilstrækkeligt antal lukninger. Det er i øvrigt en logisk konsekvens, at den støtte, som EKSF kan tildele som led i det sociale aspekt, kun sigter mod de arbejdstagere, der berøres af nedlukning af produktionskapacitet. Enhver afvigelse af dette princip ville være i modstrid med den industrielle målsætning.

Med hensyn til de arbejdstagere, der er ofre for denne modernisering, kan de eventuelt komme ind under interventionerne fra Den Europæiske Socialfond i 1993, såfremt dette fastsættes i Fællesskabets støtteprogrammer og operationelle programmer, eller såfremt disse programmer ændres i denne retning. I 1994/95 vil der være mulighed for, at Den Europæiske Socialfond som følge af reformen af strukturfondene og som led i udvidelsen af sine opgaver, kan intervenere til fordel for disse arbejdstagere efter anmodning fra en medlemsstat.

Kommissionen skal i øvrigt understrege, at den ikke har kunnet konstatere nogle særlige forsinkelser i ydelsen af omstillingsstøtte, der udbetales i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i den bilaterale aftale mellem Kommissionen og den græske regering, ej heller har der været forsinkelser med hensyn til boliglån. Disse boliglån vil efter udløbet af det 11. program ved udgangen af 1992 kunne fortsættes via den fællesskabsramme, som Kommissionen vedtog den 28. juni 1993 under omlægningen af dette program med henblik på græske arbejdstagere.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 178 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2058/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. juli 1993)
(94/C 289/23)

Om: Import af landbrugsprodukter fra det tyrkisk besatte Nordcypern

Ifølge en offentliggørelse i avisen Pontiki af 27. maj 1993 anmodede den britiske Højesteret EF-Domstolen om en

udtalelse om muligheden for at importere landbrugsprodukter fra det besatte Nordcypern til England. Spørgsmålet blev stillet, fordi der herskede tvivl med hensyn til, hvorvidt EF-bestemmelserne blev overtrådt.

Af det notat, Kommissionen fremsendte, fremgik det, at associeringsaftalen omfattede hele øens befolkning, og at de tyrkiske cyprioter ikke formenes muligheden for at udnytte de hermed forbundne fordele til trods for, at Denktash har erklæret Nordcypern for en selvstændig stat, der er anerkendt af Tyrkiet.

Er det sandt, at Kommissionen i sit svar til Domstolen behandler det tyrkisk besatte Nordcypern som en ligeberettiget del af den cypriotiske stat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(19. november 1993)

Kommissionen notater i sager om præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen, er normalt fortrolige, men Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at dens notat i sag C-432/92 (The Queen mod Minister of Agriculture, ex parte S.P. Anastasiou) ikke afviger fra den politik Kommissionen længe har ført, nemlig at associeringsaftalen, herunder finansprotokollen, skal være til gavn for hele øen og alle dens indbyggere (jf. artikel 5 og 16 i aftalen), og at regeringen for Republikken Cypern er den eneste regering, som Unionen og medlemsstaterne anerkender.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2122/93
af Anita Pollack (PSE)
til Kommissionen
(26. juli 1993)
(94/C 289/24)

Om: Moms på brugte varer

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er kommet i behandlingen af det foreslåede direktiv om moms på brugte varer (det syvende momsdirektiv), samt hvad den agter at gøre for at fremskynde vedtagelsen heraf?

Er det ikke efter Kommissionens opfattelse korrekt, at forbrugerne på nuværende tidspunkt forhindres i at drage fordel af prisforskellene i EF som helhed, og udgør dette ikke en åbenlys krænkelse af princippet om fri bevægelighed for varer på det indre marked?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(21. marts 1994)**

Det glæder Kommissionen at kunne oplyse, at Rådet den 14. februar 1994 vedtog forslaget til syvende momsdirektiv (94/5/EF) ⁽¹⁾ om en særordning for brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter.

Kommissionen kan desuden over for det ærede medlem bekræfte, at dette direktiv gør det muligt at indføre en ordning, som skattemæssigt sikrer, at privatpersoner helt frit kan købe sådanne goder. Forbrugerne vil således kunne drage fuld nytte af fordelene ved det indre marked.

⁽¹⁾ EFT nr. L 60 af 3. 3. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2128/93

af Isidoro Sánchez García (ARE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 289/25)

Om: Anvendelse af toldsatsene på De Kanariske Øer

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1911/91 ⁽¹⁾ og for at undgå de negative virkninger på De Kanariske Øer af en pludselig indførelse af den fælles toldtarif i området skal denne indføres gradvist efter et bestemt mønster og over en periode, som udløber senest den 31. december 2000. Således andrager satserne for 1993 35 % af den fælles toldtarif.

Øernes toldmyndigheder har hele tiden ment, at henvisningen til den fælles toldtarif i denne forordning kun vedrørte selve toldsatsene, og de har derfor belagt landbrugsprodukter, der ikke hører under den særlige forsyningsordning, med samtlige reguleringsafgifter.

Hvordan fortolker Kommissionen overgangsperiodens gradvise anvendelse af den fælles toldtarif på produkter, som ikke er dækket af den særlige forsyningsordning, og hvilke former for afgifter bør anvendes i overgangsperioden, i de tilfælde hvor selve toldsatsene indgår i reguleringsafgifterne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 171 af 29. 6. 1991, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(8. november 1993)**

I Rådets forordning (EØF) nr. 1911/91 anføres i artikel 2, at så snart den forsyningsordning, der er indført ved Rådets

forordning (EØF) nr. 1601/92, træder i kraft, finder den fælles landbrugspolitik anvendelse på De Kanariske Øer, på samme betingelser som for det øvrige Spanien. I samme forordning fastsættes i artikel 6, at toldafgifterne gradvist skal bringes på linje med satserne i den fælles toldtarif. Denne sidstnævnte bestemmelse, der er almenlydig, finder dog ikke anvendelse på landbrugsafgifter, som er et væsentligt element i den fælles landbrugspolitik. Landbrugsafgifterne har således et andet sigte end tolden. De har til formål at kompensere for forskellen mellem prisniveauet på verdensmarkedet og de priser, der er fastsat inden for Fællesskabet. De kan derfor ikke på nogen måde sammenlignes med tolden, idet den ene afgift ikke kan betragtes som »indbefattet« i den anden.

Landbrugsafgifterne er altså forfaldne til betaling i deres helhed ved indførelse til De Kanariske Øer af varer, der ikke er omfattet af forsyningsordningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2142/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(26. juli 1993)

(94/C 289/26)

Om: Den græske eksport af frugt

FN's embargo mod det nye Jugoslavien ventes at ramme den græske frugteksport hårdt — specielt eksporten fra Nordgrækenland, 80 % af hvilken transporteres til de europæiske markeder gennem dette land. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger Fællesskabet har truffet (eller står over for at træffe) med hensyn til eksport af årets græske produktion af frugt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**

(22. november 1993)

Med henblik på at kunne fortsætte med afsætning af græske frugter og grøntsager på EU's marked, som for tiden er hindret af den jugoslaviske konflikt, yder Kommissionen støtte på 23 ecu/ton for udførsel af sådanne produkter bestemt til øvrige medlemsstater af EU, undtagen Italien, Spanien og Portugal.

Denne støtte til udførsler har været ydet siden den 21. juni 1991, den dag den jugoslaviske konflikt brød ud, og den er blevet fastsat indtil udgangen af 1993, medmindre situationen afklares inden da.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2160/93af **Gianfranco Amendola (V)**til **Kommissionen**

(26. juli 1993)

(94/C 289/27)

Om: Kommissionens interventioner i forbindelse med deponeringspladsen for affald i Baricella (Bologna, Italien)

Under henvisning til

- at der med skriftlig forespørgsel nr. 1918/92 ⁽¹⁾ blev indgivet klage over den mulige overtrædelse af direktiv 85/377/EØF ⁽²⁾ fra den italienske stats side i forbindelse med anlæggelsen af en deponeringsplads for fast dagrenovation i Baricella kommune (Bologna)
- at Kommissionen i sit svar af 9. november 1992 har fastslået, at det pågældende spørgsmål samt andre lignende er blevet rejst over for de italienske myndigheder i forbindelse med en allerede iværksat overtrædelsesprocedure
- at planlægningsprocedurerne stadig fortsætter, og at de italienske myndigheder ikke agter at underkaste projektet en miljørisikovurdering.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor langt den ovennævnte overtrædelsesprocedure er nået og hvilke svar, Kommissionen har modtaget fra de italienske myndigheder?
2. Agter Kommissionen at tage yderligere initiativer i forbindelse med den omtalte deponeringsplads i Baricella?

⁽¹⁾ EFT nr. C 47 af 18. 2. 1993, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Yannis Paleokrassas**

(9. december 1993)

De italienske myndigheder har meddelt, at der er tale om et projekt, henhørende under bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF, og at der derfor ikke gælder nogen forpligtelse til at vurdere indvirkningen på miljøet som anført i nævnte direktiv. De har tillige oplyst, at der er blevet forelagt et lovforslag om regulering af procedurerne i forbindelse med de forskellige projektkategorier, der er omhandlet i direktiv 85/337/EØF.

Det pågældende tilfælde må derfor, som allerede nævnt, indgå i den samlede overtrædelsesprocedure, som allerede er blevet indledt vedrørende den ukorrekte gennemførelse af

det pågældende direktiv i Italien. Kommissionen har i juli 1993 rettet en begrundet udtalelse til de italienske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2188/93af **José Lafuente López (PPE)**til **Kommissionen**

(28. juli 1993)

(94/C 289/28)

Om: EF-medvirken ved specialiseringen af den juridiske fagpresse

Med iværksættelsen af EF's indre marked er der indført en helt ny juridisk ordning, der som følge af sit enorme omfang ikke kan undgå at vække bekymring blandt de jurister, som skal anvende den i deres daglige arbejde.

Det er derfor hensigten i så høj grad som muligt at fremme udbredelsen af den nye EF-ordning via den juridiske fagpresse, hvorfra jurister jo henter langt den største del af deres faglige viden.

Som følge heraf er det nødvendigt at fremme specialiseringen af journalisterne ved den juridiske fagpresse, som skal formidle EF-retten til juristerne ved en popularisering af de regler, der er indført i forbindelsen med det indre markeds ikrafttræden, samt EF's retsorden i almindelighed.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt at vide, om Kommissionen kan bidrage til denne specialisering af journalisterne ved den juridiske fagpresse, og navnlig fremme, planlægge og gennemføre kurser, som skal uddanne en ny og moderne journalisttype — den juridiske journalist.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **João de Deus Pinheiro**

(19. november 1993)

Kommissionen erkender det fordelagtige i at fremme uddannelsen af den juridiske fagpresses journalister, men i overensstemmelse med nærhedsprincippet mener den ikke, det er dens opgave at bidrage til afholdelsen af sådanne kurser.

Kommissionen skal i den forbindelse pege på det nye »European Journalism Centre«, der med støtte fra »European Journalism Training Association« afholder specialkurser for professionelle journalister.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2231/93

af Kirsten Jensen (PSE)

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 289/29)

Om: Produktforbud ifølge traktaten

Under debatten om emballagedirektivet udtalte Kommissionen, at man ikke i overensstemmelse med traktaten kunne forbyde visse emballager. Med udgangspunkt i hvilken traktat er dette ikke muligt, og med udgangspunkt i hvilken traktat var det muligt for Kommissionen at foreslå et forbud mod våd snus?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn

(6. december 1993)

Hvad angår en fællesskabsforanstaltning i forbindelse med forbudet mod snustobak, som det ærede medlem spørger om, drejer det sig om Rådets direktiv 92/41/EØF, vedtaget af Rådet den 15. maj 1992. Det juridiske grundlag er artikel 100 A i EØF-traktaten, sådan som det er angivet i tekstens første henvisning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2252/93

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(30. juli 1993)

(94/C 289/30)

Om: Dyresundhed i regionen Tras-os-Montes

Dyrlægerne med ansvar for grupper, der beskæftiger sig med sundhedsbeskyttelse i Tras-os-Montes (Portugal) har for nylig henledt opmærksomheden på risikoen for den offentlige sundhed som følge af antallet af syge dyr, der ikke slagtes, fordi de officielle tjenestegrene fungerer dårligt. Der foreligger konkrete beskyldninger i forbindelse med forsinkelser i den forebyggende nedslagning og udbetaling af støtten.

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger vedrørende dette?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(18. november 1993)

EF-støttede sygdomsudryddelsesprogrammer, der for øjeblikket løber i Portugal for sygdomme som brucellose osv., kræver, at syge dyr slagtes hurtigst muligt, normalt in-

den 45 dage efter officiel bekræftelse, og at ejeren modtager en passende erstatning hurtigt (normalt inden 45 dage).

Indledende undersøgelser synes at vise, at disse krav ikke fuldt ud overholdes, og Kommissionen går videre med sagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2300/93

af Jaak Vandemeulbroucke (ARE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/31)

Om: Klage til Rådet over overtrædelse af direktiv 90/428/EØF

Den 13. november 1991 indgav Dansk Travsports Centralforbund en klage til Rådet over den franske travsports centrale organisationer og disses tilknyttede medlemmer for overtrædelse af Rådets direktiv 90/428/EØF ⁽¹⁾.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilken udstrækning den har behandlet denne klage, og om den har til hensigt at gribe ind i denne sag?

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 60.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen

(17. december 1993)

1. Rådets direktiv 90/428/EØF har til formål at fastsætte betingelserne for samhandelen med hovdyr bestemt til konkurrencer og betingelserne for sådanne dyrs deltagelse heri.

I direktivets artikel 3 står der, at der ikke må finde nogen forskelsbehandling sted med hensyn til reglerne for konkurrence mellem hovdyr, der er registreret i den medlemsstat, hvor konkurrencen arrangeres, og hovdyr, der er registreret i en anden medlemsstat. Der må desuden ikke finde nogen forskelsbehandling sted med hensyn til reglerne for konkurrence mellem hovdyr med oprindelse i den medlemsstat, hvor konkurrencen arrangeres, og hovdyr med oprindelse i en anden medlemsstat.

Ovennævnte forpligtelser gælder særligt for indtegningskriterierne i forbindelse med konkurrencerne og for de gevinster eller fortjenester, konkurrencen kan give.

2. Direktivets artikel 4, stk. 2, nævner imidlertid, at disse forpligtelser blandt andet ikke kan forhindre, at der afholdes konkurrencer udelukkende for hovdyr, som er registreret i en bestemt stambog, med henblik på forbedring af racen. De franske regler forbeholder i denne forbindelse en væsentlig andel af de travløb, der afvikles på fransk territorium, for heste, der er indskrevet i stambogen for den franske travhest.

3. I lyset heraf er problemets kerne at bestemme den franske travhests eventuelle specificitet for at vurdere det velbegrundede i påberåbelsen af undtagelsesbestemmelserne i direktivets artikel 4, stk. 2.

Kommissionen har i denne henseende iværksat en række konsultationer såvel med de danske og franske myndigheder som de berørte erhvervskredse for at nå frem til enighed i sagen. Alle involverede har med interesse taget mod muligheden for et vejledende syn og skøn, der foretages af højt kvalificerede zootekniske eksperter, således at der gives en nødvendig videnskabelig vurdering af dette spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2303/93

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/32)

Om: Forklarende noter til forkortelser med henblik på større åbenhed i EF

I traktaten om Den Europæiske Union og senere i erklæringen fra Det Europæiske Råd i Birmingham samt i konklusionerne fra Edinburgh afgav stats- og regeringscheferne klare signaler om, at Fællesskabet skulle kunne opfattes som værende tæt på borgerne.

Kan Kommissionen oplyse, om den ud over de foranstaltninger med henblik på at skabe øget åbenhed og adgang til dokumenter, som er omtalt i Kommissionens meddelelse af 2. juni 1993 ⁽¹⁾, har overvejet at iværksætte den let gennemførlige og indlysende vigtige foranstaltning, det ville være ikke at anvende akronymer og forkortelser, medmindre de efterfølges af en forklarende note, i samtlige dokumenter som defineret i bilag II til ovennævnte meddelelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 258 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af João de Deus Pinheiro

(24. november 1993)

Forkortelser og akronymer har helt klart en praktisk berettigelse. Hertil kommer, at de ofte styrker EF-foranstaltningernes gennemslagskraft over for offentligheden.

For at gøre akronymerne mere gennemsigtige og udelukke forvekslinger mellem forskellige EF-foranstaltninger har Kommissionen indført en procedure for intern koordinering. De tildelte forkortelser er anført i en »fortegnelse over Fællesskabets programmer og informationssystemer«, som udkommer to gange årligt på Fællesskabets sprog. Et

eksemplar af publikationen vil blive tilsendt det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Kommissionen sørger i stadig højere grad for, at der i dens dokumenter findes en fortegnelse over de deri benyttede forkortelser (jf. f.eks. det femte miljøprogram).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2350/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/33)

Om: Gennemførelse af direktiv om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der endnu ikke har tilpasset deres lovgivning i overensstemmelse med direktiv 91/533/EØF ⁽¹⁾ med hensyn til obligatorisk underskrivelse af en kontrakt for alle lønmodtagere?

⁽¹⁾ EFT nr. L 288 af 18. 10. 1991, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pdraig Flynn

(2. december 1993)

I henhold til direktiv 91/533/EØF er arbejdsgiveren forpligtet til skriftligt at give arbejdstageren meddelelse om de for ham gældende væsentlige arbejdsvilkår.

Indtil nu har Danmark, Spanien og Det Forenede Kongerige meddelt Kommissionen deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af ovennævnte direktiv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2351/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/34)

Om: Gennemførelse af direktiv om beskyttelse af arbejdstagere, der rammes af kræft

Kan Kommissionen som opfølgning på mine skriftlige forespørgsler nr. 2092/92 og nr. 2093/92 ⁽¹⁾ om arbejdstagere, der rammes af kræft og andre sygdomme, oplyse, om

den vil tage de nødvendige skridt til, at disse arbejdstagere bliver omfattet af bestemmelserne i direktiv 90/394/EØF (2)?

(1) EFT nr. C 47 af 18. 2. 1993, s. 18.

(2) EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(9. november 1993)

Kommissionen henviser til svar under ét på de skriftlige forespørgsler nr. 2092/92 og nr. 2093/92 og gør det ærede medlem opmærksom på, at den igangværende forskning om disse emner endnu ikke har vist en forbindelse mellem forekomsten af kræft og de nævnte arbejdsmetoder. Derfor finder Kommissionen det ikke på nuværende tidspunkt nødvendigt at træffe andre foranstaltninger end dem, der allerede er fastsat i direktiv 90/394/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod kræftfremkaldende agenser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2354/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/35)

Om: Støtte fra Det Græske Generalsekretariat for Den Unge Generation

Spørgsmålet om den storstilede støtte, Det Græske Generalsekretariat for Den Unge Generation har givet til forskellige almenyttige selskaber under anvendelse af procedurer, der synes at være alt andet end uangribelige, blev for nylig atter aktuelt i forbindelse med et ændringsforslag, der omsider blev vedtaget af det græske parlament. I henhold til dette ændringsforslag har organisationer, sammenslutninger og foreninger med bl.a. kulturelt formål krav på statsstøtte. Og ikke alene det! Bestemmelsen gælder med tilbagevirkende kraft fra 1. december 1990. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen, der allerede ligger inde med oplysninger vedrørende ulovligheder inden for rammene af Det Græske Generalsekretariat for Den Unge Generation, iværksætte med henblik på gennemførelsen af en undersøgelse, der kan kaste lys over den fordægtige støtte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti**

(2. december 1993)

1. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger, der foranlediger til at tro, at der finder en ulovlig praksis sted, og det ærede parlamentsmedlem giver heller ikke sådanne oplysninger.

2. For så vidt angår aktiviteter inden for Ungdom for Europa-programmet, har Generalsekretariatet for Den Unge Generation modtaget følgende bevillinger siden begyndelsen af 1992:

	(ecu)		
	1991	1992	1993
Aktion I.1	228 544	299 909	332 803
Aktion II		70 000	65 000

De græske myndigheder er forpligtet til at indsende to foreløbige rapporter og en endelig rapport om anvendelsen af disse bevillinger til finansiering dels af ungdomsudvekslinger dels af Kommissionens deltagelse i driftsudgifterne beregnet på grundlag af en årlig arbejdsplan, som sendes til Kommissionen i begyndelsen af hvert regnskabsår.

3. For så vidt angår PETRA-programmet, har Generalsekretariatet for Den Unge Generation varetager projekter til følgende beløb:

	(ecu)	
	1992	1993
Aktion IB (uddannelsesophold for unge arbejdstagere)	94 923 (30 ophold)	11 613 (6 ophold — 1. udbetaling)
Aktion II (net af uddannelsespartnerskaber)	5 586 (restbeløbet for det projekt, der blev påbegyndt i 1988)	

Kommissionen påser ved hjælp af de rapporter, som kontrahenterne indsender, og ved hjælp af eventuelle kontrolbesøg, at disse ressourcer anvendes korrekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2369/93

**af José Álvarez de Paz
og Pedro Bofill Abeilhe (PSE)**

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/36)

Om: Procentvis andel af kvinder i beskæftigelse

Ifølge EF's statistikker er 40 % af kvinderne erhvervsaktive (fire ud af ti arbejdspladser). Europa-Parlamentet er ikke enig i disse tal og hævder, at de ikke er i overensstemmelse med virkeligheden.

Hvor stor er den reelle erhvervsfrekvens for kvinder i EF samt i hver enkelt medlemsstat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(8. november 1993)

Ifølge Fællesskabets stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 3044/89, var Fællesskabets befolkning i foråret 1991 på 323 822 000 personer (152 836 000 mænd og 170 988 000 kvinder). På samme tidspunkt bestod befolkningen på 14 år og derover (mindstealderen for at have et erhverv) af 296 041 000 personer (129 088 000 mænd og 139 954 000 kvinder) og den erhvervsaktive befolkning af 146 763 000 personer (87 140 000 mænd og 59 623 000 kvinder).

Den globale erhvervsfrekvens, der angiver forholdet mellem den erhvervsaktive befolkning og den samlede befolkning, var på 45,3 % (57 % for mænd og 34,9 % for kvinder).

Erhvervsfrekvensen, der angiver forholdet mellem den erhvervsaktive befolkning og den del af befolkningen, der er 14 år og derover, var på 54,6 % (67,5 % for mænd og 42,6 % for kvinder).

Erhvervsfrekvensen i de enkelte medlemsstater fremgår af nedenstående tabel.

	Mænd og kvinder	Mænd	Kvinder
EUR	54,6	67,5	42,6
Belgien	48,5	60,4	37,5
Danmark	67,1	73,4	61,1
Tyskland	56,7	70,1	44,4
Grækenland	47,4	63,5	32,6
Spanien	47,2	63,8	31,9
Frankrig	54,5	63,7	46,2
Irland	51,9	68,8	35,1
Italien	49,9	65,5	35,5
Luxembourg	51,2	68,0	35,5
Nederlandene	56,9	70,0	44,3
Portugal	59,5	71,3	49,1
Det Forenede Kongerige	61,8	72,7	51,6

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2388/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/37)

Om: EF-borgernes adgang til fællesskabsdokumenter

EF-borgerne bør vide mere om EF's virkemåde og beslutninger. Kan Kommissionen oplyse, om indbyggerne i de tolv

medlemsstater vil få adgang til fællesskabsdokumenterne, og om man vil sørge for en kodificering af disse dokumenter, så de bliver lettere at forstå for borgerne i EF — og i bekræftende fald, hvornår?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(26. november 1993)

Kommissionen har for nylig fremlagt følgende meddelelser for Rådet, Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg: Offentlig adgang til institutionernes dokumenter ⁽¹⁾ og Åbenhed i Fællesskabet ⁽²⁾. Meddelelserne har været til forhandling i Rådet.

På Det Europæiske Råd i København i juni 1993 blev institutionerne anmodet om at sikre, at åbenhed blev en fast bestanddel af alle Fællesskabets aktiviteter, og at man i det daglige arbejde tog fuldt hensyn hertil. Med hensyn til offentlighedens adgang til oplysninger var det hensigten, at man inden udgangen af 1993 skulle have truffet de nødvendige forholdsregler. Forhandlingerne fortsætter i Rådet på grundlag af disse konklusioner.

Hvad kodificeringen angår, er man ved at indgå en aftale om, hvilken arbejdsmetode der skal anvendes for hurtigt at få lovgivningen kodificeret, uden at Fællesskabets normale lovgivningsprocedure fraviges. Når der er opnået enighed om en metode, vil Kommissionen fremsætte forslag om, hvilke områder der skal prioriteres med henblik på kodificering.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 191 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(93) 258 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2409/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/38)

Om: Garverier

De foranstaltninger, Fællesskabet har truffet, er ikke tilstrækkelige til at begrænse importen af skind fra tredjelande, som foregår under ureelle konkurrencevilkår. Har Kommissionen i lyset af de toldtletelser, der gives til produkter fra tredjelande, til hensigt at træffe foranstaltninger — navnlig inden for rammerne af EF's forbindelser

med Japan — med henblik på en normalisering af denne situation, som er til ulempe for de europæiske garverier?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(25. november 1993)

Kommissionen har bestræbt sig og bestræber sig fortsat på at åbne lædermarkederne i tredjelande. F.eks. nåede Kommissionen og den japanske regering til enighed om en forhøjelse af toldkontingenterne for læder i 1991. Denne aftale gør det muligt at fordoble toldkontingenterne for læder i perioden fra 1992 til 1996 i kraft af en årlig forhøjelse på 20 %. Den forpligter også den japanske regering til at gøre yderligere fremskridt fremover. Selv om denne aftale ikke er fuldt tilfredsstillende, var det det bedste resultat, der kunne opnås, og for første gang var der udsigt til væsentlige fremskridt. Desuden fortsætter Kommissionen med at presse på for at opnå yderligere nedsættelser af toldsatsen.

Kommissionen agter ikke at træffe foranstaltninger for at beskytte Fællesskabets gaveriindustri; dette ville ikke blot være i modstrid med dets traditionelle frihandelspolitik, men også til skade for sektorens konkurrenceevne. Kommissionen mener, at den bedste vej til at styrke Fællesskabets gaveriindustri er at fjerne eller i det mindste mindske de eksisterende toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer for handelen på tredjelandsmarkederne og derved opnå lige vilkår. Dette betyder dog ikke, at Kommissionen er indstillet på at give ensidige indrømmelser. I forbindelse med Uruguay-runden har Fællesskabet gjort det klart, at hvis det skal nedsætte sine satser, må det være forbundet med, at dets største handelspartnere fjerner deres eksportrestriktioner for råvarer og indrømmer væsentlige nedsættelser af deres satser.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2484/93
af Lode Van Outrive og Bartho Pronk (PPE)**

til Kommissionen

(1. september 1993)

(94/C 289/39)

Om: Udsendelse af arbejdskraft inden for byggesektoren

Der er for nylig med tilskud fra Kommissionen foretaget en undersøgelse om udsendelse af arbejdskraft inden for byggesektoren. Denne undersøgelse, som er udført for det nederlandske fagforbund for byggeri- og træindustrien konkluderer, at der er ringe kendskab til, hvor mange udsendelseserklæringer (E 101 og E 102), der er indgivet.

Der synes heller ikke at være tale om en ensartet udfyldelse af og kontrol med korrektheden af oplysningerne på formularerne i medlemsstaterne. Desuden vil urigtig brug af udsendelseserklæringerne kunne føre til social dumping, hvilket aldrig har været hensigten med forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾.

1. Er Kommissionen enig med spørgerne i, at værdien og den positive virkning af forordning (EØF) nr. 1408/71 ikke må undergraves gennem urigtig brug af udsendelseserklæringerne?
2. Er Kommissionen enig med spørgerne i, at yderligere undersøgelser er påkrævet med hensyn til, hvordan udsendelser i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 foregår i praksis, i hvilken forbindelse der særlig skal ses på anvendelsen af formular E 101 og E 102 og betingelserne for disses indsendelse, registreringen af antallet af udsendte arbejdstagere, der arbejder i et andet land, kontrollen med indgivelsen af udsendelseserklæringerne og endelig mulighederne for at indføre sanktioner i forbindelse med urigtig brug af udsendelseserklæringerne?
3. Hvornår forventer Kommissionen at kunne påbegynde en sådan undersøgelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn**

(30. november 1993)

1. Kommissionen erkender, at nyttevirkningen af Fællesskabets bestemmelser på den sociale sikrings område (forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72) i høj grad afhænger af en korrekt anvendelse af de formularer, der er beregnet til anvendelsen af de nævnte bestemmelser i medlemsstaternes kompetente organer. Dette gælder i særlig grad for erklæringer om udstationering, for disse er uundværlige for en korrekt bestemmelse af den gældende lovgivning for de pågældende lønmodtagere og andre arbejdstagere.
2. Det er Kommissionens opfattelse, at den supplerende undersøgelse, der ærede medlemmer foreslår, kunne bidrage til et bedre kendskab til de praktiske problemer, der endnu ikke er løst på udstationeringsområdet, og at den derfor kunne danne grundlag for udarbejdelse af konkrete forslag i denne henseende.
3. Kommissionen kan dog ikke forpligte sig til at gennemføre en sådan undersøgelse, der afhænger af de disponible midler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2509/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 289/40)

Om: FN's konvention om børn af 1989 og Haag-konventionen om mindreårige børn og unge af 1961

Kan Kommissionen oplyse, om samtlige EF-lande har ratificeret FN's konvention om børn af 1989 og Haag-konventionen om mindreårige børn og unge af 1961?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(9. december 1993)

Følgende medlemsstater havde den 18. maj 1993 ratificeret FN's konvention om børns rettigheder:

Belgien	16. december 1991
Danmark	19. juli 1991
Tyskland	6. marts 1992
Grækenland	13. maj 1993
Spanien	6. december 1990
Frankrig	7. august 1990
Irland	28. september 1992
Italien	5. september 1991
Portugal	21. september 1990
Det Forenede Kongerige	16. december 1991

Luxembourg og Nederlandene har underskrevet, men endnu ikke ratificeret konventionen. Kommissionen råder ikke over oplysninger om Haag-konventionen om mindreårige (1961).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2510/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 289/41)

Om: Erstatning for arbejdsulykker

Under henvisning til, at de mange forskellige og for en stor dels vedkommende nationale ordninger med henblik på udbetaling af erstatning i tilfælde af arbejdsulykker resulterer i såvel manglende gennemskuelighed som hindring af den frie bevægelighed, bedes Kommissionen oplyse føl-

gende: Agter den at undersøge de eksisterende bestemmelser med henblik på at indføre et fællesskabsinstrument til fastlæggelse af en mindsteramme for ydelse af erstatning for arbejdsulykker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pdraig Flynn
(2. december 1993)

Med offentliggørelsen af MISSOC (gensidigt informations-system om den sociale sikring i Fællesskabet) -tabellerne foretager Kommissionen allerede nu er årlig gennemgang af gældende forsikringsordninger med hensyn til arbejdsulykker i medlemsstaterne.

Kommissionen har endvidere ikke til hensigt at foreslå fællesskabsstandarder på dette område. På dette område som på alle andre områder af socialbeskyttelsen har Kommissionen til hensigt at fremme overensstemmelse mellem medlemsstaternes mål og politik som fastlagt i Rådets henstilling 92/442/EØF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2601/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(1. september 1993)
(94/C 289/42)

Om: Modernisering af græske kyst- og krydstogtfartøjer

De græske skibsredere — hovedsagelig ejerne af kyst- og krydstogtfartøjer — har anmodet det græske økonomiministerium om, at deres investeringer må komme i betragtning i forbindelse med Delors II-pakken. Kan Kommissionen oplyse, om de græske myndigheder har til hensigt at lade moderniseringen af ovennævnte fartøjer falde ind under Delors II-pakken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(30. marts 1994)

Kommissionen har ikke i sinde af frigive midler under Delors II-pakken til reovering af græske skibsflåder. Der er ikke blevet fremsat noget forslag fra de græske myndigheder i denne retning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2603/93af **Sotiris Kostopoulos (PSE)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 289/43)

Om: Ikke-statslige institutioners tilbud af særlige uddannelseskurser i Grækenland

Ikke-statslige institutioners tilbud af særlige universitetslignende uddannelseskurser i Grækenland er et foruroligende fænomen. Ifølge de græske universitetsrektorer er det uacceptabelt at stille EF-midler til rådighed til oprettelse og finansiering af sådanne uddannelsescentre, uddannelsesprogrammer og seminarer. Er Kommissionen bekendt med de græske universitetsrektorerers synspunkt, og hvorledes agter den at reagere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Padraig Flynn**

(7. december 1993)

Fællesskabet samfinansierer erhvervsuddannelsesaktioner, som altid gennemføres af offentlige, halvoffentlige eller private organer, der dog er anerkendt af medlemsstaten. Disse aktioner indgår i den efter- og videreuddannelse, der henvender sig til et andet publikum end den oprindelige formelle uddannelse.

Der er som overalt i Europa tale om personer, der allerede befinder sig på arbejdsmarkedet, og som ønsker et supplement til deres kvalifikationer. I intet tilfælde kan en sådan aktion have en anerkendt universitetsstatus, og den kan ikke forveksles med universitetsuddannelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2632/93af **Paul Lannoye (V)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 289/44)

Om: Oprettelse og udvikling af EF-rådgivningscentre i grænseområder

I budgetpost B3-4010 vedrørende arbejdsmarked og beskæftigelse er der opført en bevilling på 500 000 ecu til oprettelse og udvikling af EF-rådgivningscentre i grænseområder.

Kan Kommissionen trods de omstruktureringer, der er foretaget i GD V, bekræfte, at denne budgetpost vedrørende EF-rådgivningscentre i grænseområder er blevet korrekt gennemført? Kan den præcist oplyse, hvordan denne bevilling på 500 000 ecu er blevet anvendt?

Hvorledes agter Kommissionen at forlænge dette initiativ, for så vidt angår ledsage- og udviklingsforanstaltninger, når man ved, at det vil være nødvendigt med 1 til 2 mio. ecu for at gennemføre denne ordning overalt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af **Padraig Flynn**

(2. december 1993)

På budgetpost B3-4010 vedrørende arbejdsmarked og beskæftigelse er der opført en bevilling på 500 000 ecu til oprettelse og udvikling af nettet af EF-rådgivningscentre inden for rammerne af EURES. Da EF-rådgivningscentre i grænseområder henhører under EURES, kan man således konkludere, at dette beløb også omfatter en del af EF-rådgivningscentre i grænseområder.

Det samlede beløb på 500 000 ecu på budgetpost B3-4010 er blevet afsat til fagforeningsaktiviteter. Størstedelen af dette beløb er afsat til fagforeningsaktiviteter i en række EF-rådgivningscentre i grænseområder.

Derudover finansieres foranstaltninger i EF-rådgivningscentre i grænseområder over budgetpost B3-4011.

Når der tages hensyn til støtten til de nationale arbejdsformidlinger og arbejdsmarkedsparter, uddannelse af EF-arbejdsformidlingsrådgivere, finansiel bistand til indkøb af teknisk udstyr osv., nærmer det samlede beløb til udvikling af EF-rådgivningscentre i grænseområder sig 2,5 mio. ecu i 1993.

Som det klart fremgår af disse oplysninger, svarer forpligtelserne inden for rammerne af EF-rådgivningscentre i grænseområder til den betydning, som Kommissionen tillægger udvikling af grænseoverskridende aktiviteter. På grund af det beløb, der er afsat til EF-rådgivningscentre i grænseområder i 1993 (2,5 mio. ecu ud af det samlede budget), har Kommissionen dog ikke til hensigt i nær fremtid at øge den del af det samlede budget, der anvendes til EF-rådgivningscentre i grænseområder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2665/93af **Yves Verwaerde (PPE)**til **Kommissionen**

(1. september 1993)

(94/C 289/45)

Om: Udbetaling af tilskud til franske organisationer over Fællesskabernes budget i 1992

Kan Kommissionen give en udtømmende liste over franske organisationer, der er omfattet af loven af 1. juli 1901, og

som i 1992 har modtaget et tilskud over Fællesskabernes budget?

Kan Kommissionen for hver enkelt organisations vedkommende oplyse tilskuddets størrelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(12. november 1993)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på hans skriftlige forespørgsel nr. 996/92 ⁽¹⁾.

Det skal dog oplyses, at Kommissionen fra regnskabsåret 1993 vil stille en mere detaljeret rapport om den tildelte støtte til rådighed for Parlamentet. Den første af disse rapporter skulle foreligge i løbet af første kvartal af 1994.

⁽¹⁾ EFT nr. C 274 af 22. 10. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2705/93

af Ben Visser (PSE)

til Kommissionen

(8. september 1993)

(94/C 289/46)

Om: Bestjålne turister i Spanien

I den seneste tid har der i den nederlandske presse været meldinger om bestjålne turister. Navnlig i Spanien, men også i andre ferielande frarøves turisterne deres ejendele.

1. Er det Kommissionens indtryk, at der i 1993 er flere tilfælde af bestjålne turister end i de forudgående år?
2. Har Kommissionen kendskab til, hvilke foranstaltninger de spanske myndigheder har truffet i denne sammenhæng?
3. Har Kommissionen selv taget aktion i denne sag?
4. Er Kommissionen rede til at drøfte dette tema ved den førstkommende samling i Rådet (turisme)?
5. Er der skabt ordninger for at hjælpe ofrene og for at holde dem skadeløse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(2. december 1993)

Kommissionen har ikke fået underretning om nogen bemærkelsesværdig stigning i antallet af bestjålne turister i Europa, navnlig i Spanien i 1993, og den er heller blevet underrettet om de foranstaltninger, som de spanske myndigheder måtte have taget i denne forbindelse.

Handlingsplanen for turisme (afgørelse 92/421/EØF), som Rådet vedtog den 13. juli 1992 ⁽¹⁾ indeholder ikke nogen foranstaltninger, der gør det muligt for Kommissionen at gribe ind på dette område, der udelukkende henhører under medlemsstaternes kompetence.

Kommissionen er dog parat til at drøfte dette problem i Rådet, hvis formandskabet fremsætter forslag herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2738/93

af Franco Borgo (PPE)

til Kommissionen

(16. september 1993)

(94/C 289/47)

Om: Bedrageri over for EUGFL inden for mælkesektoren

Ifølge oplysninger i pressen skal Revisionsretten have afsløret enorme bedragerier over for EUGFL inden for mælkesektoren.

Adskillige millioner pund sterling skal ulovligt være blevet udbetalt til virksomheder i Irland (ABB) Tyskland (DMK) og Frankrig (UNCCA). Kommissionen skal for sit vedkommende have bestræbt sig på at bagatellisere sagen, og har tilsyneladende gjort meget lidt for at tilbagesøge beløbene.

I betragtning af behovet for at hindre en ensartet behandling af medlemsstaterne ved gennemførelsen af sanktionerne, som over for nogle har været meget strengt behandlet (f.eks. bøder til Italien og andre lande for overskridelse af de tildelte kvoter) er det beklageligt, at andre behandles mere skødesløst. Kan Kommissionen gøre rede for

1. Den nuværende situation?
2. Hvor store bedragerier, der præcis er tale om?

3. Hvilke konkrete foranstaltninger, der er blevet truffet for at tilbagesøge de ulovligt udbetalte beløb og for at undgå, at sådanne episoder gentager sig?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**
(18. november 1993)

Det ærede medlem henviser til presseartikler for at give udtryk for en frygt for, at Kommissionen ikke har været tilstrækkelig agtpågivende i forbindelse med forfølgelsen af de sager, der nævnes af Revisionsretten som følge af kontrol af eksporten af mejeriprodukter (særberetning nr. 2/92) ⁽¹⁾. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at den har behandlet hvert af disse tilfælde meget omhyggeligt, hvilket har givet sig udtryk i enten en udtalelse til de pågældende medlemsstater eller i et initiativ med henblik på at forbedre bestemmelserne.

Endvidere er der i fuld åbenhed og som svar på beslutninger vedtaget af Parlamentet hidtil blevet sendt to follow-up rapporter vedrørende disse tilfælde til formanden for budgetkontroludvalget. På intet tidspunkt har disse rapporters indhold givet anledning til bemærkninger eller kritik.

Endelig skal Kommissionen anføre, at det i henhold til EF-bestemmelserne på dette område påhviler medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale ret at indkræve uretmæssigt udbetalte beløb. Det påhviler Kommissionen at drage alle nødvendige konsekvenser heraf i forbindelse med beslutningerne om afslutning af regnskaberne for EUGFL, Garantisektionen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 101 af 22. 4. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2788/93
af John Bird (PSE)
til Kommissionen
(28. september 1993)
(94/C 289/48)

Om: Dyrs velfærd og subsidiaritet

Kommissionen bedes be- eller afkræfte, at dyrs velfærd er blevet opført på den såkaldte »subsidiaritetsliste«, hvorved lovgivning om beskyttelse af dyr falder uden for Kommissionens kompetence.

Er Kommissionen klar over, at dyrs velfærd ligger millioner af borgere i Det Europæiske Fællesskab meget på sinde og derfor bør indgå i EF's lovgivningsproces?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen**
(22. november 1993)

Kommissionen forelagde i december 1992 Det Europæiske Råd i Edinburgh en liste over adskillige kategorier af eksisterende regler og forordninger, som den havde til hensigt at gennemgå som led i sit 1993-program. Heriblandt var direktiverne om beskyttelse af æglæggere, kalve og svin. Desuden fandt Kommissionen tiden inde til også at undersøge EF-lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport og på slagtetidspunktet.

Denne undersøgelse er nu færdig, og dens resultater er indeholdt i en meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om beskyttelse af dyr ⁽¹⁾. I meddelelsen erkender man, at dyrebeskyttelse er af politisk betydning, og påskønner det arbejde, Parlamentet har gjort på dette felt.

Meddelelsen erklærer endvidere, at dyrebeskyttelse som led i den fælles landbrugspolitik udelukkende falder under EF's beføjelser. EF-regler herom hjælper til at sikre frihandel og til at forhindre konkurrenceforvridning. Samtidig hjælper de med til at nå målene i EØF-traktatens artikel 39. Meddelelsen redegør for, hvad der fremtidig skal gøres på området, navnlig i egnede tilfælde sammen med Europarådet, med skyldig hensyntagen til princippet om, at lovbestemmelser skal svare til de tilstræbte mål.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 384 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2885/93
af Lyndon Harrison (PSE)
til Kommissionen
(11. oktober 1993)
(94/C 289/49)

Om: Den Europæiske Fælles Akt: Fri bevægelighed

Er Kommissionen opmærksom på, at den britiske regering håndhæver 1987-loven om transportvirksomheders ansvarlighed ved at forlange, at britiske skibs- og flytransportsselskaber overtræder Rom-traktatens artikel 8 A? Er Kommissionen desuden opmærksom på, at den britiske regering ved i henhold til ovennævnte lov at pålægge sanktioner forlanger, at selskaber hjemmehørende i Det Forenede Kongerige i nogle tilfælde overtræder loven i den medlemsstat, der er udgangspunktet for en rejse mellem to medlemsstater, idet den stiller krav om, at der vises dokumentation og gives oplysninger, som den pågældende medlemsstats love udtrykkeligt forbyder?

Vil Kommissionen tage skridt til at sikre, at Det Forenede Kongerige erkender sine traktatlige forpligtelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi
(3. marts 1994)

Der ærede medlem henvises til det svar, Kommissionen gav på skriftlig forespørgsel E-2377/93 af Kenneth Coates og E-2751/93 af Kenneth D. Collins ⁽¹⁾ og på mundtlig forespørgsel H-1190/93 af Anita Jean Pollack ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 279 af 5. 10. 1994.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-440 (december 1993).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2925/93
af Terence Wynn (PSE)
til Kommissionen
(18. oktober 1993)
(94/C 289/50)

Om: Mere information om »fællesskabsfonden for forskning og oplysning inden for tobak«

Kommissionen har for nylig offentliggjort forordning (EØF) nr. 2427/93 ⁽¹⁾, der indeholder detaljerede bestemmelser vedrørende oprettelsen af en fællesskabsfond for forskning og oplysning inden for tobak.

Denne fond skal finansieres ved hjælp af et beløb, der svarer til højst 1 % af den samlede støtte til tobaksproduktion (ca. 9 mio. ecu). Beløbet skal anvendes til forskning- og oplysningsprojekter til forbedring af offentlighedens og navnlig de unges kendskab til tobakkens skadelige virkninger, samt styre tobaksproduktionen henimod de mindst skadelige sorter, kvaliteter og produkter.

Forordningens artikel 5 fastsætter, at Kommissionen skal have ansvaret for forvaltningen af fonden. Kommissionen vil i dette arbejde blive bistået af en videnskabelig og teknisk komité bestående af ni medlemmer, som udpeges af Kommissionen.

Det fremgår, at mindst to medlemmer af komitéen skal være repræsentanter for tobaksproducenterne. Der står dog intet om sundhedssektorens repræsentation. Det er klart, at uden en rimelig repræsentation fra denne sektor vil komitéen komme til at mangle troværdighed med hensyn til fondens rolle i forbindelse med oplysningsvirksomhed og undervisning i sundhedsforhold.

Kommissionen bedes bekræfte, at sundhedssektoren er blevet tildelt en rimelig repræsentation, samt oplyse, hvor mange pladser sektoren er blevet tildelt i komitéen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 223 af 2. 9. 1993, s. 3.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(15. marts 1994)

Kommissionen er for øjeblikket ved at forberede indkaldelse af forslag i forbindelse med tobaksfonden.

Der vil når tiden er inde blive truffet beslutning om den præcise sammensætning af den videnskabelige og tekniske komité. Det ærede medlem kan være forsikret om, at Kommissionen vil sørge for, at sundhedssektoren får en passende repræsentation i denne komité.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3036/93
af Francesco Speroni (NI)
til Kommissionen
(29. oktober 1993)
(94/C 289/51)

Om: De uheldige virkninger, som udvidelsen af udsvingsmarginen gældende for valutakurserne har haft for lønnen til personale, der er knyttet til EF-institutioner

Udvidelsen af udsvingsmarginen gældende for medlemsstaternes valutakurser bevirker betydelig usikkerhed med hensyn til lønnen til personale, der er knyttet til EF-institutioner såsom personalet ved FFC i Ispra.

Finder Kommissionen det ikke formålstjenligt, at sådanne lønninger udbetales i ecu?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(8. marts 1994)

Kommissionen vil gerne understrege, at Fællesskabernes tjenestemænd i medfør af vedtægtsbestemmelserne aflønnes i tjenestestedets valuta og efter det princip, at lønnen skal have samme købekraft på alle tjenestestederne.

Disse bestemmelser beskytter tjenestemandslønningernes købekraft på ansættelsesstedet i tilfælde af udsving i det pågældende lands valuta. Hvis lønnen blev udbetalt i ecu, måtte man for at bevare denne købskraft korrigere beløbet i ecu for at tage hensyn til udsvinget i tjenestestedets valuta.

Der er derfor ikke nogen direkte forbindelse mellem det hensigtsmæssige i at udbetale lønnen i ecu og valutasingningerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3045/93

af Yves Verwaerde (PPE)

til Kommissionen

(29. oktober 1993)

(94/C 289/52)

Om: ERASMUS-legater til universitetsstudiet i skoleåret 1992/93

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange ERASMUS-legater der er ydet til universitetsstudier i skoleåret 1992/93?

Kan Kommissionen desuden oplyse, hvorledes stipendiaterne er fordelt på nationalitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti

(2. december 1993)

Det samlede antal studerende, som de højere uddannelsesinstitutioner har udvalgt til at gennemføre en del af deres studier i et andet land, inden for rammerne af de interuniversitære samarbejdsprogrammer godkendt af Kommissionen inden for ERASMUS-programmet, er på 80 100 (76 727 studerende fra Fællesskabet og 3 373 studerende fra EFTA-landene).

Fordeling på oprindelsesland (foreløbige data 1992/93):

Belgien	4 685
Danmark	2 097
Tyskland	11 825
Grækenland	2 070
Spanien	8 661
Frankrig	15 138
Irland	2 040
Italien	6 700
Luxembourg	7
Nederlandene	5 777
Portugal	2 273
Det Forenede Kongerige	15 438
EUR	16
I alt EF	76 727
Østrig	822
Schweiz	347
Lichtenstein	5
Island	8
Norge	400
Sverige	1 417
Finland	374
I alt EFTA	3 373
I alt	80 100

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3075/93

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen

(5. november 1993)

(94/C 289/53)

Om: Støtte fra strukturfondene

Der er opstået alvorlige juridiske vanskeligheder i forbindelse med støtten fra strukturfondene til lande uden for Fællesskabet. Dette gælder endog i de tilfælde, hvor en naboregion, der ligger inden for Fællesskabet, kunne få direkte økonomisk gavn af støtten.

Koordineringen af INTERREG og programmer til finansiering af projekter uden for EF, såsom PHARE, hvor der er gensidig interesse i at indgå et grænseoverskridende samarbejde, kan bidrage til at løse dette problem. Parlamentet godkendte 15 mio. ecu i form af midler under PHARE til sådanne programmer i 1993.

Agter Kommissionen at gøre en indsats for yderligere at forbedre koordineringen af INTERREG med programmer for finansiering af projekter uden for EF såsom PHARE?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(10. marts 1994)

I den interinstitutionelle aftale af 12. juli 1993 mellem Rådet, Parlamentet og Kommissionen i forbindelse med forhandlingerne om de nye strukturfondsforordninger blev det i princippet aftalt at indføre en særlig bestemmelse i budgettet for 1994—1999 vedrørende finansiering af foranstaltninger i grænseregioner i nabolandene i Central- og Østeuropa med det formål at supplere den strukturfondsstøtte, som ydes i forbindelse med EF-initiativer i grænseområder uden for Fællesskabet. Dette var nødvendigt for at sikre supplerende finansiering af aktioner i tilgrænsende tredjelande, da strukturfondenes midler ikke kan anvendes uden for EF's område.

I overensstemmelse med denne aftale vedtog Parlamentet en ændring af 1994-budgettet, således at der blev afsat 150 mio. ecu af PHARE-programmets budget til grænseoverskridende samarbejde med grænseregioner uden for Unionen.

Kommissionen er nu i gang med at undersøge, hvordan midlerne til dette formål bedst kan anvendes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3084/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)
til Kommissionen
(5. november 1993)
(94/C 289/54)

Om: Interinstitutional aftale om subsidiaritetsprincippet

Finder Kommissionen det hensigtsmæssigt, at Fællesskabets organer for at sikre subsidiaritetsprincippet praktiske effektivitet forpligter sig til ved en interinstitutionel aftale og alt efter deres beføjelser i de enkelte tilfælde at tage hensyn til subsidiaritetsprincippet i forbindelse med alle foranstaltninger, hvor de ikke har enekompetence?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(28. marts 1994)

Kommissionen skal minde det ærede medlem om, at der den 25. oktober 1993 blev indgået en interinstitutionel aftale om subsidiaritetsprincippet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3099/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)
til Kommissionen
(10. november 1993)
(94/C 289/55)

Om: Udvidelse af subsidiaritetsbegrebet

Er Kommissionen enig med den tyske regering — memorandum fra september 1992 — om, at subsidiaritetsbegrebet også skal omfatte beskyttelse af sociale rettigheder og beføjelser samt regioners og grupper af regioners rettigheder i forbindelse med behandling af lokalsamfundenes anliggender?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(7. marts 1994)

Kommissionen henviser det ærede medlem til bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Union:

»Fællesskabet handler inden for rammerne af de beføjelser og mål, der er tillagt det ved denne traktat.

På de områder, som ikke hører ind under dets enekompetence, handler Fællesskabet, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Fællesskabet handler kun i det omfang, det er nødvendigt for at nå denne traktats mål«.

Traktatens indhold er således eksplicit og tilsigter klart udøvelsen af beføjelserne inden for rammerne af Fællesskabets foranstaltninger. Beføjelserne skal således anvendes i beslutningsprocessen, der fører til vedtagelse af retsakter. Denne forpligtelse gælder for alle de institutioner, som deltager i denne proces, de forskellige faser af denne og navnlig initiativet til et forslag og ændringerne af dette.

Det tilkommer ikke Fællesskabet at blande sig i fordelingen af magtbeføjelserne, navnlig mellem de centrale, regionale eller lokale myndigheder i medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3105/93

af Víctor Arbeloa Muru (PSE)
til Kommissionen
(10. november 1993)
(94/C 289/56)

Om: Direktiver og forordninger

Skal de udviskede grænser mellem direktiver og forordninger opretholdes som hidtil, eller skal man vente indtil 1996 og rammelovens indførelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(29. marts 1994)

Definitionen af forordning og direktiv er fastsat i EU-traktaten.

På regeringskonferencen om den politiske union havde Kommissionen foreslået en regelhierarkiordning, som desværre ikke har kunnet indføres i traktaten om Den Europæiske Union.

Det er dog tanken, at dette spørgsmål skal opføres på dagsordenen for regeringskonferencen i 1996.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3118/93

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(10. november 1993)

(94/C 289/57)

Om: EF-initiativer

Hvilke konkrete projekter i Bayern har siden 1990 fået støtte fra de forskellige EF-initiativer og i hvilken størrelsesorden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Delors

(11. marts 1994)

Kommissionen fremsender de oplysninger, den råder over, direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3191/93

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 289/58)

Om: Den grænseoverskridende jernbanetrafik mellem Strasbourg i Alsace og Offenburg i Baden-Württemberg

Togforbindelsen over Rhinen mellem Strasbourg og Kehl hhv. Offenburg er blevet meget kraftigt indskrænket, efter at i alt 14 togsæt blev sløjet (med virkning fra den 26. september 1993). Årsagerne hertil ligger i et finansielt underskud, som hverken de franske jernbaner eller Alsace-regionen vil påtage sig. De tyske jernbaner har kunnet kompensere for en del af de bortfaldne togforbindelser ved at lade EC-togene til og fra Paris standse i Kehl. Mellem Kehl og Offenburg er der nærbanetog i drift, hvis kørselshyppighed skal øges ved næste overgang til ny køreplan, hvilket dog ikke ændrer noget ved den forringede forbindelse mellem det franske og tyske jernbanenet.

1. Er det Kommissionens opfattelse, at det franske jernbanenets tilslutning til det tyske i det øvre Rhinen-bækken spiller en vigtig integrationspolitisk rolle for fjerntrafikken?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen denne jernbaneforbindelses betydning for den grænseoverskridende regionaltrafik?
3. Enhører denne forbindelse efter Kommissionens opfattelse under »forbindelser af europæisk interesse«?

4. Kunne det tænkes, at denne forbindelse blev fremmet under inddragelse af de respektive lokalorganisationer og nationale jernbaneselskaber gennem INTERREG-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Abel Matutes

(29. marts 1994)

1. Efter Kommissionens opfattelse har den nævnte banestrækning hovedsagelig regional betydning. Dens rolle i en større sammenhæng og som led i langdistancetransport skal derfor ikke overvurderes.

2. Den eksisterende regionale trafik over grænsen har dog væsentlig betydning både med hensyn til art og omfang.

3. Hvad angår strækningens generelle europæiske betydning, må der skelnes mellem den relevante infrastruktur og driften. Driften dækker i det store og hele regionale behov og kan derfor ikke anses for at være af generel europæisk interesse, men selve infrastrukturen udgør utvivlsomt et led i det transeuropæiske banesystem.

4. Man kan naturligvis overveje at forbedre forbindelsen ved et samarbejde mellem baneselskaberne og andre relevante organer. Det skal her bemærkes, at ansvaret for en eventuel indsats vedrørende driften ligger hos de berørte baneselskaber, der som jernbaneoperatører også er ansvarlig for de driftsunderskud, der måtte blive resultatet. EU's budget, i dette tilfælde INTERREG, vil ikke dække den slags udgifter.

Hvad angår infrastrukturen er det i første række medlemsstaternes myndigheder, der fastlægger hovedopgaverne og ansøger EU om tilskud fra de forskellige finansieringsinstrumenter. Kommissionens rolle er at sikre, at de foreslåede initiativer stemmer overens med EU's retningslinjer, så transportsystemet som helhed kommer til at hænge sammen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3271/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(23. november 1993)

(94/C 289/59)

Om: Fællesskabets bevillinger til departementet Achaia

Hvor store er, og til hvilke foranstaltninger er de fællesskabsbevillinger bestemt, som er blevet tildelt departementet Achaia fra begyndelsen af 1990 til 30. juni 1993 fra henholdsvis:

1. Den Europæiske Regionaludviklingsfond?
2. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — Udviklingssektionen?
3. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget — Garantisektionen?
4. Den Europæiske Socialfond?
5. Fællesskabets forskningsprogrammer?
6. Fællesskabsprogrammerne på energiområdet?
7. Fællesskabsprogrammerne på miljøområdet?
8. Andre fællesskabsprogrammer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(28. marts 1994)

Da svaret er meget langt, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3278/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 289/60)

Om: Beskyttelse af det delfiske landskab

Det antikke Delfi, et monument for hele jordens kulturarv som er under UNESCO's beskyttelse, må ifølge en beslutning truffet af de græske myndigheder vige for behovet for en udvidelse af nutidens Delfi kommune, der har 2 500 indbyggere. Og værst af alt: blandt de nye bygninger, som myndighederne har godkendt, er en fabrik til olivenemballage. Eftersom de græske myndigheders beslutning er en overtrædelse af princippet om lovfæstede beskyttelseszoner omkring det delfiske landskab, vil Kommissionen da sørge for, at denne beslutning straks bliver omstødt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(28. marts 1994)

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 128 har medlemsstaterne eneansvaret for kulturpolitikken, herunder forvaltningen af deres arkitektoniske arv. Fællesskabet har i henhold til nærhedsprincippet til opgave at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og supplere deres indsats.

I Kommissionens meddelelse om »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet«, der bekræftes af Rådets konklusioner af 12. november 1992 og af Parlamentets beslutning af 21. januar 1993, er foranstaltningerne på dette område udtrykkeligt fastlagt.

På denne baggrund kan Kommissionen ikke gribe ind for at beskytte landskabet omkring Delfi. Dette spørgsmål henhører udelukkende under de græske myndigheders kompetence. Det skal i øvrigt anføres, at disse har tilrettelagt særlige miljømæssige og arkitektoniske foranstaltninger med henblik på beskyttelsen af landskabet omkring Delfi.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3298/93

af Hiltrud Breyer (V)
til Kommissionen
(23. november 1993)
(94/C 289/61)

Om: Sportflyvepladser

1. Er Kommissionen bekendt med, at der i de nye delstater i Forbundsrepublikken Tyskland gives tilladelse til opførelse af sportflyvepladser, uden at der gennemføres den miljøvurdering, der er påkrævet i henhold til EF-retten?

2. I Lüsse kommune (Belzig amt i delstaten Brandenburg) er der planer om at opføre en sportflyveplads (inklusive forskellige drifts- og forsyningsanlæg). Er Kommissionen bekendt med, at dette projekt ligger midt i et af de sidste udbredelsesområder for stortræpper i Brandenburg, til hvis beskyttelse og bevarelse EF har ydet bevillinger på flere millioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(28. marts 1994)

1. I henhold til fællesskabslovgivningen om vurdering af den miljømæssige indvirkning er flyvepladsprojekter obligatorisk underlagt en miljøvurdering, når start- og landingsbanen er på 2 100 m eller derover.

I de øvrige tilfælde er det op til det enkelt lands kompetente myndigheder at vurdere, hvorvidt projektet nødvendiggør en sådan vurdering, blandt andet som følge af projektets placering eller dimensioner.

2. For så vidt angår flyvepladsen i Lüsse kommune, har Kommissionen sat sig i forbindelse med de tyske myndigheder for at få oplyst alle enkeltheder vedrørende vurderingen af projektets følgevirkninger for den stedlige bestand af arten *Otis tarda*.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3353/93

af Paul Staes (V)
til Kommissionen
(24. november 1993)
(94/C 289/62)

Om: Støtte til den belgiske virksomhed Idealspun

Jeg takker Kommissionen for dens svar på min skriftlige forespørgsel nr. 1942/92 ⁽¹⁾ i forbindelse med støtte til virksomheden Idealspun.

Jeg fik imidlertid ikke svar på nogle af spørgsmålene, som jeg ønsker at stille på ny.

1. Hvorfor omhandler EF-beslutningen af 27. juni 1984 kun et beløb på 224 mio. bfr. og ikke det faktiske beløb på 274 mio. bfr.?
2. Er rentetilskuddet på 58 337 488 bfr. til Idealspun ikke også i strid med EØF-traktatens artikel 92?
3. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at kræve denne uretmæssigt modtagne støtte tilbagebetalt?

⁽¹⁾ EFT nr. C 292 af 28. 10. 1993, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(3. marts 1994)

Kommissionen traf sin beslutning den 27. juni 1984 ⁽¹⁾ på grund af oplysninger fra de belgiske myndigheder og under hensyntagen til de bemærkninger, som den modtog fra de øvrige interesserede parter efter offentliggørelsen ⁽²⁾ af meddelelsen om indledningen af proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT nr. L 283 af 27. 10. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 3. 3. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3389/93

af Pedro Canavarro (ARC)
til Kommissionen
(26. november 1993)
(94/C 289/63)

Om: Sprogundervisning som led i gennemførelsen af Lomé-konventionen

Som led i gennemførelsen af Lomé-konventionen afsattes der i marts 1993 en bevilling på 2 mio. ecu til sprogunder-

visning i medlemsstaterne i Samarbejdsorganisationen for Det Sydlige Afrika. Formålet med programmet er at give medarbejdere i halvstatslige organer og private virksomheder undervisning i engelsk og portugisisk, idet engelskundervisningen gennemføres i Angola og Mocambique, mens portugisiskundervisningen gennemføres i Malawi, Namibia, Zambia og Zimbabwe. Selv om man bør glæde sig over, at der således ydes støtte til, at der i modtagerlandene undervises i nabolandenes sprog inden for en regional samarbejdsorganisation, skal det imidlertid understreges, at undervisningen i disse sprog bør ske på lige vilkår, hvis den virkelig skal bidrage til udveksling og samarbejde.

Hvis indsatsen koncentrerer om udvikling af et enkelt sprog, vil dette medføre handelsstrømme og indflydelse, som giver visse lande en fordel i forhold til andre.

1. Er det korrekt, at undervisningen i engelsk i Angola og Mocambique indgår som led i en åbning af landet, som allerede er i gang, og afsluttes med et diplom, mens undervisningen i portugisisk i nabolandene er mere beskeden? Kommissionen bedes redegøre for detaljerne i de to undervisningsprogrammer?
2. Kommissionen bedes endvidere oplyse, hvilke beløb der er afsat til hver af de to programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(24. marts 1994)

1. Det bør ikke glemmes, at de portugisiske og engelske sprogprogrammer i dette projekt udgør to ret forskellige trin i sprogundervisningen af SADC-personale. På den ene side er det engelske program gået ind i den første omfattende gennemførelsesfase efter en vellykket 18 måneders pilotfase finansieret under 6. EUF. Målet i denne pilotfase har været at udvikle undervisningsmateriellet for at forbedre de metoder, der skal anvendes, når man skal tilrettelægge kurser, fastlægge vejledninger og udvikle et passende system til styring og kontrol af et program, der tilbydes i to forskellige lande. Da disse mål nu er nået, har det været muligt fuldt ud at iværksætte det engelske program.

På den anden side er udviklingen af det portugisiske program på grund af såvel administrative som tekniske faktorer gået noget langsommere, og først nu er dette program parat til at gå ind i pilotfasen. I projektet under 7. EUF søger man at konsolidere og udvide erfaringerne fra den engelske pilotfase og at bistå med udviklingen af det mere komplicerede portugisiske program. Det er klart, at såfremt den portugisiske sprogpilotfase er vellykket, vil dette program ligeledes gå ind i den omfattende gennemførelsesfase.

Det bør imidlertid understreges, at projektet tager sigte på at imødekomme den reelle efterspørgsel hos det SADC-personale og de, tjenestemænd, der er involverede i SADC-projekter eller i andre aspekter inden for regionalt samarbejde samt relevant personale fra halvstatslige og private erhvervsorganisationer. De endelige finansielle ydelser til de to programmer vil derfor afhænge af denne efterspørgsel.

Angående certifikater er det eneste eksamensbevis, man kan opnå efter at have fulgt de forskellige trin i det engelske sprogprogram et bevis for deltagelse, der udstedes af sproginstituttet i Maputo efter en bedømmelse ved afslutningen af kurset. Dette bevis har indtil nu ikke haft nogen formel betydning inden for SADC-regionen. Det er planen at anvende en lignende procedure for de personer, der består de forskellige portugisiske sprogkurser.

2. Budgettet for projektet under 7. EUF er følgende:

	<i>(ecu)</i>
Engelsk	1 225 000
Portugisisk (pilotfase)	355 000
Projektstyring	155 000
Uforudsete udgifter	265 000
	2 000 000

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3432/93

af Alexandros Alevanos (GUE)

til Kommissionen

(2. december 1993)

(94/C 289/64)

Om: Tyrkiets energipolitik og planer om anlæggelse af et atomkraftværk

Den tyrkiske regering fremmer anlæggelsen af et atomkraftværk i området Akkuyu på sydkysten af Tyrkiet, kun knap 25 kilometer fra en egn med heftig seismisk aktivitet. Ifølge Greenpeace søger atomindustrien nye kunder i middelhavslande som Tyrkiet, Egypten, Tunesien og Marokko. Den 18. oktober 1993 protesterede organisationen i Akkuya imod, at den tyrkiske økonomi bruger næsten dobbelt så meget energi som gennemsnittet i OECD set i forhold til bruttonationalproduktet, og at landet ikke har nogen strategi vedrørende energibesparelse og fremme af vedvarende energikilder. Den offentlige mening i Grækenland er meget bekymret på grund af erfaringerne fra Tjernobyl og på grund af de hyppige uheld på atomkraftværket i Kozlodui i Bulgarien. Eftersom Tyrkiet ønsker at blive medlem af Fællesskabet, bedes Kommissionen oplyse:

1. Om ikke Tyrkiets energiforbrug strider mod Fællesskabets energipolitik, navnlig den politik der vedrører

energibesparelse og bløde energiformer, hvilket komplicerer Tyrkiets optagelse i EF yderligere?

2. Om Kommissionen agter at forelægge dette brændende spørgsmål for associeringsudvalget EF-Tyrkiet, således at Tyrkiets energiproblem kan blive løst samlet gennem en tilpasning til Fællesskabets energipolitik, hvilket bl.a. kunne frigøre betydelige energimængder til eksport?
3. Om Fællesskabet har i sinde at forbyde import af elektricitet til EF fra Tyrkiet, hvis dette land anlægger et atomkraftværk, der ikke overholder de internationale forskrifter, for at EF ikke skal blive beskyldt for at tilskynde til forurenende aktiviteter uden for grænserne med henblik på at dække sine egne energibehov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(28. december 1994)

Som det ærede medlem vil vide, indgår en harmonisering af energipolitikken ikke i programmet for færdiggørelse af toldunionen i 1995 mellem Fællesskabet og Tyrkiet. Kommissionen har derfor ikke i sinde at bede Tyrkiet om at tilpasse sin energipolitik til Fællesskabets eller at sætte spørgsmålet på dagsordenen for det næste møde i Associeringsudvalget, hvilket for øvrigt ikke henhører under Kommissionens beføjelser.

Hvad Tyrkiets energipolitik angår, er energiintensiteten ⁽¹⁾ i Tyrkiet rigtignok temmelig høj (0,74 i 1992), næsten dobbelt så meget som OECD-gennemsnittet, men svarende til andre OECD-lande som Portugal (0,67), Grækenland (0,63) eller Luxembourg (0,82). Energiintensiteten i Tyrkiet er endvidere faldet, dvs. forbedret, med 1,8% årligt i perioden 1987—1991. Energiforbruget pr. indbygger i Tyrkiet er det laveste i OECD-området. I 1992 var Tyrkiets energiforbrug pr. indbygger 0,94 toe, hvilket er langt lavere end OECD's gennemsnit på 4,81 toe (skøn fra Det internationale Energiagenturs sekretariat).

Varige energikilder spiller en forholdsvis vigtig rolle i Tyrkiets energiforsyning. Træ, anden biomasse og vandkraft dækkede ca. 18% af den samlede primære energiforsyning i 1991. Den tyrkiske regerings nuværende program lægger megen vægt på udvikling af hydroelektrisk kraft (se GAP-projektet i Sydøstanatolien). I Fællesskabet bidrager varig energi kun med ca. 6% til den samlede primære energiforsyning (ifølge IEA's statistiske opgørelser).

Der findes i øjeblikket ingen atomkraftværker, og heller ingen er under opførelse eller planlagt, hverken i Akkuyu-området eller andre steder i Tyrkiet. Men de tyrkiske myndigheder skal — som mange andre lande — være ved at overveje, om atomkraft vil blive nødvendig for at dække en

del af landets fremtidige energibehov. Myndighederne har imidlertid bekræftet, at ingen forslag vil blive sat i værk, før der er foretaget passende forundersøgelser.

(¹) Energiintensiteten (TPES/BNP) er forholdet mellem den samlede primære energiforsyning (TPES) og bruttonationalproduktet (BNP). Den måles i toe (tons olieækvivalenter) pr. 1 000 US \$ BNP i 1985-priser og til 1985-valutakurser.

I øvrigt omfatter de nye programmer nye aktiviteter, bl.a. for skoleuddannelsen (folkeskole- og gymnasieniveau) på grundlag af artikel 126 og 127 i EF-traktaten.

(¹) Dok. KOM(93) 708.

(²) Dok. KOM(93) 686.

(³) Dok. KOM(93) 523.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3502/93

af Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 289/65)

Om: Forberedelse af nye handlingsprogrammer på uddannelsesområdet for 1995—1998

Der er for perioden 1995—1998 planlagt en ny generation handlingsprogrammer på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet. Mange uddannelsesinstitutioner i Europa benytter sig med stor begejstring af de muligheder, som disse programmer nu byder på. For at sikre kontinuiteten i deres aktiviteter med hensyn til den europæiske dimension i undervisningen er det meget vigtigt, at de forskellige generationer af handlingsprogrammer kommer i hurtig rækkefølge.

Kan Kommissionen i betragtning af de nye beslutningsprocedurer i henhold til Maastricht-traktaten og de europæiske valg i 1994 oplyse, hvordan den — i det mindste proceduremæssigt — kan sikre, at handlingsprogrammer følger hinanden i uafbrudt rækkefølge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Antonio Ruberti

(15. marts 1994)

Kommissionen har netop fremsat forslag om tre EU-handlingsprogrammer:

- SOCRATES-programmet (¹), der dækker alle uddannelsesniveauer
- LEONARDO-programmet (²) inden for området erhvervsuddannelse
- »Ungdom for Europa III-programmet« (³), der henvender sig til unge.

Disse nye programmer viderefører alle de aktiviteter, der er blevet støttet inden for rammerne af de eksisterende programmer. I den forbindelse vil der naturligvis være sikkerhed for, at de aktiviteter, der allerede er sat i gang, bl.a. med universiteterne i programmerne ERASMUS, LINGUA eller COMETT, videreføres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3503/93

af Arie Oostlander (PPE)

til Kommissionen

(7. december 1993)

(94/C 289/66)

Om: Den kulturelle dialog

Fællesskabet har i henhold til Maastricht-traktaten nye beføjelser på kulturområdet

1. Kan Kommissionen oplyse om og hvordan den i den videre udvikling af den fælles kulturpolitik — i overensstemmelse med retningslinjerne i den pågældende artikel i traktaten — vil indlede en dialog om den fremtidige kulturpolitik med forskellige organisationer inden for kulturområdet? Agter den — som det er tilfældet på uddannelsesområdet — at støtte organisationer såsom PLEASE, EPA og lignende med henblik på en dialog om den fremtidige politik?
2. Hvilke faste rammer agter Kommissionen at skabe for sine forbindelser med internationale institutioner med beføjelse på kulturområdet, herunder Europarådet? Er der konkrete forslag under udarbejdelse, og i bekræftende fald hvilke og hvornår vil disse forslag blive forelagt Parlamentet til udtalelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af João de Deus Pinheiro

(17. marts 1994)

Med indsættelsen af artikel 128 om kulturen i EF-traktaten må Fællesskabet i henhold til formålet med og procedurerne i denne artikel klart definere sin holdning til politikken på det kulturelle område og den praktiske udmøntning heraf.

Med udgangspunkt i »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet« (¹), vedtagelsen af Rådets vejledende retningslinjer (12. november 1992) og vedtagelsen den 21. januar 1993 af Barzantis betænkning (om de nye perspektiver for Fællesskabets indsats på det kulturelle område) og af Canavarros betænkning den 12. januar 1994 (om Fællesskabets politik på det kulturelle område) vil Kommissionen i løbet af første halvår af 1994 forelægge Rådet, Parlamentet og Regionaludvalget en samlet meddelelse om de forskellige konkrete foranstaltninger, der bør træffes til fremme af kulturen.

I den forbindelse agter Kommissionen at medtage et eventuelt fremtidigt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer på kulturområdet, navnlig Europarådet, idet den naturligvis vil respektere disse institutioners egenart og selvstændighed.

Hvad endelig angår samarbejdet på det kulturelle område med de vigtigste NGO'er, kan Kommissionen bekræfte, at der vil blive trukket på disse som rådgivere og formidlere, og at de allerede nu, når der er behov herfor, deltager i ekspertmøder, hvor de udtaler sig om deres erfaringer. Som eksempel herpå kan nævnes de ekspertmøder, som Kommissionen og det belgiske formandskab for nylig afholdt om kulturarven, hvor man bl.a. havde inviteret repræsentanter for UNESCO, Europarådet og ICOM og ICAMOS til at deltage.

(¹) Dok. KOM(92) 149 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3112/93

af Sérgio Ribeiro (GUE)
til Kommissionen
(10. november 1993)
(94/C 289/67)

Om: Deponeringsplads i Atlanterhavet

Der er for nylig fremkommet oplysninger om en undersøgelse, som er finansieret af otte industrilande (herunder fire EF-lande), med henblik på at finde frem til et område i Atlanterhavet, der kan anvendes som deponeringsplads for radioaktivt affald fra atomkraftværker og atomvåbenindustrien.

Et område, der kan komme på tale, er beliggende i nærheden af Azorerne, Madeira, De Kanariske Øer og Kap Verde, nærmere betegnet henved 800 km sydvest for De Kanariske Øer. Kan Kommissionen i denne forbindelse oplyse, om den har kendskab til denne sag og til de pågældende lokale myndigheders foruroligelse over denne situation, der burde optage Fællesskabet som helhed?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3505/93

af Vasco Garcia (ELDR)
til Kommissionen
(7. december 1993)
(94/C 289/68)

Om: Oplagring af radioaktivt affald i Atlanterhavet

1. Hvilken holdning agter Kommissionen at indtage på de næste møde inden for London-konventionen om oplag-

ring af radioaktivt affald i Atlanterhavet på baggrund af faren for, at moratoriet for oplagring af radioaktivt affald i Atlanterhavet i en afstand af 400 km fra Azorerne og 800 km fra De Kanariske Øer og Madeira bliver ophævet?

2. Hvilke konklusioner nåede man til på grundlag af den undersøgelse, som otte lande, herunder fem EF-lande, har ladet foretage, og hvorledes stiller Kommissionen sig til denne undersøgelse, hvorigennem man vil afsætte områder i Atlanterhavet til oplagring af radioaktivt affald?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yoannis Paleokrassas
på skriftlig forespørgsel E-3112/93 og E-3505/93
(7. marts 1993)

Deponering til søs af radioaktivt affald er reguleret på verdensplan gennem konventionen fra 1972 om forebyggelse af havforurening gennem deponering af radioaktivt og andet affald, sædvanligvis kaldet London-konventionen, som trådte i kraft i 1975. Alle Fællesskabets medlemsstater har underskrevet konventionen, og Kommissionen deltager i dens aktivitet som observatør.

Det var oprindeligt tilladt i henhold til London-konventionen at deponere affald bortset fra meget radioaktivt affald som defineret af Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA). De kontraherende parter blev endvidere opfordret til ved udstedelsen af tilladelse til deponering af sådant affald at respektere de relevante henstillinger fra IAEA. Undersøgelser inden for rammerne af London-konventionen har vist, at deponering udført i overensstemmelse med IAEA's definition og henstillinger generelt ikke er i modstrid med Fællesskabets bestemmelser i kapitel III om sundhed og sikkerhed i Euratom-traktaten, herunder bl.a. Rådets direktiv 80/836/Euratom om grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserede stråling (¹). Deponering af radioaktivt affald har dog ikke fundet sted siden 1982 som følge af en resolution fra 1983 på det syvende som rådgivende møde for London-konventionens kontraherende parter.

I november 1993 var der enighed på det 16. rådgivende møde for London-konventionens kontraherende parter om at ændre bilagene til konventionen med henblik på at forbyde deponering af alle typer af radioaktivt affald permanent. Denne beslutning blev truffet ved en afstemning, hvor alle mødets delegationer stemte for, med undtagelse af Belgien, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Kina og Rusland, som afholdt sig fra at stemme. Det var fastsat i konventionen, at de kontraherende parter inden 100 dage efter ændringsforslagene vedtagelse kunne udsende en erklæring om, at de ikke så sig i stand til at acceptere

sådanne ændringsforslag. Den eneste erklæring af denne art, der blev udsendt, kom fra Rusland.

Deponering i den nordøstlige del af Atlanterhavet nord for den 36. nordlige breddegrad er også omfattet af bestemmelserne i Paris-konventionen fra 1992 om beskyttelse af miljøet i det nordøstlige Atlanterhav, som blev underskrevet den 22. september 1992 (endnu ikke trådt i kraft), som vil erstatte den nugældende konvention fra Oslo i 1972 om forebyggelse af havforurening gennem nedkastning fra skibe og fly (Oslo-konventionen) og konventionen fra Paris i 1974 om forebyggelse af forurening af havet fra kilder på land (Paris-konventionen).

Alle medlemsstaterne i Fællesskabet med undtagelse af Italien og Grækenland, som ligger uden for det geografiske område, der dækkes af konventionen, deltager i de nugældende konventioner fra Paris og Oslo og underskrev den nye Paris-konvention i 1992.

I henhold til den nye Paris-konvention er nedsænkning af enhver form for radioaktivt affald forbudt. Det Forenede Kongerige og Frankrig kan dog forbeholde sig ret til at gennemføre undtagelser fra dette forbud. Disse stater skal til konventionens kontraherende parter i 1997 aflægge beretning om de foranstaltninger, de har truffet for at udforske alternative muligheder på land.

Alle Fællesskabets medlemsstater er endvidere parter i den multilaterale konsultations- og overvågningsmekanisme for deponering til søs af radioaktivt affald, der blev etableret ved en beslutning i Rådet for OECD i 1977.

De gældende bestemmelser inden for Fællesskabet fremgår af artikel 37 i Euratom-traktaten:

»Hver medlemsstat skal forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spil i enhver form, for at det derved kan afgøres, om iværksættelsen af denne plan kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden medlemsstat vande, jord eller luft. Efter høring af den i artikel 31 omhandlede ekspertgruppe afgiver Kommissionen sin udtalelse inden for en frist af seks måneder.«

Kommissionens henstilling af 7. december 1990 om anvendelse af Euratom-traktatens artikel 37⁽²⁾ indeholder bl.a. bestemmelser om de almindelige data, der skal meddeles vedrørende planer om nye deponeringspladser på havet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, og EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. L 6 af 9. 1. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3520/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 289/69)

Om: Undersøgelsen af aftalen om det europæiske energicharter

Det europæiske energicharter er så godt som uden virkning uden undertegnelsen af den aftale, der skal fastsætte rettigheder og pligter for de deltagende stater. Kan Kommissionen oplyse, om forhandlingerne er ved at være afsluttet og om aftalen om energicharter ventes at blive undertegnet — og i så fald hvornår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Abel Matutes

(7. marts 1994)

Under den sidste konference om energicharteret, som blev afholdt den 14. til 17. december 1993, blev delegationerne enige om at øge deres indsats for at nå frem til en konklusion så hurtigt som muligt på grundlag af en strategi i to etaper, som forelægges af Den Europæiske Union.

Hvis dette lykkes, kan energicharteret forventes at blive undertegnet af 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3523/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 289/70)

Om: Genopretning af miljøet i bugten ud for Thessaloniki

I flere dage har Thessaloniki været plaget af en kraftig stank, mens døde fisk er skyllet op langs kysten af bugten ud for byen og havoverfladen har været dækket af røde pletter. De analyser af vandet, som det botaniske laboratorium på Thessalonikis universitet har foretaget, viser, at en encellet planteorganisme flourer i bugten. Når disse planteorganismer dør og går i forrådnelse, medfører det et opsving i antallet af iltforbrugende bakterier, som binder ilt i vandet. Har Kommissionen mulighed for at hjælpe de græske myndigheder med at genoprette miljøet i bugten ud for Thessaloniki?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(25. februar 1994)

EF-farvandene er i de seneste år blevet ramt af mange algeplager (encellede alger). Der er mange årsager hertil, og det er ofte vanskeligt at identificere dem. Ofte gives en kraftig eutrofiering skylden for ødelæggelsen af den økologiske balance.

Forskellige EF-direktiver tager sigte på at forbedre vandkvaliteten og bekæmpe årsagerne til eutrofiering. Det drejer sig bl.a. om direktivet om behandling af byspildevand og direktivet om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, direktiver der først vil blive helt gennemført efter år 2000.

Kommissionen har lige afsluttet et forslag til økologisk direktiv, der tager sigte på en generel forbedring af kvaliteten af overfladevand og kystvand i EF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3557/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 289/71)

Om: Strukturfondsbevillinger — Irland

Kan Kommissionen under henvisning til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh, Del C/B/iii om strukturforanstaltninger, hvor der opstilles visse forpligtelser med hensyn til fuldstændig strukturfinansiering, og hvor stor en del der skal gå til Samhørighedsfond-medlemsstaterne i perioden 1993—1999, hvorved det er blevet nødvendigt med en særskilt beregning af 1993-bevillingerne under fællesskabsstøtterammerne og fællesskabsinitiativerne, oplyse, hvor meget Irlands bevilling under fællesskabsstøtterammerne (bortset fra fællesskabsinitiativerne) udgjorde for 1993, i ecu — 1992 priser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(8. februar 1994)

Bevillingen til Irland for 1993 under EF-støtterammen for 1989—1993 var på 1 010 mio. ecu i 1992-priser. Dette tal omfatter ikke EF-initiativer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3560/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 289/72)

Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene

Den 8. november 1993 citerede tre nationale irske aviser ⁽¹⁾ et lokalt radiointerview ⁽²⁾ med kommissionsmedlem Padraig Flynn, hvor denne skal have sagt, at hvis de irske programmer og de irske fællesskabsstøtterammer levede op til normal standard, kunne Irland forvente at få langt flere penge end de 7,3 mia. Ir. £ for perioden fra nu og frem til århundredets slutning.

Padraig Flynn var glad for at kunne sige, at Irland ville klare sig vældig godt, og han mente, at hvis irerne havde den rigtige type programmer, var der ingen tvivl om, at resultatet ville blive langt bedre end hidtil angivet.

Vil Kommissionen oplyse, hvordan den er kommet til det angivne basistal på 7,3 mia. Ir. £, og på hvilke grundlag det er beregnet (tidsrum, valutakurs, finansår, forventninger om afkast af fællesskabsinitiativer, osv.)?

⁽¹⁾ Daily Star, Irish Press og Irish Independent.

⁽²⁾ Mid-West Radio, Castlebar, Co. Mayo.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3561/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 289/73)

Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene

Den 8. november 1993 citerede tre nationale irske aviser et lokalt radiointerview med kommissionsmedlem Padraig Flynn, hvor denne skal have sagt, at hvis de irske programmer og de irske fællesskabsstøtterammer levede op til normal standard, kunne Irland forvente at få langt flere penge end de 7,3 mia. Ir. £ for perioden fra nu og frem til århundredets slutning.

Padraig Flynn var glad for at kunne sige, at Irland ville klare sig vældig godt, og han mente, at hvis irerne havde den rigtige type programmer, var der ingen tvivl om, at resultatet ville blive langt bedre end hidtil angivet.

Vil Kommissionen oplyse, hvornår den er begyndt at udtrykke strukturfondsbevillingerne i nationale valutaer (også fordi et andet kommissionsmedlem kun to dage før dette interview havde meddelt Det Regionalpolitiske Udvalg, at man aldrig ville gøre noget sådant, idet den form for oplysninger uden undtagelse altid blev angivet i ecu)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3562/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 289/74)

Om: Forudsigelse fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene

Den 8. november 1993 citerede tre nationale irske aviser et lokalt radiointerview med kommissionsmedlem Padraig Flynn, hvor denne skal have sagt, at hvis de irske programmer og de irske fællesskabsstøtterammer levede op til normal standard, kunne Irland forvente at få langt flere penge end de 7,3 mia. Ir. £ for perioden fra nu og frem til århundredets slutning.

Padraig Flynn var glad for at kunne sige, at Irland ville klare sig vældig godt, og han mente, at hvis irerne havde den rigtige type programmer, var der ingen tvivl om, at resultatet ville blive langt bedre end hidtil angivet.

Vil Kommissionen under henvisning til den erklæring, der den 20. oktober 1993 blev opnået enighed om med Dick Spring, og hvori kommissionsformand Jacques Delors og kommissionsmedlem Bruce Millan nævner, at den irske nationale udviklingsplan er af den samme høje kvalitet, som altid har været normen for Irland, og at den derfor opfyldte de kvalifikationer, som kommissionsmedlem Padraig Flynn havde opstillet, oplyse, måske inden for en vis margen, nogenlunde hvor mange penge Irland kan forvente at få ud over de 7,3 mia. Ir. £?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3563/93

af Des Geraghty (NI)
til Kommissionen
(13. december 1993)
(94/C 289/75)

Om: Forudsigelser fra Kommissionen om udbetaling fra strukturfondene

Den 8. november 1993 citerede tre nationale irske aviser et lokalt radiointerview med kommissionsmedlem Padraig Flynn, hvor denne skal have sagt, at hvis de irske programmer og de irske fællesskabsstøtterammer levede op til normal standard, kunne Irland forvente at få langt flere penge end de 7,3 mia. Ir. £ for perioden fra nu og frem til århundredets slutning.

Padraig Flynn var glad for at kunne sige, at Irland ville klare sig vældig godt, og han mente, at hvis irerne havde den rigtige type programmer, var der igen tvivl om, at resultatet ville blive langt bedre end hidtil angivet.

Vil Kommissionen, under forudsætning af at den følger midtvejsvurderingen af gennemførelsen af fællesskabsstøtterammerne, og at Kommissionen tror på, at Irland vil klare sig vældig godt, angive den/de mulige kilde(r), hvorfra midler skal overføres? Skal der for eksempel ske overførsler fra en Samhørighedsfond-medlemsstat til en anden Samhørighedsfond-stat, eller kan de også komme fra en ikke-Samhørighedsfond-medlemsstat under mål nr. 1, og er retningslinjerne fra Edinburgh, hvorefter betalingsbevillingerne og den kumulative tildeling til Samhørighedsfondstaterne, mål nr. 1, strukturfondene og strukturforanstaltningerne er opført hver for sig, stadig gældende efter midtvejsvurderingen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
på skriftlig forespørgsel E-3560/93, E-3561/93,
E-3562/93 og E-3563/93
(10. marts 1994)

De vejledende tildelinger til Irland og andre mål nr. 1-områder fra strukturfondene og det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet blev bekendtgjort den 21. oktober 1993 af Kommissionen. Det vejledende beløb for Irland er på 5 620 mio. ecu i 1994-priser for perioden 1994—1999. Dette beløb omfatter ikke tildelinger i forbindelse med EF-initiativer og Samhørighedsfonden. Alle tildelinger er udtrykt i ecu. Grundlaget for disse tildelinger er artikel 12, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2081/93.

Med hensyn til medlemsstaternes udnyttelse af ressourcerne bør det erindres, at EF-støtterammerne kan tilpasses i gennemførelsesperioden i overensstemmelse med forordningerne.

Sådanne tilpasninger vil sandsynligvis hovedsagelig komme til at omfatte ændringer af prioriteringen inden for en EF-støtteramme, men de kan også vedrøre overførsler mellem EF-støtterammer. Tilpasningerne kan navnlig foretages på grundlag af den stadige overvågning og evaluering, der foretages af Kommissionen i partnerskab med de nationale myndigheder. Kommissionen agter at vurdere gennemførelsesgraden for EF-støtterammerne, når perioden er halvt afsluttet. I givet fald vil den foretage de nødvendige tilpasninger.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes på Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-1125/93 og H-1150/93 under delsamlingen i november.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3569/93

af Manuel Medina Ortega (PSE)

til Kommissionen

(13. december 1993)

(94/C 289/76)

Om: Langtidsarbejdsløse på De Kanariske Øer

Kan Kommissionen give oplysninger om gennemførelsen af programmerne for de langtidsarbejdsløse på De Kanariske Øer i perioden 1990—1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(7. marts 1994)

I henhold til de seneste oplysninger, ESF har fået vedrørende gennemførelsen af operationelprogram 901202 ES 1, der er blevet iværksat af lokalregeringen på De Kanariske Øer med henblik på at bekæmpe langtidsledighed, har den støtte, der er blevet ydet i tidsrummet 1990—1992, givet 1 937 personer mulighed for at få en erhvervsuddannelse og har for 331 andre betydet, at man har kunnet yde ansættelses- eller iværksætterstøtte til dem. I dette tidsrum har lokalregeringen på De Kanariske Øer investeret i alt 5,3 mio. ecu, hvoraf de 3,47 mio. ecu er kommet fra ESF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3594/93

af Dieter Rogalla (PSE)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 289/77)

Om: Medicinudskrivningspraksis på belgiske apoteker

Belgiske apoteker, navnlig i Vestflandern, vægrer sig ved at acceptere recepter fra læger, som er etablerede i en anden EF-medlemsstat end Belgien, da belgisk lovgivning ikke tillader dette.

Herved hæmmes den frie bevægelighed for personer og varer mellem Belgien og andre medlemsstater. Navnlig i rejsesæsonen besøger nemlig mange turister fra andre EF-lande den belgiske kyst, der jo ligger i Vestflandern. Undertiden komme besøgende i denne belgiske region derfor i vanskeligheder, fordi de ikke kan få et medikament, som en læge i deres hjemland har udskrevet recept på, helt bortset derfra, at medicin i Belgien for det meste er væsentligt billigere end i nogle andre medlemsstater, f.eks. Tyskland.

1. Er Kommissionen enig i den opfattelse, at der efter den gensidige anerkendelse af diplomer og eksamenbeviser for læger og den deraf følgende etableringsret i alle EF-medlemsstater også bør ske en gensidig anerkendelse af recepter, som disse læger har udskrevet?
2. Hvad har Kommissionen, der har beskæftiget sig med dette spørgsmål siden den 1. juni 1992, foretaget sig i mellemtiden?
3. Hvorfor har Kommissionen endnu ikke indbragt Belgien for Domstolen for krænkelse af traktaten i henhold til EØF-traktatens artikel 169?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(30. marts 1994)

1. Det ærede medlem henviser til det svar, som Kommissionen har afgivet på Karel De Gucht's skriftlige forespørgsel nr. 2491/92 ⁽¹⁾.
2. Kommissionen har henvendt sig til de belgiske myndigheder for at løse problemet.
3. Ifølge de seneste oplysninger har branchen frafaldet dette krav, der ikke udtrykkeligt fremgår af gældende lovgivning, men er baseret på apotekerforeningens fortolkning. Kommissionen har anmodet de belgiske myndigheder

om at bekræfte disse oplysninger. Kommissionen vil om nødvendigt indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 169.

(¹) EFT nr. C 99 af 7. 4. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3619/93

af Gérard Deprez (PPE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 289/78)

Om: Gennemskueligheden i EU-virksomhedernes regnskabssituation

Er Kommissionen i betragtning af de eksisterende forskelle i medlemsstaterne med hensyn til virksomhedernes pligt til regelmæssigt at give handelsretten oplysninger om deres regnskabsmæssige og økonomiske situation ikke af den opfattelse, at nogle virksomheder informations- og konkurrencemæssigt er bedre stillet end andre?

Agter Kommissionen at stille forslag med henblik på at forbedre udbredelsen af denne form for oplysninger i alle medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Raniero Vanni d'Archirafi

(3. marts 1994)

Anvendelsen af EF-ret skulle sikre, at selskaber fra forskellige medlemsstater ikke opnår informations- og konkurrencemæssige fordele som følge af nationale oplysningsforskrifter.

I henhold til direktiv 68/151/EØF skal medlemsstaterne fastsætte bestemmelser til sikring af, at aktieselskaber stiller deres regnskaber til rådighed for offentligheden. Medlemsstaterne skal tillige indføre passende sanktioner over for de aktieselskaber, som ikke overholder disse oplysningsforskrifter. Dette direktiv er gennemført i alle medlemsstater.

Så vidt Kommissionen er orienteret, er der ikke problemer forbundet med offentliggørelsen af oplysningerne i medlemsstaterne, bortset fra i Tyskland, hvor et stort antal aktieselskaber på grund af utilstrækkelige sanktioner ikke overholder oplysningsforskrifterne. Kommissionen har derfor indledt en overtrædelsesprocedure mod Tyskland.

Efter Kommissionens opfattelse er det på nuværende tidspunkt ikke nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3629/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 289/79)

Om: Bevarelse og forvaltning af steder af kulturel værdi i Grækenland

I Grækenland forfalder en del af kulturarven, som er landets vigtigste kapital (mindesmærker, steder med traditionel arkitektur) som følge af, at der ikke stilles tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til restaureringsprojekter og programmer med henblik på bevarelse og forvaltning af steder af kulturel værdi. På baggrund heraf anmodes Kommissionen om at oplyse, hvilke muligheder den har for at støtte de græske myndigheder i forsøget på at redde Grækenlands og i almindelighed hele Europas værdifulde kulturarv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro

(28. marts 1994)

I henhold til EU-traktatens artikel 128 er medlemsstaterne suveræne med hensyn til kulturpolitik og specielt med hensyn til forvaltningen af deres arkitektoniske arv, mens Fællesskabet i henhold til subsidiaritetsprincippet har til opgave at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere deres indsats.

Endvidere er rammerne for Fællesskabets indsats på kulturområdet bl.a. nærmere fastlagt i Kommissionens meddelelse om »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet« (¹), hvis hovedlinjer blev godkendt af Rådet og Parlamentet henholdsvis den 12. november 1992 og den 21. januar 1993.

Fællesskabet har derfor hverken til opgave eller tilstrækkelige midler til at udvikle et særprogram til bevaring af hele den græske kulturarv.

(¹) Dok. KOM(92) 149 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3652/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 289/80)

Om: Dumpning af radioaktivt affald i havet

Dumpning af radioaktivt affald i havet, som den der fandt sted for få uger siden af 900 tons radioaktivt affald fra

Rusland 550 km vest for de japanske ø Hokaido, har medført kraftige protester fra regeringer og repræsentanter for miljøorganisationer.

Har Kommissionen taget eller agter Kommissionen i forbindelse med dette alvorlige spørgsmål at tage initiativ til et internationalt forbud mod dumpning af radioaktiv affald i havet og at indføre sanktioner af økonomisk eller anden art mod dem, der overtræder forbuddet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(3. marts 1994)

Kommissionen henviser til svar på skriftlig forespørgsel nr. 3112/93 af Ribeiro og nr. 3505/93 af Garcia ⁽¹⁾ om dumpning af radioaktivt affald i havet generelt.

Kommissionen er af den opfattelse, at de dumpninger, som den russiske føderation foretog i 1993 i havet ud for Japan, ikke var i overensstemmelse med den definition og de henstillinger, der er anført i bilagene til London-konventionen vedrørende dumpning af radioaktivt affald (IAEA Safety Series nr. 78), fastlagt af Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA).

⁽¹⁾ Se side 33 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3654/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(17. december 1993)

(94/C 289/81)

Om: Egnedetskriterier for drikkevand

Miljøorganisationen Greenpeace henvendte sig for nylig under den græske valgkamp til de politiske partier og anmodede bl.a. om deres støtte til indførelsen af egnedetskriterier for drikkevand, bl.a. omfattende grundigere forureningsundersøgelser, f.eks. vedrørende klorforbindelser og sprøjtegifte. Støtter Kommissionen — der jo interesserer sig for miljøet — konkret ovenstående krav/ønske fra Greenpeace?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(30. marts 1994)

Kommissionen minder det ærede medlem om, at det i medfør af Rådets direktiv 80/778/EØF ⁽¹⁾ om kvaliteten af

drikkevand er op til de enkelte medlemsstater at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at drikkevandet i det mindste opfylder de krav, der er anført i direktivets bilag I.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3705/93

af Tom Spencer (PPE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 289/82)

Om: Forsinket refusion af skat til ikke-spanske EF-statsborgere i forbindelse med ejendomssalg i Spanien

Vil Kommissionen undersøge, hvorfor der praktiseres forskelsbehandling over for ikke-spanske EF-statsborgere i form af forsinket refusion af skat i forbindelse med ejendomssalg i Spanien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener

(3. marts 1994)

Kommissionen er bekendt med, at der findes en afgift, som udelukkende pålægges ikke-bosiddende, uanset disses nationalitet, i forbindelse med salg af fast ejendom i Spanien.

Afgiften, der er på 10 %, opkræves som led i beskatningen af den værdistigning af fast ejendom, som indgår i den skattepligtige indkomst for fysiske personer, og som beskattes med 35 %, når der er tale om ikke-bosiddende.

Afgiften på 10 % af den samlede salgspris for fast ejendom udgør en indeholdelse ved kilden, som foretages af den spanske notar ved skødets underskrivning, og den udgør en slags sikkerhed for, at ikke-bosiddende senere betaler værdistigningsafgiften til det spanske skattevæsen. Afgiften tilbagebetales den ikke-bosiddende, så snart han fremlægger bevis for, at han har betalt værdistigningsafgiften.

Kommissionen er derimod ikke bekendt med, at der skulle forekomme særlige forsinkelser i forbindelse med tilbagebetalingen af afgiften.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3708/93

af Christa Randzio-Plath (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 289/83)

Om: Østtyske tjenestemænd i Kommissionen

1. Er det korrekt, at østtyske tjenestemænd — tre år efter den tyske samling — stadig kun har meget ringe chancer på mellemste og højeste tjenestemandspan?
2. Hvad viser de statistiske analyser?
3. På hvilken måde søger man at kompensere for manglen på østtyskere i Kommissionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(21. marts 1994)

I forbindelse med den tyske samling afholdt Kommissionen ikke specielle udvælgelsesprøver for østtyske statsborgere.

Alle tyske statsborgere — uanset hvor, de kommer fra — har haft adgang til de udvælgelsesprøver, der har været afholdt siden da.

Af de statistikker, Kommissionen råder over, fremgår det, hvor mange af de ansatte, der er i besiddelse af tysk statsborgerskab. Fødestedet er ikke et pålideligt kriterium til at fastslå tilknytningsforholdet til det ene eller det andet af de to Tyskland før samlingen. Derfor råder Kommissionen ikke over statistikker om dette emne.

Kommissionen agter ikke af afholde udvælgelsesprøver på niveauer under det nationale, da dette ville medføre forskelsbehandling mellem kandidaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3719/93

af Alex Smith (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 289/84)

Om: Erstatning for miljøskader

Hvilke oplysninger har Kommissionen modtaget fra Den Internationale Advokatsammenslutning (International Bar Association (IBA)) som reaktion på forslagene i Kommissionens grønne bog om erstatning for miljøskader ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 47 endelig udg.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(24. februar 1994)

Kommissionen har modtaget skriftlige indlæg fra Det Forenede Kongeriges gruppe under Den Internationale Advokatsammenslutnings afdeling for erhvervsret (underkomité om europæisk miljølovgivning). Kommissionen er i færd med at indhente tilladelse fra alle bidragsydere til at sprede deres indlæg til en større offentlighed. Det ærede medlem kan eventuelt selv sende en anmodning om en kopi direkte til IBA, 2 Harewood Place, Hanover Square, London GB W1R 9HB, selvom alle medlemmer af Parlamentets udvalg vedrørende miljø, offentlig sundhed og forbrugerbeskyttelse kunne få kopier af alle modtagne indlæg inden den fælles høring mellem Kommissionen og Parlamentet vedrørende grønnebogen den 3. og 4. november 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3736/93

af Llewellyn Smith (PSE)

til Kommissionen

(3. januar 1994)

(94/C 289/85)

Om: Miljø

Vil Kommissionen i forlængelse af sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 801/93 af sir James Scott-Hopkins ⁽¹⁾ redegøre for resultatet af de i svaret nævnte internationale undersøgelser vedrørende de forskellige definitioner af begreberne »produkt«, »sekundært råmateriale« og »affald«?

⁽¹⁾ EFT nr. C 292 af 28. 10. 1993, s. 44.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(3. februar 1993)

Der er for nyligt blevet indledt en aktion med henblik på at fastlægge kriterier, der muliggør en klar skelnen mellem produkt, sekundært råmateriale og affald på europæisk plan. Kommissionen kan følgelig ikke på nuværende tidspunkt fremlægge endelige resultater.

Det initiativ, der er indledt på OECD-plan, er i et vist omfang forskelligt fra Kommissionens initiativ. Sigter er ikke i så høj grad at fastsætte afgrænsninger mellem disse forskellige begreber, men snarere en analyse af problemer på grundlag af de enkelte tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3738/93

af Llewellyn Smith (PSE)
til Kommissionen
(3. januar 1994)
(94/C 289/86)

Om: Energi og miljø

Hvilke nye projekter med henblik på udviklingen af:

1. Bølgeenergi?
2. Tidevandsenergi?
3. Hydroelektrisk energi?

har Kommissionen støttet i 1993?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Ruberti
(22. februar 1994)

I forbindelse med forsknings- og udviklingsprogrammet JOULE II har Kommissionen inden for ikke-nuklear energi besluttet at støtte følgende projekter i 1993:

- Bølgeenergi:
  - et europæiske pilotanlæg for bølgeenergi på Islay, koordinator: Queen's University i Belfast (UK)
  - udvikling og afprøvning af en prototype på 2MW OWC Osprey bølgeenergianlæg, koordinator: Applied Research and Technology (UK)
  - et europæisk pilotanlæg for bølgeenergi på øen Pico, Azorerne, koordinator: Instituto Superior Tecnico (PO)
  - Elektricitetsproduktion ved forsøgsvis anvendelse af en patentret bølgeenergiomdanner, koordinator: universitet i Patras (GR)
  - udvikling og vurdering af luftturbiner til bølgeenergianlæg, koordinator: universitetet i Coventry (UK)
  - offshorebølgeenergiomdannere, koordinator: Danish Wave Power (DK)
- Tidevandsenergi:
  - udnyttelse af energi fra tidevand og havstrømme, koordinator: Tecnomare (IT)
- Vandkraft:
  - teknisk og ressourcemæssig vurdering af lavtryksvandkraft i Europa, koordinator: IT power (UK)
  - modernisering af pumpekraftværker ved installering af pumper og turbiner med variabel hastighed, koordinator: RWE Energie (D).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3750/93

af Luigi Vertemati (PSE)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 289/87)

Om: Rekruttering af personale til de nye EF-agenturer

Efter den nu overståede og uretfærdige afgørelse om placeringen af de elleve nye EF-agenturer kunne disse blive operative i løbet af kort tid.

Det vil med henblik herpå være nødvendigt at træffe foranstaltninger til rekruttering af personale.

Kan Kommissionen oplyse:

- hvor meget personale der vil blive brug for til de nye agenturer?
- hvilke kriterier den agter at følge ved rekrutteringen af personale til de nye agenturer?
- hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at sikre, at rekrutteringen sker ud fra principper om gennemskuethed og objektivitet samt ved hjælp af offentlige udvælgelsesprøver og ikke tilfældigt indgåede kontrakter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(16. marts 1994)

De nye decentrale organer foretager selv til sin tid direkte de nødvendige ansættelser af personale.

Disse organers bestyrelser træffer ligeledes som led i den budgetbehandling, der er fastsat i grundforordningerne, afgørelse om, hvor mange medarbejdere der er nødvendige, og om deres ansættelsesforhold.

Ifølge forordningerne om oprettelse af organerne kan deres personale ansættes under vedtægten og de forordninger og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.

Dermed imødekommes de garantier for gennemsigtighed og objektivitet i ansættelsen, som det ærede medlem ønsker.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3755/93af **Cristiana Muscardini (NI)**til **Kommissionen**

(12. januar 1994)

(94/C 289/88)

Om: Nedslagning af dyr på forsøgslaboratorier

Ifølge oplysninger offentliggjort af de britiske myndigheder skulle der på laboratorier blive brugt mindst tre millioner forsøgsdyr til forskellige former for forsøg. Det drejer sig bl.a. om hunde, katte og aber, som man havde forsøgt at beskytte med et lovdekret fra 1992 ved at forbyde anvendelsen af dem.

Kan Kommissionen gribe ind for at sikre en bedre beskyttelse af forsøgsdyr, for at sikre overholdelsen af gældende lovgivning og navnlig for at begrænse praksis med vivisektion?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Yannis Paleokrassas**

(29. marts 1994)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at Rådet og Europa-Parlamentet i medfør af direktiv 86/609/EØF (særlig artikel 26) i nær fremtid vil få forelagt en rapport om de statistiske oplysninger vedrørende det antal dyr, der er blevet anvendt til forsøg og andre videnskabelige formål. Det antal dyr, der ifølge de officielle oplysninger fra medlemsstaterne er blevet benyttet til forsøg, afviger for De Forenede Kongeriges vedkommende fra de tal, det ærede medlem har fremført.

Desuden kan Kommissionen ikke se, hvilket lovdekret fra 1992 om forbud mod anvendelse af forsøgsdyr der henvises til.

For så vidt angår bedre beskyttelse af dyrene, kan Kommissionen med tilfredshed konstatere, at Det Europæiske Center for Validering af Alternative Metoder (ECVAM) nu har indledt sin virksomhed; blandt dette centers vigtigste formål kan nævnes:

- at samordne validering af alternative metoder på fællesskabsplan
- at sikre udveksling af oplysninger
- at oprette, vedligeholde og forvalte en database
- at tilskynde til dialog mellem lovgivere, (biomedicinske) forskere, virksomheder, forbrugerorganisationer og

dyrebeskyttelsesorganisationer med henblik på at gøre det muligt at reducere brugen af forsøgsdyr, finde alternative metoder hertil eller tage fornyet stilling til det hensigtsmæssige heri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3765/93af **John Cushnahan (PPE)**til **Kommissionen**

(12. januar 1994)

(94/C 289/89)

Om: Transmission af flerkanaljernsyn

Er Kommissionen klar over, at et enkelt selskab har fået den eneste tilladelse til at transmittere multikanalfjernsyn i County Cork, Irland?

Mener Kommissionen ikke, at andre lukningstruede selskaber i Fællesskabet burde have tilladelse til at transmittere disse signaler for at give forbrugerne i området mulighed for at vælge mellem flere systemer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **João de Deus Pinheiro**

(3. marts 1994)

Kommissionen er underrettet om den tilladelse, der er givet til »Cork Communication Limited«, et kabelfjernsynsselskab, som via kabel retransmitterer udsendelser, der allerede er givet tilladelse til, i grevskabet Cork. Dette selskab er ikke en fjernsynsspredningsvirksomhed, men en kabeldistributionsvirksomhed.

I Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed⁽¹⁾ er der fastsat fælles bestemmelser, som er nødvendige for at sikre friheden til modtagelse og retransmission af udsendelser fra medlemsstaterne. Det har ingen indflydelse på medlemsstaternes og deres myndigheders ansvar med hensyn til ordningen for programtilladelser, herunder koncession til kabeldistributionsvirksomheder. På det nuværende stadium af fællesskabslovgivningen står det medlemsstaterne frit for at tilrettelægge deres kabeltransmissionssystemer. De skal i denne forbindelse overholde EF-traktatens bestemmelser, navnlig konkurrencebestemmelserne og princippet om ikke-forskelsbehandling begrundet i nationalitet.

(¹) EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3784/93af **Alexandros Alavanos (GUE)**til **Kommissionen**

(12. januar 1994)

(94/C 289/90)

Om: Illoyal konkurrence fra Tyrkiets side i forbindelse med eksporten af friske landbrugsprodukter til Fællesskabet

Fællesskabet har afskaffet støtten til eksport af produkter inden for Fællesskabets område og udelukkende bibeholdt støtten til eksport til tredjelande. Tyrkiet derimod, som ikke er medlem af Fællesskabet, yder forskellige former for støtte til eksport af varer til Fællesskabet med det resultat, at der hersker illoyal konkurrence, navnlig for friske landbrugsprodukter fra Grækenland, som afsættes inden for Fællesskabet.

I forbindelse med disse produkter er der alvorlige afsætningsproblemer, som ventes at blive forværret efter afslutningen af GATT-forhandlingerne som følge af den planlagte nedsættelse af støtten. Vil Kommissionen på denne baggrund tage de nødvendige skridt for at modvirke Tyrkiets overdrevne støtte til eksporten af varer til de vesteuropæiske lande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **René Steichen**

(18. marts 1994)

Den fælles landbrugspolitik mekanismer for friske landbrugsprodukter (frugt og grøntsager) tager sigte på at støtte priserne ved hjælp af de mekanismer, der findes for disse produkter (tilbagekøb, offentlige opkøb, støtte til forarbejdning osv.).

Med hensyn til import sammenlignes indgangsprisen for hvert produkt og for hver oprindelse med referenceprisen, og hvis den ligger under denne, opkræves der en udligningsafgift.

For at lette eksporten kan der endvidere ydes eksportrestitutions, som skal udligne forskellen mellem prisen i EF og verdensmarkedsprisen.

Fællesskabet har som led i sine forbindelser med tredjelande givet visse indrømmelser. For de mest følsomme produkter er der i denne forbindelse fastsat toldkontingenter og anvendelsesperioder.

Hvad angår aftalen med Tyrkiet gælder præferenceordningen for en række friske følsomme produkter i perioder, der er fastsat under hensyntagen til produktion og forbrug i Fællesskabet. Endvidere udgør den referencepris, der gælder

for 18 af disse produkter, en effektiv mekanisme til beskyttelse af EF-produktionen mod produkter, der tilbydes til meget lave priser, eventuelt med tilskud.

Kommissionen mener, at de nuværende foranstaltninger til støtte og beskyttelse af EF's produktion af friske produkter er tilfredsstillende, i det mindste for de vigtigste heraf. En lignende mekanisme vil i den ene eller anden form blive opretholdt i forbindelse med Uruguay-runden og den kommende reform af den fælles markedsordning for disse produkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3785/93af **Panayotis Roumeliotis (PSE)**til **Kommissionen**

(12. januar 1994)

(94/C 289/91)

Om: Bidrag til ofrene for oversvømmelser i den sydøstlige del af Attika

Skybrud af flere timers varighed har forårsaget uhørte ødelæggelser på huse, biler og veje i den sydøstlige del af Attika.

Agter Kommissionen at bidrage til hjælpen til de berørte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Jacques Delors**

(28. marts 1994)

Kommissionen fulgte opmærksomt situationen, da Attika blev ramt af oversvømmelser den 20. og 21. november 1993.

Den vil derfor se med velvilje på eventuelle ansøgninger fra de græske myndigheder om støtte fra strukturfondene til foranstaltninger, der skal afhjælpe de skader, oversvømmelserne har forvoldt. Der er allerede taget kontakt med de græske myndigheder med henblik herpå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3798/93af **Ben Visser (PSE)**til **Kommissionen**

(12. januar 1994)

(94/C 289/92)

Om: Stafetsystemer i international vejtransport

De fleste virksomheder inden for international vejtransport befinder sig i en vanskelig økonomisk situation, som mere

og mere nødvendiggør den bedst mulige udnyttelse af arbejdskraft og materiel. Stafetsystemer kan yde et bidrag hertil. I disse systemer afløser chaufførerne hinanden på transportskiftestationer langs hovedfærdselsårenerne i Europa. Disse stationer har servicefaciliteter for både chauffører og materiel.

Der er stor interesse for disse systemer, men manglen på sikre transportskiftestationer frembyder et stort problem. Ligeledes er det af hensyn til den bedst mulige udnyttelse af stafetsystemet påkrævet at samle tilstrækkelig store godsmængder (jf. den nederlandske publikation *Transport en Logistiek* af 18. november 1993).

1. Er Kommissionen bekendt med det eksisterende behov i international vejtransport for i højere grad at gøre brug af stafetsystemer?
2. Er der efter Kommissionens opfattelse mulighed for at medvirke til etableringen af et system af sikre transportskiftestationer?
3. Har Kommissionen mulighed for at støtte forsøg, som virksomheder i fællesskab vil gennemføre med systemer af denne art?
4. Finder Kommissionen det muligt at integrere disse systemer (delvist) i forskellige former for kombineret transport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(16. marts 1994)

1. Kommissionen mener, at nytten af et system af transportskiftestationer til international vejtransport afhænger af efterspørgslen på det.
2. Hvis der er et oplagt behov, er Kommissionen villig til at undersøge, om det ville være relevant at give støtte.
3. Den form for støtte, Fællesskabet i givet fald kan tilbyde, afhænger af det planlagte systems karakter og de forhåndenværende midler.
4. Kommissionen har ikke overvejet muligheden for at integrere disse skiftestationer i et kombineret transportnet. Tanken om »integrerede fragtcetre«, der tilbyder landevejstransportørerne en lang række forskellige tjenester, heriblandt afløsning af chaufførerne, kunne imidlertid undersøges i fremtiden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3799/93
af Pol Marck (PPE)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 289/93)

Om: Mælkekvoter

Den spanske landbrugsminister udtalte den 29. september 1993 i bladet »Cinco Dias« følgende:

»Vi betaler ikke, det kommer til at koste os at diskutere i månedsvis, men vi betaler altså ikke... Vi kan ikke acceptere, at man straffer os...«.

Hvilken betydning må der tillægges denne udtalelse, og hvad er Kommissionens holdning hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(10. marts 1994)

I forbindelse med afslutningen af regnskaberne for regnskabsåret 1990 for EUGFL, Garantisektionen, og efter samråd med EUGFL-komiteén besluttede Kommissionen den 25. november 1993 at kræve, at Spanien betalte EF 29,5 mia. pta. tilbage for de tillægsafgifter, som landet undlod at opkræve i mejeriåret 1989/90.

Beløbet vil blive tilbagebetalt ved modregning af de månedlige betalinger til Spanien, som Kommissionen foretager i 1994 på basis af Spaniens EUGFL-udgiftsanmeldelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3804/93
af Jens-Peter Bonde (EDN)
til Kommissionen
(12. januar 1994)
(94/C 289/94)

Om: Beregning af verdensmarkedets priser

Hvad er Kommissionens begrundelse for at Revisionsretten nægter at udlevere beregninger af kornprisen på verdensmarkedet, således som Retten noterer i afsnit 2.10 i sin årsberetning for 1992 ⁽¹⁾?

(1) EFT nr. C 309 af 16. 11. 1992, s. 47.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(15. marts 1994)

Vurderingen af bevillingsbehovene bygger på en opgørelse, der udarbejdes på grundlag af hypoteser af vekslende

pålidelighed, som bl.a. vedrører de institutionelle priser, samhandelen inden for Fællesskabet, verdensmarkedspriserne og dollarkursen.

Disse hypoteser, der opstilles i begyndelsen af året, dækker de udgifter, som skal afholdes mellem den 16. oktober i det samme år og den 15. oktober det følgende år, dvs. 20 måneder senere.

Verdensmarkedsprisen for korn beregnes på grundlag af børsnoteringerne, navnlig på børsen i Chicago.

Skønnet over de fremtidige kornpriser bygger på de nuværende noteringer, herunder for terminforretninger. Disse terminsnoteringer dækker imidlertid højst de kommende seks måneder. Efter denne periode kan prisudviklingen kun vurderes på grundlag af subjektive og objektive parametre, støttet af erfaringen hos eksperterne i markedsafdelingen.

Det er umuligt at foretage en beregning i snæver forstand over kornnoteringerne på verdensmarkedet i de kommende høstår. Disse priser ændres til stadighed og påvirkes af alle mulige forhold, hvis virkning ikke kan beregnes, især ikke på forhånd. Blandt disse forhold kan nævnes vejrforholdene, ny politik, importlandenes betalingsdygtighed, eksportkreditbetingelserne, udvikling af alternative afgrøder, plantesundhedssituationen, forbrugernes valg og politiske omvæltninger. Selv rygter spiller en rolle for priserne på verdensmarkedet. I det omfang, det er muligt, forsøger Kommissionen at tage hensyn til disse parametre, men der findes ingen »magisk formel«, og der kan kun gives et skøn over priserne.

Kommissionen foretager dog med regelmæssige mellemrum konjunkturbestemte revisioner for at korrigere de budgetmæssige følger af afvigelser mellem de skøn, der blev lagt til grund for budgettet, og markedets reelle udvikling. Disse revisioner kan i givet fald give anledning til en ændrings-skrivelse eller et ændrings- og tillægsbudget, afhængigt af, hvor langt budgetproceduren er fremskredet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3816/93

af Alexandros Alavanos (GUE)

til Kommissionen

(8. december 1993)

(94/C 289/95)

Om: Grækenlands udnyttelse af den forlængede anvendelsesperiode for direktiv 90/684/EØF

I KOM(93) 160 endelig udg. ⁽¹⁾ foreslår Kommissionen, at udsætte udløbsdatoen for direktiv 90/684/EØF ⁽²⁾ i ét år

frem til den 31. december 1994. For Grækenlands vedkommende har Kommissionen ifølge direktivets artikel 10 haft mulighed for at godkende støtte til de græske skibsværfter i form af eftergivelse af gæld under forudsætning af, at skibsværfterne sælges eller lukkes inden 31. marts 1993. Eftersom salgsproceduren forsinkes på grund af den uhen-sigtsmæssige plan, der er fastlagt, bedes Kommissionen besvare følgende: Agter den, såfremt dens forslag godkendes af Rådet, at give Grækenland mulighed for at udnytte forlængelsen af direktivets anvendelsesperiode med henblik på undersøgelse af forslaget om fusionering af Siroso- og Sharamangasværfterne, som såvel økonomisk som socialt set synes mest acceptabelt?

⁽¹⁾ EFT nr. C 126 af 7. 5. 1993, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 380 af 31. 12. 1990, s. 27.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(3. februar 1994)

Artikel 10 i det syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien indeholder en undtagelse for Grækenland for så vidt angår artikel 5 vedrørende andre former for driftsstøtte til skibsbygningsindustrien. Denne undtagelse udløb 1. januar 1992 i henhold til artikel 10, stk. 1.

Kommissionens forslag til Rådet om at udsætte udløbsdatoen for det syvende direktiv i ét år medførte ikke nogen ændring i artikel 10, der udløb ved udgangen af 1991.

Kommissionen kunne godkende støtten til værftet i december 1992, da den græske regering traf beslutning om at yde støtte inden udgangen af 1991 og forpligtede sig til at sælge eller lukke værftet inden 31. marts 1993.

Indtil dato er den græske regerings forpligtelser kun blevet opfyldt hvad angår to af de tre værfter, nemlig Elefsis og Nafsi værft.

Hvad angår en fusion mellem Hellenic og Neorion værft bestemmer artikel 10, stk. 3, i det syvende direktiv klart, at den græske regering har tilladelse til at bevare en majoritetsbesiddelse på 51% i ét skibsværft, hvis dette kan begrundes med forvarsmæssige interesser. Det er op til den græske regering at beslutte, i hvilket værft den ønsker at bevare denne andel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3827/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 289/96)

Om: Fiskerisektoren og GATT

Med den nuværende krise inden for fiskerisektoren vil handelsmæssige foranstaltninger være af afgørende betydning. Vil Kommissionen på baggrund heraf oplyse, hvilke synspunkter Kommissionen forfægter med hensyn til fiskerisektoren i GATT-regi?

Er der en klar forbindelse mellem disse synspunkter og princippet »adgang til markedet — adgang til ressourcer«?

Ofres fiskerisektoren til fordel for andre sektorer, som f.eks. landbrugssektoren?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(24. februar 1994)

Kommissionen er helt opmærksom på fiskerisektorens generelt følsomme natur og på Fællesskabets grundlæggende princip om, at yderligere markedsadgang i denne sektor kun kan indrømmes mod adgang til ressourcer.

Fællesskabstilbuddet har taget disse faktorer i betragtning og for 14 toldpositioners vedkommende, som har interesse for ressourcerige tredjelande, vil den foreslåede 50 % toldnedsættelse kun træde i kraft autonomt på en årlig basis, hvis de pågældende lande er i stand til at give adgang til deres ressourcer.

Der er ikke tilbudt nogen indrømmelser for tunfisk eller andre meget følsomme produkter. Fiskerisektoren har ikke været brugt som modvægt for indrømmelser inden for andre sektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3828/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 289/97)

Om: Medlemsstaternes anvendelse af støtte til kontrolforanstaltninger

Kommissionen har gentagne gange ydet støtte — ofte betragtelige beløb — til medlemsstaterne til forbedring af fiskerikontrollen.

Har Kommissionen bevis for, at de pågældende beløb er blevet anvendt til det oprindelige formål og ikke i stedet er blevet omdirigeret til andre områder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas

(28. februar 1994)

Det ærede parlamentsmedlem henviser uden tvivl til gennemførelse af Rådets beslutning 89/631/EØF af 27. november 1989 om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemsstaternes udgifter til at sikre overholdelse af EF-ordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne ⁽¹⁾.

Ifølge beslutningen træffer Kommissionen hvert år afgørelse om EF-bidraget til medlemsstaterne. Forud vurderes de forslag, medlemsstaterne har indgivet, og Kommissionen afgør ansøgningernes støtteberettigelse ud fra de indgivne dossierer. Det godkendte forslag gennemgås hvert år i et møde i Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur. Derefter træffer Kommissionen beslutning om støtteberettigelsen og om størrelsen af EF-bidraget, der normalt er på 50 %.

EF-bidraget udbetales på grundlag af kvitterede fakturaer for de støtteberettigede udgifter, der reelt er afholdt.

Det bør også understreges, at inspektionsrejserne i medlemsstaterne er af stor betydning. Således foretages der inspektionsrejser af tjenestemænd, der er befuldmægtigede af Kommissionen, og som skal kontrollere de udgifter, medlemsstaterne har afholdt i medfør af beslutning 89/631/EØF. Herved kan det sikres, at udstyret er i overensstemmelse med de administrative papirer, som medlemsstaternes myndigheder skal tilsende Kommissionen.

Desuden foretager Kommissionens fiskeriinspektører regelmæssigt inspektionsrejser for at kontrollere, om bevarings- og kontrolordningen overholdes. Under disse inspektionsrejser konstaterer de på stedet, hvorledes man anvender de fartøjer, fly, køretøjer mv., til hvilke der er ydet EF-bidrag. Selv om hovedformålet med disse inspektionsrejser ikke er at kontrollere de udgifter, som er afholdt af de myndigheder, der skal varetage kontrollen, giver de nyttige oplysninger til vurdering af de konkrete forhold.

Disse to kontrolmetoder giver tilsammen Kommissionen mulighed for at vurdere, hvorledes beslutning 89/631/EØF faktisk anvendes, navnlig hvad angår omkostningseffektivitet.

(¹) EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3829/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 289/98)

Om: Kontrol med kvaliteten af fiskeriprodukter importeret til Fællesskabet via luftvejen

Prisforskelle og i en række tilfælde »specialprodukter« har bevirket, at stadig flere fiskeriprodukter importeres til Fællesskabet via luftvejen. Der kan dels være tale om en moderne og effektiv transportmetode og dels et skjult dumpingsystem, som indirekte støtter denne transportform og derfor er medvirkende til at skabe en klar markedsfordel. Har Kommissionen kendskab til dette problem?

Agter Kommissionen at undersøge forholdene omkring en række produkter, som f.eks. kulmule eller krebsdyr?

Er der udsigt til en forbedring af kontrollen med de pågældende produkter og dermed indførelse af ens vilkår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(3. marts 1994)

Kommissionen har ikke kendskab til forhold, der lader formode, at der skulle forekomme dumping, når der transporteres fiskerivarer til EF ad luftvejen. Den har således for øjeblikket ingen planer om at undersøge denne fremgangsmåde fra den vinkel.

Kvalitetskravene til fiskerivarer, såvel de sundhedsmæssige som de handelsmæssige, er fastsat i EF-bestemmelserne og er meget høje. De anvendes på samme måde for EF-produktionen og for varer fra tredjelande uanset transportmåde.

Kontrollen med, at kravene overholdes, påhviler de nationale myndigheder, og Kommissionen har som følge af den krise, der har været på markedet for fiskerivarer siden begyndelsen af 1993, haft lejlighed til at sensibilisere medlemsstaterne om nødvendigheden af at gennemføre denne kontrol meget nøje, idet utilstrækkelig kontrol kan medføre, at markedsforstyrrelserne forværres.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3830/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 289/99)

Om: Støtte til bevarelse af naturlige banker for skaldyr

Der eksisterer i Fællesskabet velkendte områder med skaldyrsformering, som helt klart bør bevares og beskyttes.

Deler Kommissionen denne opfattelse, og hvilke foranstaltninger agter den at iværksætte for at fremme dette synspunkt?

Finder Kommissionen ikke, at der er brug en støtteordning inden for de eksisterende strukturelle rammer, eller kan der indføres en særordning på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(28. februar 1994)

Det ærede parlamentsmedlem henviser sandsynligvis til fangst af bløddyrs-yngel. Selvom disse områder er Kommissionen bekendt, eksisterer der ikke nogen samordnet geografisk anerkendelse.

Hvad angår en eventuel beskyttelse af områderne, kan der henvises til Rådets forordning (EØF) nr. 2080/93 ⁽¹⁾ om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽²⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2081/93 ⁽¹⁾, for så vidt angår det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet; forordningen åbner mulighed for strukturstøtte til bl.a. akvakultur og til beskyttelse af kystområder med henblik på bevarelse af marineressourcer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3834/93

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 289/100)

Om: Fremme af forbruget af citrusfrugter

Der er iværksat en kampagne i Spanien til fremme af forbruget af appelsiner, citroner og mandariner. Vil Kom-

missionen på baggrund heraf oplyse, hvilke aktioner i hver medlemsstat der modtager unionsstøtte, og hvor stor beløbsrammen er (ligeledes for hver medlemsstat)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(28. februar 1994)**

Fremme af forbruget af citrusfrugter sker på grundlag af Rådets forordning (EØF) nr. 1201/90 ⁽¹⁾.

Gennemførelsesbestemmelserne til foranstaltningerne til fremme af forbruget af citrusfrugter i Fællesskabet findes i forordning (EØF) nr. 2282/90 ⁽²⁾.

Der gennemføres for øjeblikket to aktioner af denne type. Den første vedrører EF-markedet som helhed, og der ydes et EF-tilskud på 820 000 ecu svarende til 60 % af aktionens omkostninger. Den anden er begrænset til fremme af forbruget af citrusfrugter på det spanske marked, og der ydes et EF-tilskud på 4,5 mio. ecu over tre år, hvilket ligeledes svarer til 60 % af de samlede omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3836/93

af Bernard Frimat (PSE)
til Kommissionen
(8. december 1993)
(94/C 289/101)

Om: Finansiering af foranstaltninger under mål nr. 5a) som led i planlægning i henhold til et mål nr. 1-program

De regioner eller områder, der om kort tid vil være omfattet af EF's mål nr. 1 i perioden 1994—1999, som det er tilfældet med arondissementerne Douai, Valenciennes, Avesnes (nord) og Pas-de-Calais, vil i kraft heraf få adgang til et rammebeløb over EUGFL, Garantisektionen, som vil udgøre en del af den samlede bevilling i henhold til mål nr. 1.

I betragtning af at de pågældende områder allerede på samme måde som alle områder i EF er omfattet af foranstaltninger under mål nr. 5a) og derfor modtager de nødvendige midler, burde EUGFL-rammebeløbet for mål nr. 5a) ikke indgå i det EUGFL-rammebeløb, der ydes i henhold til mål nr. 1, som udelukkende ville blive anvendt til mål nr. 5b).

Da hensigten med mål nr. 1 er at yde et supplerende bidrag til de overordnede EF-foranstaltninger, ville EUGFL rammebeløbet (mål nr. 5a)) i denne situation udgøre et tillæg til de samlede bevillinger i henhold til mål nr. 1 (dvs. uden det samlede bidrag).

Kan Kommissionen tilslutte sig denne analyse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(11. januar 1994)**

Kommissionen er ikke enig i det ærede medlems argumentation.

Der står faktisk i artikel 8, stk. 7, i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 som ændret ⁽¹⁾, der fastsætter betingelserne for programmeringen af EF's strukturstøtte til fordel for tilbagestående regioner, at denne programmering også dækker aktioner under mål nr. 5a), der skal iværksættes i de berørte regioner.

Desuden fastsætter artikel 12 i denne forordning de samlede budgetmidler, der tildeles de af mål nr. 1 omfattede regioner, og specificerer, at alle aktioner i henhold til mål nr. 1 til nr. 5 til fordel for disse regioner opføres på budgettet i dette øjemed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3851/93

af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen
(17. januar 1994)
(94/C 289/102)

Om: Udbudsprocedurens uigennemskuelighed i TACIS-programmet

I Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 1992 anføres, at TACIS-programmets udbudsprocedure ikke er særlig gennemskuelig for virksomhederne. Kommissionen bedes oplyse, hvilke konkrete, praktiske foranstaltninger den agter at træffe for effektivt at afhjælpe omtalte situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(18. marts 1994)**

Fra og med programmet for 1993 vil TACIS udsende forudgående meddelelser om udbud; disse vil blive udsendt

til de virksomheder, der er opført på Kommissionens forsendelsesliste, til de faste repræsentationer samt ad andre kanaler, og der vil deri blive givet oplysning om, hvordan de kan tilkendegive deres interesse i projekterne i forbindelse med TACIS-programmet. På grundlag af svarene og kravene i forbindelse med de pågældende projekter vil TACIS udarbejde lister over tilbudsgivere (shortlists).

De på listen anførte virksomheder får i det dokument, der sendes ud til alle tilbudsgivere, »Vejledning for tilbudsgivere«, meddelelsen om, hvilke retningslinjer der anvendes ved evalueringen.

Når den udvalgte tilbudsgiver har indgået en kontrakt med Kommissionen, får de andre virksomheder på listen meddelelse om, hvorfor deres forslag blev anset for mindre acceptabelt end den udvalgte tilbudsgivers forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3864/93

af Carlos Perreau de Pinninck Domenech (RDE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 289/103)

Om: Cheysson-instrumentet

Hvor mange projekter er der i 1993 blevet finansieret i Latinamerika over ECIP (Cheysson-instrumentet) og for hvilket beløb?

Hvilke nationaliteter havde de partnere fra EF, der deltog i de pågældende projekter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(3. marts 1994)

I 1993 blev der godkendt 73 enkelte ECIP-projekter til en samlet ECIP-finansiering på 8 537 036 ecu for Latinamerika. Det samlede antal godkendte projekter for Latinamerika siden 1988 udgør 233, med en finansiering på 25 253 099 ecu.

De enkelte parters og projekters identitet er fortrolig af handelsmæssige grunde.

Der udarbejdes en detaljeret årsberetning om ECIP som sendes til Rådet og Parlamentet. Beretningen foreligger inden den 30. april det følgende år et eksemplar af årsberetningen for 1992 der sendes direkte til det ærede medlem af Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3871/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/104)

Om: Situationen i Timor og forbindelserne mellem EF og Indonesien

Forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Indonesien afhænger uden tvivl af problemet i forbindelse med Østtimor. Behovet for en dialog inden for rammerne af FN, hvor EF bør have betydelig vægt, kunne løse problemet. Respekten for menneskerettighederne er absolut en af de vigtigste faktorer.

Deler Kommissionen denne opfattelse?

Er Kommissionens repræsentant i Indonesien imidlertid bekendt med Rådets holdning i dette spørgsmål?

Kender denne repræsentant den vigtige og respektable holdning, som Portugal, medlemsstat i Den Europæiske Union, indtager?

Er det rigtigt, at denne repræsentant hverken offentligt eller privat skjuler sin kritik for dette land og heller ikke for Europa-Parlamentet eller dets medlemmer?

Har Kommissionen i Indonesien gjort andet end at indtage en positiv rolle eller kritisere, at Rådets nuværende holdning kun lammer handelsforbindelserne?

Mener Kommissionen måske, at den nuværende menneskerettighedssituation i Indonesien er tilfredsstillende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Hans Van den Broek

(17. marts 1994)

Kommissionen er enig i, at spørgsmålet om Østtimor skal løses gennem en dialog i FN-regi. Kommissionen følger nøje spørgsmålet om overholdelsen af menneskerettighederne i Indonesien og er af den opfattelse, at det i allerhøjeste grad er nødvendigt at fremme dem.

Kommissionen er helt klar over Rådets holdning og har altid givet det fuld opbakning. Den Europæiske Union har gentagne gange fremført sit standpunkt over for den indonesiske regering, både hvad angår Østtimor i almindelighed og i særlige tilfælde som med Xanana Gusmão.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3879/93

af Fernand Herman (PPE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/105)

Om: Repræsentation af pensionerede tjenestemænd i vedtægtsbestemte organer med personalerepræsentation

Ved udgangen af 1992 androg antallet af EF-tjenestemænd, der nød godt af en alderspension, ivaldepension eller efterladtepension, 6 200 personer. Dette antal stiger stadigt og hurtigt i forhold til antallet af erhvervsaktive tjenestemænd.

I henhold til bestemmelser om anvendelse af tjenestemændenes vedtægt (Rådets forordning af 29. februar 1968), som i dag er stærkt forældet, har kun erhvervsaktive tjenestemænd ret til kollektiv repræsentation og som følge heraf ret til at være medlem af de organer eller udvalg, der er nedsat i henhold til vedtægten så som Vedtægtsudvalget eller Udvalget for Forvaltning af Den Fælles Sygesikringsordning.

Hvornår agter Kommissionen at tage initiativ til at bringe denne diskriminerende situation til ophør, som indebærer en total mangel på repræsentation af pensionerede tjenestemænds interesser i de vedtægtsmæssige organer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(28. marts 1994)

Personalerepræsentation i visse (vedtægtsbestemte) organer er direkte eller indirekte pålagt fagforeningerne og de faglige organisationer i henhold til vedtægten artikel 24a. Efter Kommissionens opfattelse kan en sammenslutning af pensionerede tjenestemænd imidlertid ikke sidestilles med en af disse organisationer.

I lighed med hvad der er tilfældet i de fleste medlemsstater kan de tidligere tjenestemænd melde sig ind i de eksisterende fagforeninger og faglige organisationer og via disse gøre deres særstandpunkter gældende.

Kommissionen vil gerne understrege, at den er rede til at føre en bred og åben dialog med de tidligere tjenestemænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3886/93

af Virginio Bettini (V)

til Kommissionen

(14. december 1993)

(94/C 289/106)

Om: Luftforurening som følge af den øgede anvendelse af blyfri benzin

Vil Kommissionen, under henvisning til

— luftens øgede indhold af aromatiske carbonhydrider som følge af anvendelsen af blyfri benzin, eftersom denne type benzin for 45 % vedkommende består af aromatiske carbonhydrider (kun lidt under indholdet i normal benzin)

— den forskning, der er gennemført af Fondazione di Oncologia e Scienze Ambientali B. Ramazzini (Ramazzini-instituttet for onkologi og miljøvidenskab) i Bologna under ledelse af professor Maltoni, og som viser en forbindelse mellem den øgede anvendelse af aromatiske carbonhydrider og forekomsten af ondartede svulster (2—6 gange over normalen).

1. Oplyse, hvad den agter at gøre for at gennemtvinge en mere korrekt og mådeholden anvendelse af benzin med et højt indhold af aromatiske carbonhydrider?
2. Oplyse, om den agter at følge konklusionerne fra forskningsprojektet »byer uden bil« op med seriøse foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Palekrassas

(23. februar 1994)

Kommissionen er klar over sundhedsrisikoen i forbindelse med høje emissionsniveauer for aromater i udstødningssgasen fra biler og har i de senere år taget en række initiativer til at mindske graden af disse emissioner. Det vigtigste initiativ har været indførelsen af emissionsgrænser, som i det væsentlige har gjort det obligatorisk at udstyre alle nye benzindrevne biler med katalysatorer og små cylindre af aktivt kul. Der er for nylig foreslået en yderligere stramning af emissionsgrænserne for biler under andenbehandlingen i Parlamentet. Indførelsen af blyfri benzin er en forudsætning for anvendelsen af katalysatorer og indebærer således den dobbelte fordel at både atmosfærens indhold af bly og carbonhydridforureningen mindskes.

Det accepteres imidlertid, at forøgelser af luftforureningen kan være forbundet med høje niveauer af aromater i benzin, og at der således vil kunne argumenteres for at begrænse aromatniveauer som en del af en række foranstaltninger til forbedring af luftkvaliteten.

I forbindelse med forberedelsen af lovgivning om nedbringelse af emissioner fra motorkøretøjer frem til år 2000 har Kommissionen iværksat det europæiske bil/olie-program.

Dette program gennemføres i samarbejde med de europæiske sammenslutninger af automobil- og olieindustrier og vurderer, i hvor stor udstrækning en forbedring af brændstofkvaliteten vil kunne hjælpe med til at mindske bilemissioner.

Følgende parametre er ved at blive gennemgået:

- benzin (blyfri og blyholdig): bly, oxygenater, aromater, benzen, destillationsinterval, olefiner, RVP og svovl
- diesel (LD og HD): massefylde, polyaromater, cetan-nummer, svovl og destillationsinterval.

Når resultaterne af dette forsøgsprogram foreligger, vil Kommissionen evaluere de generelle virkninger (i form af emissionsformindskelse/luftkvalitet) og omkostninger (for producent og forbruger) af en mindskelse af indholdet af aromater og andre potentielle variationer i benzinkvaliteten. På dette grundlag vil Kommissionen udarbejde udkastet til sit lovforslag om mindskelse af bilemissioner, som skal gennemføres frem til år 2000. I denne række foranstaltninger vil næsten sikkert være lovgivning, som søger at forbedre brændstofkvaliteten. Efter at have modtaget rapporten »Byer uden bil« indkalder Kommissionen i samarbejde med organisationen »Europas byer« til en konference om dette emne, som vil blive afholdt i Amsterdam den 24. og 25. marts 1994. Kommissionen bistår også med finansieringen af et net af byer, som er interesserede i at fremme og udveksle erfaringer inden for det mere generelle område miljøvenlig bytransport. Dette net, som vil få navnet »De frie byers klub«, vil blive lanceret på konferencen i Amsterdam.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3811/93

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(17. januar 1994)

(94/C 289/107)

Om: Ikke-deltagelse i plenarmøde i Ældreparlamentet den 21. november 1993

Vil Kommissionens formand over for Europa-Parlamentet redegøre for, hvorfor ingen af kommissærerne havde påtaget sig at tale på plenarmødet i Ældreparlamentet i betragtning af den betydning, der tillægges Det Europæiske Ældreår?

Afspejler dette en mangel på engagement hos Kommissionen med hensyn til de ældres interesser og betyder det, at Det Europæiske Ældreår var en rent kosmetisk foranstaltning?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3895/93

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/108)

Om: Kommissionens medlemmernes aktiviteter den 24. november 1993

Kan Kommissionens formand oplyse Parlamentet om, hvilke aftaler hvert enkelt kommissionsmedlem havde den 24. november 1993, som forhindrede, at bare én af dem kunne være til stede under Ældreparlamentets møde i Luxembourg den pågældende dag?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
på skriftlig forespørgsel E-3811/93 og E-3895/93

(24. februar 1994)

Kommissionen afholdt sit ugentlige møde i Bruxelles den 24. november 1993, som sædvanlig på en onsdag. Der var en lang dagsorden på grund af forberedelserne til Det Europæiske Råds møde to uger senere. Arrangørerne af Ældreparlamentet blev gjort opmærksom på, at intet medlem af Kommissionen kunne sige ja tak til en invitation den dag.

Kommissionens medlem med ansvar for forbindelserne til Europa-Parlamentet havde regnet med at rejse til Luxembourg for at holde en tale på Ældreparlamentets åbningsdag. Kommissionen beklager, at arrangørerne kun var interesseret i kommissionsmedlemmets tilstedeværelse om onsdagen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3913/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/109)

Om: Beskyttelse af Den Hellige Therapions kirke i Mitilini

Den meget store kirke for Den Hellige Therapon i Mitilini, der betegnes som bevaringsværdig og beskyttet mindesmærke, trues af forfald. Har Kommissionen mulighed for at give finansiel støtte til de græske myndigheder til bevaringsprojekter vedrørende dette mindesmærke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(10. marts 1994)

Det skal erindres, at medlemsstaterne er enerådende med hensyn til kulturpolitikken, navnlig for så vidt angår forvaltningen af deres arkitekturarv, og at Fællesskabet for sit vedkommende i overensstemmelse med nærhedsprincippet kun støtter og supplerer deres indsats.

I denne forbindelse siges det udtrykkeligt i EF-traktatens artikel 128 samt i Rådets konklusioner af 12. november 1992 om »retningslinjerne for Fællesskabets indsats på kulturområdet«, på hvilket område Fællesskabet kan gøre en kulturel indsats.

Da der også kun er tildelt begrænsede midler til Fællesskabets kulturelle initiativer, har Kommissionen ikke mulighed for finansielt at støtte arbejdet med restaurering af Den Hellige Therapions kirke i Mitilini på trods af, at det pågældende mindesmærke unægtelig har kulturel interesse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3941/93

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/110)

Om: Transporttid for slagtedyr

Vil Kommissionen acceptere, at dens forslag til nye bestemmelser i henhold til direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport ikke sikrer, at der bliver gjort en ende på væsentlige grusomheder såsom

- overfyldte køretøjer
- dehydrering og sult
- høj dødelighed
- ignorering af forpligtelsen til at fodre og vande dyrene?

Vil Kommissionen ikke imødekomme det krav, som er blevet fremsat af alle organer, der beskæftiger sig med dyrs velfærd, om at der bør fastsættes en maksimumsgrænse på otte timer for transporttiden af slagtedyr?

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. februar 1994)

Kommissionens forslag til rådsdirektiv om ændring af direktiv 91/628/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport blev fremsat efter høring af Den Videnskabelige Veterinærkomité, industrien og dyrevelfærdsorganisationerne. Det omfatter bestemmelser for belægningsgrader og for hvile, fodring og vanding af dyr under transport. Anvendelsen af disse bestemmelser vil sikre, at der ikke opstår problemer med for stor belægningsgrad, dehydrering og sult. Sammen med bestemmelserne om tilstrækkelig ventilation og andre faciliteter og pleje under transport, som allerede står i direktivet, vil de reducere risikoen for dødelighed under transport til det mindste mulige.

Kommissionens forslag kan ikke sikre, at transportørerne ikke af og til lader hånt om bestemmelserne. Det påhviler medlemsstaterne at håndhæve lovgivningen daglig, og direktivet og forslagene giver dem de retlige beføjelser til at gøre det.

Kommissionen har tidligere foreslået en maksimumsperiode for transport af slagtedyr i overensstemmelse med Parlamentets udtalelse⁽²⁾, men dette blev ikke godkendt af Rådet. Den Videnskabelige Komité blev anmodet om at undersøge spørgsmålet på ny, inden det nuværende forslag blev fremsat, og den konkluderede, at der ikke foreligger nogen videnskabelig begrundelse for en tidsfrist, da dyr kan transporteres over meget lange afstande uanset formålet med rejsen, så længe transporten gennemføres under de rette forhold. Kommissionen rettede sig efter denne udtalelse, da den fremsatte sit forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 250 af 14. 9. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. C 154 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3942/93

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(24. januar 1994)

(94/C 289/111)

Om: Uddøen af et stort antal husdyracer

I betragtning af forlydender om, at kortsigtet pres for at maksimere produktionen medfører et stort antal husdyraceres uddøen, og at over en fjerdedel af de 4 000 dyreracer, der anvendes i levnedsmiddelproduktionen og i landbruget,

er i fare for at uddø, og i betragtning af at mange af disse racer er vigtige både for Europas kulturarv og for opretholdelse af et bredt genetisk grundlag med henblik på kommende generationers fødevarerforsyning, hvilke skridt har Kommissionen da taget eller agter den at tage for at modvirke denne foruroligende tendens?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af René Steichen
(22. februar 1994)

Der kan opnås støtte til bevarelse af udryddelstruede dyr efter forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽¹⁾, om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget, samt om naturpleje.

Forordningen har bl.a. til formål at fremme landbrugsmetoder, som er med til at opretholde den genetiske mangfoldighed. I følge artikel 2 kan der ydes støtte til landbrugere, der forpligter sig til »at anvende andre produktionsmetoder, som er forenelige med kravet om bevarelse af naturen og landskabet, eller at opdrætte dyr af lokale udryddelses-truede arter«.

Det er op til medlemsstaterne at gennemføre forordningen, og de koordinerer og fremlægger forslag for Kommissionen, afhængigt af hvilke specifikke behov de har. Forslagene behandles og godkendes derefter af Kommissionen efter bestemmelserne i forordningen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3979/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen
(19. januar 1994)
(94/C 289/112)

Om: Vådområder, der er opstået som følge af visse aktiviteter

Søer og vådområder skabes ikke kun af naturen, men også af mennesker, eller rettere sagt af visse typer af menneskeaktiviteter. Opgravning af nyttige materialer som f.eks. ler og lerjord efterlader gruber, som udmærket kan omdannes til kunstige søer, der supplerer økosystemet og hurtigt udvikler sig til egentlige vådområder. Har Kommissionen i betragtning af ovenstående mulighed for at bidrage til finansieringen af arbejder med henblik på bevarelsen af sådanne vådområder f.eks. ved at medtage dem i LIFE-programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(30. marts 1994)

Kriterierne for udvælgelse af projekter vedrørende naturbevarelse er nærmere fastsat i LIFE-forordningen og af dennes forvaltningsudvalg.

Et vådområdes betydning er i henhold til fællesskabslovgivningen, dvs. Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ om beskyttelse af vilde fugle og 92/43/EØF ⁽²⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, ét af kriterierne for støtteberettigelse helt uafhængigt af, på hvilken måde det pågældende vådområde måtte være opstået, og hvilke faktorer der måtte have foranlediget dette.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3988/93
af Sotiris Kostopoulos (PSE)

til Kommissionen
(19. januar 1994)
(94/C 289/113)

Om: Oprettelsen af en komité for ældre landmænd

Har Kommissionen mulighed for at medvirke til, at der oprettes en komité for ældre landmænd på Fællesskabsniveau bestående af repræsentanter for de nationale organisationer for førtidspensionerede landmænd og landbefolkningen?

Hvilke muligheder har Den Europæiske Union for at yde den nødvendige tekniske og økonomiske bistand til oprettelsen af en sådan komité, og efterfølgende til dens drift, så den kan tilbyde de ældre landmænd en ordentlig økonomisk og social service?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Padraig Flynn
(30. marts 1994)

I overensstemmelse med Kommissionens afgørelse af 17. oktober 1991 ⁽¹⁾ har Kommissionen etableret et kontaktudvalg for ældre. Dette kontaktudvalg består af repræsentanter for organisationer, der arbejder med ældre generelt.

Kommissionen har ingen planer om at etablere en gruppe eller en udvalg inden for et mere specialiseret område.

⁽¹⁾ EFT nr. L 296 af 26. 10. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3998/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 289/114)

Om: Overtrædelse af direktiv 89/552/EØF med hensyn til tv-reklamer

Direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ overtrædes ofte med hensyn til tv-reklamer. Fællesskabsrettens generelle bestemmelser gennemføres kun sjældent i visse medlemsstater (f.eks. i Grækenland), — dette gælder ikke mindst i forbindelse med placeringen af og tidspunktet for reklameindslag i film, nyhedsudsendelser og børneprogrammer, og hvad angår reklamer for alkoholholdige drikke eller reklamer henvendt til umyndige.

Kommissionen bedes oplyse:

1. Om den har bedt Den Europæiske Unions medlemsstater om at fremskynde den umiddelbare gennemførelse af — (som et minimum) de førnævnte generelle regler i direktiv 89/552/EØF.
2. Om den agter at kræve, at der træffes foranstaltninger over for tv-stationer, der vedholdende nægter at overholde den gældende lovgivning vedrørende tv-reklamer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro
(21. marts 1994)

I kapitel IV i direktiv 89/552/EØF om fjernsyn uden grænser, hvis gennemførelsesfrist udløb den 3. oktober 1991, koordineres bestemmelserne om reklame og sponsering.

Alle medlemsstater (med undtagelse af Spanien, hvor der er et lovforslag under vedtagelse) har gennemført direktivets artikel 10 og 18. De har pligt til at kræve disse bestemmelser overholdt af TV-stationerne med de til rådighed stående midler.

Kommissionen ønsker ligesom det ærede medlem, at samtlige radiofonier i medlemsstaterne overholder reklamebestemmelserne. Til dato har Kommissionen ingen klager modtaget over manglende overholdelse af dette direktivs artikel 10 og 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4005/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 289/115)

Om: Kulturarven på den besatte del af Cypern

Har Kommissionen i betragtning af den bekymring, der blev udtrykt på det tredje møde i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EF-Cypern over den fortsatte ødelæggelse af kulturarven på den besatte del af Cypern, i sinde i samarbejde med Republikken Cypern at yde finansiel bistand til en fuldstændig registrering, bevarelse og genopretning af de kulturelle skatte på den besatte del af øen samt tilbagelevering af de fra Cypern ulovligt udførte kulturskatte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(17. marts 1994)

Kommissionen deler den bekymring, der blev udtrykt af delegationen i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EF-Cypern, vedrørende bevarelse af kulturarven på Cypern. Kommissionen erindrer dog det ærede medlem om, at det finansielle og faglige samarbejde med Cypern vedrører »projekter, der er bestemt til at bidrage til Cyperns økonomiske og sociale udvikling« ⁽¹⁾. Det kulturelle samarbejde og bl.a. sådanne foranstaltninger som foreslået af det ærede medlem falder altså uden for anvendelsesområdet for det finansielle og faglige samarbejde med Cypern.

⁽¹⁾ Jf. Rådets afgørelse af 26. februar 1990 om indgåelse af den tredje protokol om finansielt og fagligt samarbejde med Cypern (EFT nr. L 82 af 29. 3. 1990).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4011/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 289/116)

Om: Ophævelse af de beskyttelsesforanstaltninger, som iværksættes af afrikanske lande i forbindelse med søtransport

Kan Kommissionen oplyse, om og hvornår den vil sende et undersøgelsesudvalg til de afrikanske lande, navnlig vestafrikanske, med henblik på at ophæve de beskyttelsesforanstaltninger, som disse lande iværksætter i forbindelse med søtransport?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(7. marts 1994)

Som det ærede medlem ved, har Rådet anmodet Kommissionen om at foretage en rejse til de vestafrikanske lande for at indsamle oplysninger til forberedelse af grundlaget for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning inden for de af Rådet afstukne retningslinjer.

Kommissionen er ved at forberede denne rejse, som finder sted, så snart alle problemerne i forbindelse med tilrettelæggelsen er løst. Der er allerede blevet afholdt et forberedende møde på ambassadør- og generaldirektørplan i Bruxelles.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4018/93

af Sotiris Kostopoulos (PSE)
til Kommissionen
(26. januar 1994)
(94/C 289/117)

Om: Oprettelse af en global humanitær mekanisme til imødegåelse af problemer i forbindelse med forsorg og hygiejne i AVS-lande

Har Kommissionen eventuelt mulighed for at foreslå de europæiske lande at oprette en global humanitær mekanisme, som kan samarbejde med de internationale sundhedsmyndigheder med henblik på en bedre imødegåelse af problemerne i forbindelse med forsorg og hygiejne i visse AVS-lande?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(28. marts 1994)

Kommissionen ønsker ligesom det ærede medlem at styrke effektiviteten af interventionerne fra det internationale donorsamfund inden for sundhedspleje i AVS-landene, især over for de fattigste af disse.

Derfor er sundhed på Kommissionens forslag blevet antaget som et højt prioriteret område til styrkelse af samarbejdet mellem Fællesskabet (fællesskabsprogrammer) og medlemsstaterne (bilaterale programmer): dette er blevet protokoleret af Rådet (udviklingssamarbejde) i maj 1993. Siden da er der blevet afholdt to møder mellem eksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen om sundheden i AVS-landene.

På grundlag af drøftelserne på disse møder forelægger Kommissionen inden længe Rådet en meddelelse om de politiske retningslinjer for Fællesskabet og medlemsstaterne vedrørende sundheden i AVS-landene. Et af de vigtigste mål med denne meddelelse angår midlerne til at styrke interventionernes relevans og effektivitet for at hjælpe modtagerlandene til bedre at opfylde deres befolkningers sundhedsbehov og i særdeleshed de dårligst stillede gruppers behov. Naturligvis er en styrkelse af denne effektivitet også betinget af, at der finder en forbedret koordination sted med de andre internationale partnere såsom WHO, Verdensbanken og de store bilaterale donorer. Ovennævnte meddelelse til Rådet indeholder forslag herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4050/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(31. januar 1994)
(94/C 289/118)

Om: Fiskeriaftale med Argentina

Europa-Parlamentet har allerede godkendt fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Argentina. Aftalen blev ligeledes endeligt godkendt i Rådet, efter at forskellige tvivlsspørgsmål var afklaret.

Der mangler altså kun en godkendelse fra det argentinske parlament, der tilsyneladende ønsker at udskyde sin beslutning.

Hvornår kan aftalen efter Kommissionens opfattelse forventes at træde i kraft?

Hvad er den egentlige baggrund for denne forsinkelse?

Er det rigtigt, at Argentina har visse forbehold?

Kan det kommende valg give anledning til yderligere forsinkelser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas**
(17. marts 1994)

Fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Argentina er ved at blive ratificeret af de argentinske instanser.

Kommissionen er overbevist om, at Argentina tillægger indgåelsen af denne aftale stor vægt. Forsinkelsen skyldes de komplicerede juridiske procedurer, som den argentinske lovgivning har fastsat på dette område.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, godkendte Senatet allerede aftalen den 24. december 1993, og Deputeretkammeret forventedes at påbegynde sin gennemgang efter sommerferien (december 1993—januar/februar 1994). Det er derfor rimeligt at forvente, at aftalen vil blive endeligt godkendt i løbet af første halvår af 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4053/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(31. januar 1994)
(94/C 289/119)

Om: Udarbejdelse af et katalog over europæiske kulturgoder

Med ikrafttrædelsen af unionstraktatens artikel 128 har Fællesskabet mulighed for at yde en indsats på kulturområdet, og for at gøre indsatsen effektiv vil det måske være hensigtsmæssigt at udarbejde et katalog over europæiske kulturgoder, hvilket vil indebære et stort og kompliceret, men nødvendigt forskningsarbejde.

Deler Kommissionen dette synspunkt?

Hvad forstår Kommissionen ved et europæisk kulturgode?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4054/93

af José Vázquez Fouz (PSE)
til Kommissionen
(1. februar 1994)
(94/C 289/120)

Om: Ikrafttrædelse af unionstraktatens artikel 128

Et af de største ønsker, der gik i opfyldelse med unionstraktatens ikrafttræden, var udvidelse af Fællesskabets arbejdsområde til også at omfatte kulturområdet, selv om der er en lang række forbehold.

En velovervejet indsats på kulturområdet kræver støtte og kompetent rådgivning fra et særligt center for dokumentation af kulturgoder på fællesskabsplan med særlig henblik på udarbejdelse af grundlaget og metoderne for fastlæggelse af »den europæiske kulturarv«.

Deler Kommissionen dette synspunkt?

Er det muligt snart at opfylde behovet for oprettelse af et sådant dokumentationscenter?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af João De Deus Pinheiro
på skriftlig forespørgsel E-4053/93 og E-4054/93
(29. marts 1994)

Kommissionen er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 128 samt de retningslinjer, som Rådet (kulturministrene) har fastlagt, ved at udarbejde en meddelelse om den materielle og immaterielle kulturarv, der indeholder et konkret handlingsprogram til forelæggelse for Rådet, Parlamentet og Regionsudvalget. Med henblik herpå havde Kommissionen allerede i 1993 indledt en række omfattende høringer af de nationale administrationer samt alle relevante organisationer og sagkyndige i snævert samarbejde med Parlamentet. Disse høringer vil blive fortsat i løbet af det første halvår af 1994.

På nuværende tidspunkt kan Kommissionen ikke foregribe resultatet af de igangværende høringer, men den vil ikke desto mindre tage hensyn til det ærede medlems bemærkninger.

Hvad angår kulturarven, har Fællesskabet til opgave at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og eventuelt at supplere deres indsats. Derfor vil Kommissionen søge at udarbejde forslag til foranstaltninger, der er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og som giver noget ekstra i forhold til det, der ellers ville være blevet gennemført.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4080/93

af Enrique Sapena Granell (PSE)
til Kommissionen
(1. februar 1994)
(94/C 289/121)

Om: Anvendelse af samhørighedsfonden i regionen Valencia (Spanien)

I budgettet for 1993 deltager samhørighedsfonden i finansieringen af infrastrukturprojekter på transportområdet og/eller miljøområdet i Spanien, Grækenland, Irland og Portugal. Hvilke projekter vil blive gennemført i regionen Valencia med midler fra denne fond i regnskabsåret 1993 og eventuelt i 1994?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4087/93

af José Vázquez Fouz (PSE)

til Kommissionen

(7. februar 1994)

(94/C 289/122)

Om: Samhørighedsfonden i Galicia

I regnskabsåret 1993 er der afsat et temmelig stort beløb under samhørighedsfonden til projekter i Spanien, Portugal, Grækenland og Irland.

Hvilke projekter i Galicia vil i indeværende og næste år blive finansieret gennem samhørighedsfonden?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber
på skriftlig forespørgsel E-4080/93 og E-4087/93
(10. marts 1994)

I henhold til forordning (EØF) nr. 792/93 om oprettelse af et finansielt samhørighedsinstrument er det den støttemodtagende medlemsstat, der forelægger projekter, som skal finansieres af det finansielle instrument.

I 1993 forelagde de spanske myndigheder projekter vedrørende forskellige regioner i Spanien, der blev vedtaget af Kommissionen og finansieret af det finansielle samhørighedsinstrument, men der var ikke tale om nogen geografisk inddeling i regioner. Det er tilfældet med transportinfrastrukturprojekter og projekter på miljøområdet, der omfatter foranstaltninger fordelt på medlemsstaten som helhed.

Kommissionen tilsender det ærede medlem og Europa-Parlamentets Generalsekretariat en fortegnelse over projekter, der er godkendt af Kommissionen for regnskabsåret 1993.

For regnskabsåret 1994 tilkommer det medlemsstaten at indgive nye projekter, som den ønsker finansieret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4109/93

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(7. februar 1994)

(94/C 289/123)

Om: Anti-dumpingafgifter på dele til cykler fra Kina

Det Europæiske Fællesskab har tidligere indført anti-dumpingafgifter på import af cykler fremstillet i Kina. Denne foranstaltning har i en vis udstrækning beskyttet den

europæiske produktion, der udsættes for en meget alvorlig illoyal konkurrence.

Ge Yali, der betragter sig som »en af Det Kommunistiske Partis kapitalister«, og som har fået en statslig cykelfabrik i Asham til at give overskud, har fremsat særligt kyniske erklæringer vedrørende den nye »industripolitik« i Kina. Hans metode er meget enkel; det drejer sig om at følge Mao Tse-Tung og Adolf Hitler, der mente, at det »for at vinde er nødvendigt at betale sultende soldater fra landet« (ifølge Patrick E. Tyler, i »New York Times Service«, der blev offentliggjort i International Herald Tribune, Paris den 3. december 1993).

Dette lader formode, at såvel denne som andre fabrikker ikke blot eksporterer færdigmonterede cykler, men også dele til cykler, som meget let kan samles i Europa. Hvad agter Kommissionen at gøre for at imødegå denne skjulte import, der er til stor skade for den europæiske cykelindustri?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-33/94

af José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

til Kommissionen

(9. februar 1994)

(94/C 289/124)

Om: Fællesskabets cykelindustri

Fra de fjernøstlige lande importeres der løse dele til cykler, som først monteres efter at være kommet ind på Fællesskabets område, hvorved man omgår Fællesskabets antidumping-bestemmelser for denne sektor. Disse løse dele, som i mange tilfælde er af ringere kvalitet end dem, der fremstilles i EU, kan være til fare for forbrugernes sikkerhed.

Denne praksis fra de fjernøstlige landes side er således til alvorlig skade for Fællesskabets egne cykelproducenter.

Agter Kommissionen at tage skridt til at beskytte interesserne for Fællesskabets producenter og forbrugere?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
på skriftlig forespørgsel E-4109/93 og E-33/94
(30. marts 1994)

Fællesskabet har ved Rådets forordning (EØF) nr. 2474/93 indført en antidumpingafgift på 30,6 % på import af cykler fremstillet i Kina. Forordningen omfatter ikke dele til cykler, men hvis demonterede cykler eller cykelsamlesæt, der frembydes for toldmyndighederne, overvejende har karakter af færdigmonterede cykler, kan toldmyndighederne

anvende toldsatsen for færdige cykler, indkluderet antidumpingafgifter.

Den europæiske industri for cykelreservedele har hidtil ikke fremlagt bevis for, at der finder omgåelse af afgifterne på

import af cykler sted ved eksport af dele snarere end hele cykler. Såfremt der er bevis for, at dele til cykler indføres til Fællesskabet fra tredjelande til dumpingpris, og industrien indgiver en relevant klage, kan det overvejes at indlede en antidumpingundersøgelse.
